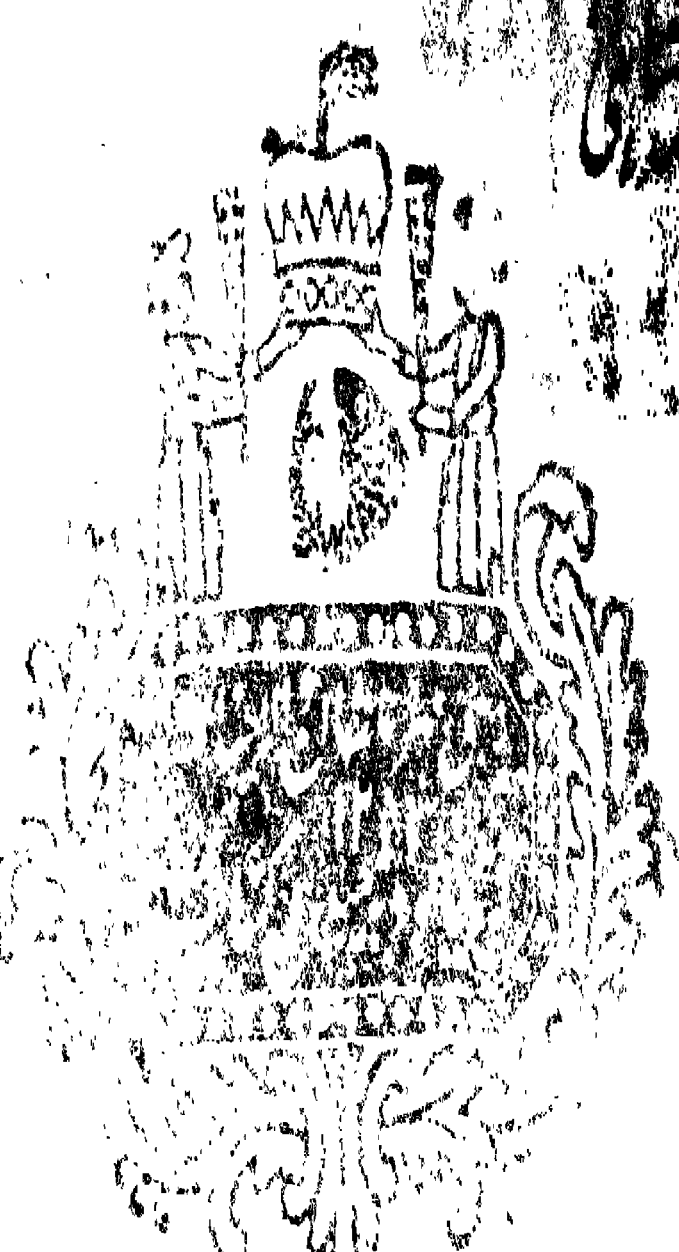

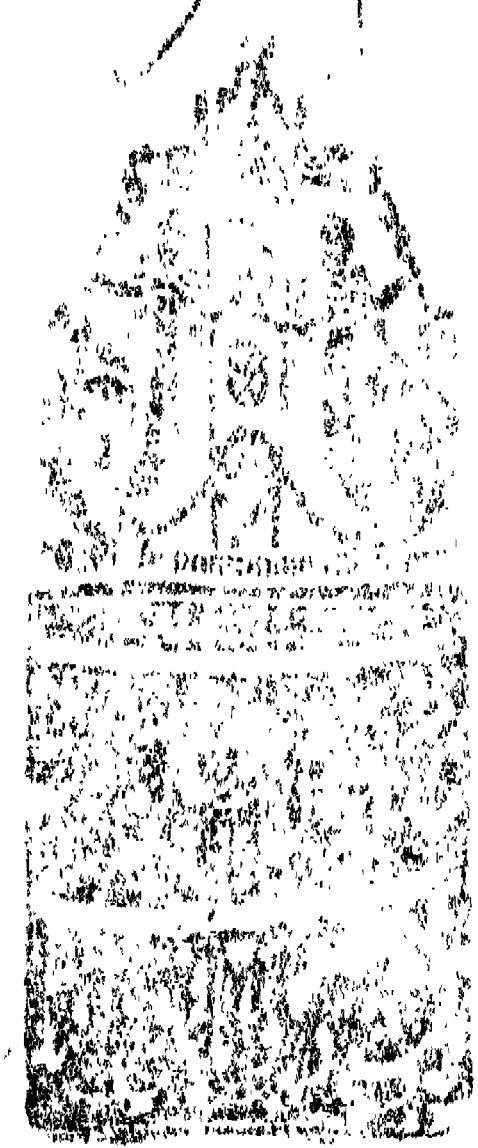
Handwritten text in the top right corner, possibly a date or location.

تاریخ و محل
در مقام

Handwritten notes and signatures in the bottom left corner, including a date "۱۳۰۲" and a signature.

تاریخ و محل
در مقام

P
ER
MSS
954.6
MUH

M97
2

با و غرور و چاق بوزم تنبیه علیه در انجان بفرموده خود شود و سپه سالار
از راه اختیار کل ممالک اذربایجان بطریق دوله به اسم خان برادر و الکر
غایت و مفرد داشتند که تمامی سیکر سکیان و حکام اذربایجان از قبیل
کودالی و چایی و مستهای داغستان و کرستان تابع امر و نهی او باشند
و ایالت هرات بتغیری سر محمد خان بابا خان جادشلو مرت کشته میز محمد
شیرازی منصب فارس با ایالت فارس و مهدی بیگ خراسانی و بوشهر
و بوشهرچی با ایالت شیروان فایز و بختاب خانی و امیر الامرای سر اورزیافتند
پس پاشا و الهی موصل را که بطلب صلح آمده بود بشمول عوالم فانی در
انصراف از رانی داشته عبدالباقی خان زنکنه را که از امرای معتبر
بسفارت تعیین و با اتفاق میرزا ابوالقاسم کاشانی صدر و ملا علی اکبر با
بهمراه همایون و یک زنجیریل و هدایای نفیسه روانه دربار عثمانیه و خبر حصول
میمنت ماقوس همایون را با صورت ماجر با علی حضرت پادشاه کند جا
بروحم نظام و انجام امر مصالحه را متعلق بشروط نموده فرمودند و این
برای تسلیع اینجمن کجایاری نزد پادشاه و خورشید کلاه روس فرستاد و در
دربار اسپهان را از خص در روانه مقدر حکمرانی ساختند و همگی حکام و قضات
و اشراف و اعیان ممالک محدوده هم که شرف تقبیل شده و الا در پادشاه
بخلع فاخره و انعامات فایز کشته حضرت انصراف یافتند و در بهار را

و تدارک آن سفر خیر اثر مقرر ساخت و چند روز از اشتغال جانبانی
فرغ رود و بارگاه فلک حماس سلطانی را که نقش بدیع طبع مسکنت قریب بود
چنانچه پیش خمینه رنگارگون فلک و آسمانی دیگر بر روی زمین افتاد و چرخ ^{عظم}
از روی نیلگون قباب بود محوی آنچه که نشان طایب باشد در صدد بدان
نشان یافتند و فلک طلس در شهر حیرت افتاد و چند روز هر روز ^{در آن}
نیم سپهر بسطت بجمع افتاد و راه کانی برود و رفتند و برای ^{در برای} معانی
رفت بود آب و نشسته بر صدی شش و شتاب کشتن همه در ^{در}
بستر دلی ز طرف کدختر رسیده شعاع جام و قند نور ماه ^{شد}
غذا از میچکان راه آفتاب زده صحرای معانی چون برای معانی
خیز گشت و طبع جوانان چون دم بر میخواستند شادانیز و در دهیم ماه و محرم
انسان فخر خنده و ان آیات نصرت استمال بعزم تسخیر قند بار و جویهای معانی
در امتزاز آمده از راه گرم رود داشته و در وید که بود آب و علف
شهرت داشت و روانه قزوین و فرمان همایون بفرستاد و بدون شد کد
و منزل قراچین که از متفرقات محل کم رود است با سیاه آذربایجان که کشت
نشان ملحق شود بعد از و دو کوکم و قراچین که از وید نیز سعادت اندوز ^{است}
گشت چون طایفه قزوین از قیاس لباس که متعلق بجاک و م است ^{حضری}
هرکات داشت اساس شده بود از قزوین از حاکم گرم و سیاه انجم ^{نخستام}

قدیم هستند هم با طهارت از بار دنیا عین و قایم ببحث قرین و نیست
مطابق سال عبادت اشتغال شده و گریه جهان از بخت فروز
طراوت یافتیم و ایام نوروز بهار و لکث از کامرانی نشاط
چون روز جوانی خسرو سر بر کردون سر نیز اعظم بتاریخ روز
شنبه بعد از انقضای هفت ساعت و پنجاه و هفت دقیقه
از بنا خانه خوت به تختگاه حمل جرایم به برادر نیک جهان آرامی شست
و کلهای می نوزدنی بتاثر قوه نامیه متبادر به حالت غلبه کوه نوروز
و بدیده جهان افروزی آوازه فتح و فیروزی بر فلک اشیر پوست حکیم
مجلس سر و پای آراسته گشته توایم برین فلک سیر شکوه طلعت خدیو
نزالت سر بر سپهرین سود صنادید ملوک و اعظم امرای و سران
و مقومان درگاه و طبقات خلایق مانند کلهای بهار می سرور را با آواز
رنکار نیک و خلایع از تار می آراسته چون غنچه حبیب و علل از تارهای سرخ
و سفید آن انجمن پذیرا خند و بعد از انقضای مجلس که هنگام شگفتی
اردی بهشت و دولت والا و ایشکری بوستان نزهت بیان سلطنت
بود تجمعی استفتاح کار افتتاح سخن بتدبیر تسبیح قلوبندار غرورده افغان
که بدیت و استحضار داشتند احضار و مکنون خاطر اقدس را اظهار
و کیفیت منازل و آب و آذوقه معابر استحضار و روشهای شکرانه

بحرین قلعو نادریه فرستاده خود نیز در شرف حرکت برآمده چون قتل
از رود بیکریکی مشارالیه شیخ جباره عازم کعبه طریقه کشته قلعو را بنا
خود سپرده بود تا یاب و بعد از مجادلات متواتره طاقت قلعو داری از
خود مسلوب یافته فرار و بیکریکی قلعو را تصرف کرده کلیه قلعو را ^{برگاه}
معلی ارسال داشت و در ازای انیمعنی بخدا ع حاصل عزا اختصاص یافته
ولایت بحرین ضمیر ولایات صبیلی او گردید و شیروانشای انحال عریضه
از جانب دلاور تا یمنی مشمر برانها ندانست و استند عای عفو تقصیر
بیایه سرگردون سر رسید توضیح انحال آنکه مشارالیه از قدیم امام
با ایل تا یمنی در محال جا قراق من اعمال زمیندار سکنی داشت و در ایام
استیلای قانع بنابر بنیاده سری سرطاعت ایشان فرو ^{درده} و تیا
خود داری میکرد تا آنکه بعد از ورود موبک و الالبهرات نحو که مذکور
شد و منزل ناکهان با جمعی معکضه طر اشترچوست حکومت او به ^{شاهان}
سرافراز گشت و بعد از تسخیر هرات که روسای اکثر او یاقبه بنابر ضابطه
ملکی مامور بسکنای هرات شدند و در باره او نیز همین فرمان جریان
یافت او بنا را بستیزه رای گذاشته طلاس قلخان سردار و میر ^{خان}
بیکریکی مدتی با او بدار عمل کرده چون دانستند که با خن کافر نعمتی
زیاده سری میخارد تا به دستیار می اقبال پایدار او را کو شمال ^{بند}

بمگر که نصرالدین میرزا با جناب ظهیرالدوله از راه ساوه جلال مکرری برسم
سایه تاخت انجاعت مامور ساخته مامورین در عرض راه که شبانه
روز چهل فرسخ راه را طی کرده وارد مسکن انجاعت گشته هزار خاوار^{الطائف}
را که فرصت فرا رنیافته بودند تا خست بپایند کرده برادر می ایستادند
و بقیه ایشان در موضع مشهور برکش من اعمال مکرری سرکوه را ستیاق کرده
دست برترکش جلد دست زده همی می دادند گشته دلیران نصر^{ترین}
اطراف کوه پوشش برده ستیاق ایشان را که مکان بس صعب بود تا
نیروانی در کمال آسانی بحیطه تصرف درآورده هزار نفر متجاوز ایشان
یاد آورده معبر غرضه شمشیر کشیده تنه خود را بقلل جبال کشیده
زار کردند و موکبش هراده با فتح و طغیان گشته ابراهیم خان عسکر
او را پای جان روانه تبریز و شاهزاده با قشون رکابی در روز ورود
کو کبه همایون بار و دو می نفرزین پوست و از اخبار سرسرت آفران
عدل انجیل معروض شده سپهر امثال شریف فتح بحرین بود همین رتقال
اندر جنگ محمد تقی خان بیکار یکی فارس مدج و کای معان اندر درگاه عالم
مخاف خصم انصراف حاصل میکرد حضرت ظل الهی در باب اسخده^{و شریح}
بحرین که خید مال او را ~~مستخرج~~ جبارده بوده بود علف مبارک ناکیدات
بجز فرود آمدن در و در شیراز محمد تقی خان غرض از قشون فارس ~~در شیراز~~

با اهل دعوایان کوچیده روانه غرستان شده و را بنجا دست راستین
جرات در سازگریان خود سری بر آورده تخت با فوجی بر سر او بیاورده
میت او را با شخصیت هفتاد نفر از مستحفظین انجا علی الغیبه بقتل رسانید
در آن احوال سردار مانور گشته بود حاکم هرات با فوجی از غازیان بتجا
او پرداخته دلاور از غرستان سمیت کوهستان بلخ گذر تحت حاکم
حالی ضیاع و بقا را انطایفه را بمعرض قضیع در آورده مراجعت کرد
دلاور باز عود بکابل نمود و مقارن آنحال سردار نیز از اتمام کار
نگارین فارغ شده بود از راه کرمان وارد هرات دجی را باد و نفر کرده
روانه ساخر نموده که با حاکم ساخر بمجا فلت آن ناحیه سردار نیز
مجدداً بر سر ساخر رفته در کهن فرصت نشست آن دو نفر سر کرده با حاکم
مزبور بکانه از قلع برآمده همین که دست ایشان از دامن قلع بکشت دلاور
از کهن گاه بیرون تاخته هر سه نفر کرده را با جمعی از مستحفظان از شمشیر
گذرانید و از انجا بجانب غرستان رفت سردار نیز بتعاقب او پرداخته
دلاور پای ثبات بند کرده سمیت بلوچ و هزاره کرخت سردار چون در تعاقب
سودی ندید برگشته احتیاجات غرستان را که همیشه بر کشتی کردن عساکر
می فرستاد کوشمال بلخ داده از انجا بجانب میمنه مجکتوی بلخ رفته
غارت کرده و هزار خانوار از بسکنه انجا را کوچانیده روانه هرات ساخت

پایه میگیرد و او را با شصت نفر از کسان او گرفته محبوس کردند
و این دلاور که در او به دشمنان پیوسته بود و بمحرم استماع این خبر کوچ
و بنه او را با ایل و اتباع خود گرفته به سمت غرستان فرار کردند و رسیدند
که موکب و الا مشغول محاصره بغداد بود و لا در احکام و الا بدرگاه معلی
و ایل او را که هزار خانوار بیشتر در دست بودند بخوشان روانه ساختند
بعد از ورود مشارالیه موکب همایون بنابر ملاحظه حق سبحانی که در سفر
هرات در آمدن ملک مستطاب داشت او را مورد بخشایش و تمویل
نوارش ساخته تشریف خاص و اسب محلل بازمین و ساخت ^{طلا}
با و عنایت کرده رخصت مراجعت دادند مشارالیه متعهد شد که در
این موهبت بعد از ورود بهرات کس فرستاده کوچ خود و اولاد خود را
آورده و بهرات بکنی دهد هر چند که از خط جبین او نقش در پیش
بمعلوم و خوانا بود لیکن بعضی انگیزه ظاهر بینان عالم صورت کار
معنی بخیر اند حالت آن تیره درون روشن گشته و قیوع آن نوع سلوک
حمل بر نقض مروت بناسازند او را روانه هرات ساخته بسر دار و ^{بجای}
مقرر فرمودند که آنچه از مال او ایل و بعضی نفق در آمده باشد رد کرده
او را بتمامی ایل او که در هرات و خوشان باشند مرخص سازند که روانه
غرستان شوند مشارالیه ^{بجای} موکب فرمان عمل کرده دلاور نیز بهضا ^{بقعه}

[illegible]

بعد از آنکه دلا در برف بلوچ هزاره کرخت افغانه قندار باغات او^{را}
اورا در محل موسوم بقراچکل که در پشت فرسخی زمین او واقع است سکنی
دادند چون با حسین غلجه در موافقت سپرد حسین تزویج دختر او^{را}
خود ساخته دلا در نیز بطریق مبادله قبول این معامله کرده حسین بدین
جواب بر آشفته جمعی را بناخت او تعیین نموده او چون روی توقف
ندید باز فرار کرده به عربستان آمد اما پاشا هزاره رضاقلی میرزا
شفیع کنان خود ساخته غلجه اعتذار آمیزد بگاه علی مرستاده بنابر^{ماده}
رایات جهانگشا عازم قندار بود کار او حواله بوقت دیگر گشته جوانی از مو^{قف}
اعلی اصدار یافت در میان توجه فرمودند و دعای شهریار می^{ساز}
نخبه ای بر منمای تا بعد حضرت ابا^{بی} سابقا کیفیت احوال مختاری^{گشته}
کتاب وقایع نگارش شد که بعد از تنبیات مکرر محال جام دلتگر بکنای^{باعت}
مقرر گردید مجدداً جمعی از جمله کرختیهای آنطایفه که در زوایای محال و مکان^{معمل}
متواری بودند جمعیتی منعقد ساخته از ملازمان رکابی ایشان نیز جمعی^{بر سوار}
با ایشان پیوسته علی مراد نام میوندی قاید راه روسیاهی و پیش^{بنک}
طریق کمرای ایشان گردید سخت از دربار علی جمعی تهنیه ایشان^{گشته}
در محال نزدیکه و از انجاعت مغلوب شدند و ثانیاً بابا خان جامه^{چهار}
خوانین و حکام بدفع ایشان نامزد گشته با ایشان محاربه و غالب آمدن^{عماد}

همچو را از ایشان در گوشه و کنار و کربوه و مفاک خاک هلاک فکنده
بقدر سه هزار خانوار بقید آسار گرفتار نمودند از امکان بجل موسوم بدار متوجه
گشته غوجی را بکوه مالی انجا بگذرگاه تالاب روی توجه آوردند و از امکان
با قشون الوار بجل سمت زرد و میزدند تا حدود لرستان مامور ساخته
عطف عنان بجانب کوه سالم فرموده بسکه منزل وارد محل کرد و شسته
و با نظام ضابطه مامورین آنحدود نپرداخته ساحت بنوار مطلع با هم
راست نورشید انوار ساخته از انجا بد و منزل وارد لاکر از مویات حسن
اتفاق اینکه علی مرادی در سمت کور کش که بالکاهی قبلی پوسته است در بنوع
کوهی پنهان گشته خدین از رفقای او بطلب آب بهر سو قطره زن و غر
شتاب نبوده اند که پای انکوه گذارد و بعضی از غازیان گشته گام جستجوی
و و چار گشته اورا با کوچ و غیال و جمعی دیگر گرفته بخدمت اقدس آوردند
پس فرمان قهرمان قهر قطع دست و پا و کندن چشم او صادر گشته
و در روز در صحای هستی بیدست و پا دست و پا میزد تا جان بقابل
ارواح سپرد و قلبی از ایشان در زوایای کوه اذان خطا کاری سر
بالتاس و استند عامی روسانی اختیار می که در رکاب هماون مقدر قلاد
جان سپاری بودند مورد غفو خدیو دارا حشام و بدستور سایر طوایف خود
مامور بکنای عام گشته و بهر جهت یکماه کویستانات اسمان پیوند بخنیا

ولا عازم تنبیه آن سرکشان بادیه ضلالت گشته فوجی از غاربان رگاب
با قشون فیل و اردلان و همدان از جانب دلا یا تکیه متصل کوهستان
فیل است و جمعی از جزایر چیان کوه نورد را با سپاه شوشتر و کرمانشاهان
از طرف دشت کرکان و تبات تازه دوقه عظیم از افواج قاهره از جهات
و کردهای انبوه با عساکر کوه کیلویه و جمعی کثیر از راه اصفهان به جانب
نخجیه می نامور و مقر داشتند که هر فوجی از سمت خود و ایامی جبال و غولها
کوه را بپای می در نوشته بسته و کریمه اثر را را اگر شر آید در میدان
شک باشند برآند دینه و اغواقی را با اتفاق شاهزاده نصرالدین میرزا و
بر برود که آشتیه خود سعادت و طفر در ششم ریح الشانی است از منزل
عازم کوهستان گشته و همان روز بحوالی کوهی که جمعی از انطاویه سنگر است
پای قرار استوار کرده بودند که از هزار جم از انطرف رودخانه آمدند
پل پر دارند ما مورین اگر چه در وقتی که انطاویه آید که از ششم بود
بقوت ایشان رسیدند اما باز بجای دله پرداخته شش صد نفر از آن
بموضع قتل و اسیریه آوردند و دیگر کوه که بسود نیز دارد بل گشته فرمان
نظیران با اشاره و الایا ختن بل پرداخته عبور و فرار کوه بخار
تو کوه مضمور ساخت و از اینجا عساکر فروزمی قرین منسوب ساخته و
بر سر کوه غوی احوال انطاویه قتل جبال آسمان مثال تعیین فرمودند

احالی در بند و امن زن آتش غضب خدیو فیروز زندگشته سردار سیک قزو
توچی باشی جلوه پشرد راه ایالت شیروان تعین و با فوجی از جوار حیان
بهرام کین روانه و حکومت در بند رانیز بنحیف سلطان قراچور و عنایت
و مقهور بودند که سردار خان مکرکین را بدست آورد و تا دیب و کوشمال
کامل داده بنحیف سلطان را شکمن سازد و در اصفهان چند نفر از رؤسا
در بند وارد درگاه معلی و معروض شده و ملا ساختند که بعد از آنکه پیمان عمر ^{خان}
در دست امالی در بند برگشته بود اما که باقی این نزم و مجلس ارای این قصد غم
از بستی و غفلت همیشیا گشته دانسته بودند که عاقبت کاسه بر ایشان
خواهد شکست و اجتناب نشدند باز خواست خدیو جهان دست مراد ^{خان}
بر قفا خواهد بست فرار کرده با احمد خان اوسمی قطاق تو سل حسنه ^{بعضی}
هم کرختنه بارک قلو مد بند متحصن گشته جمعی از ایل در بند که درین امر ^{سازگار}
ایشان بچیده بودند ایشان را از ارک وجود بنارین قلو عدم روانه ^{سلطان و مراد}
رانیز که سرمایه فتنه بود در بند آوردند و مان هما یون خطاب با و کمی
مزبور از موقف اعلی صدر یافت که جمعی را که با و تو سل حسنه اند متفید ^{خته}
نزد سردار خان روانه نماید اوسمی بر وفق فرمان عمل کرده سردار خان
ایشان را با بقیه اشرار که کوجه کرد شهرستان فساد بودند بر سر بازار
سیاست از پا در آورده اجساد ایشان را طعمه کلاباخت و جمعی را که بخت

مسیر شهب خورشید خرام خدیو گردون سریر گردید و از آنجا و از چشم
زنده رود و بارده می مسعود پیوسته رایات نصرت لایات رایات ^{اصفهان} بجانب
نصرت داده در نهم جهاد می الاخر می خاک اصفهان را بتاثر مقدم
سرمد دیده مهر و ماه کردند چون تنبیه و تدبیر کشان بلوچستان نیز
نظر او رسید به محمد خان پیکر یکی سابق هرات و در سملش خان پیکر یکی
تقلیس را به سرداری بلوچستان تعیین و با توپخانه و استعداد کامل روانه ساختند
و در بعد هم ماه رجب از اصفهان از راه ابرق و کرمان و بیابان کر
لوا می کیتی ستانی بجانب قندمارا فراختند و در حوالی سیستان مراد سلطان
استاجلو حاکم دربند را بسبب آنکه قتل مهدیخان پیکر یکی شیردان
مقتد و بدر بار فلک اقدار آوردند که بسیار رسید تفصیل این بحال
در جیشی که موکب هماون از کوستان نخبیاری منصرف و وارد سرخس گردید
بغرض رسید که مهدیخان برای انتظام بعضی امور بجانب دربند رفته
بود مراد سلطان استاجلو که در آن اوان حکومت آن ولایت
سرافرزی داشت بنا بر سابقه نقارنی که فیما بین او و مهدی خان
بود امر بمایه را دست آورید فساد ساخته مردم آن ولایت را که
بسبب مجاورت لکنیه پرهزه لای و بادیه پیمای بودند در خروار
شورش کرده مهدیخان را بقتل رسانیده از صد و این جرات از

و همگی غلات را حسین پس از وقت بقله کشیده و تنه را آتش زده تلف

کرده بود لهذا از کوشک بخود عازم شاه سعود گشتند که دواب اهل اردو

رفته اند از جات غله حمل و نقل معسر فیروزی اثر نماید شاید باین تقسین

جلوه کر سیدان جلالت گردوده دوارده روز در آنجا کان مفر کوکبه ^{شان} عزو

گشته اند آنجا کنار عذاب محاذی مزار بابا ولی مضرب خیم دلیران عرضه

پلی کردید در آن شب حسین با فوجی کزین شبنک جدوت را بغرم شبنون ^{کرده} این

وار گذرگاه آب بتروستی سیل بهاری بر سر اردوی ظفر شعار آمده در حوالی

فیروزی اثر شورش هجوم در انداخت طلا به داران خنجر گذار که مانند ترکان از

عین بیداری در اطراف اردو تیز و سنان رکف صف صف ستو

و بان دبه انجم و اختر طیفه العینی از کلبانی نظریه بسته بودند با ^{شان}

در او نخته جمعی را بنجاک هلاک افکندند و بقیه خایب و خاسر بجانب قند ^{مار}

کردند اگر چه آتش در حوالی اردوی کههان پوئی های دھوی بلند شد اما

بسحکا مان که پنجه خورشید پرده از روی کار شب برداشت معلوم شد که

حسین بود که بقصد شبنون آمده بود پس آیات نصرت آیات از آسمان

در اهتر آمده چون افرسال بود ابا طغیان داشت سرور بلند ^{عظیم}

معجز شهب کردون خرام را در لجه سعی شناسا و ساخته بر امانی حدس ^{و دست}

از برابر قریه کوکران دو فرسخی قند مار گذرید کرده آن لشکر انجم احتشام

سیاست نمودند بحکم دال کو چانیده قلعو جدید شیر وال بجای الطایفه
آورده و رقلو در بند سکنی و نجف سلطان را در امر حکومت مکن دادند
و مراد سلطان با مقید بر بار سپهر در فرسناده که مشار ایله در رو
و رود به تیغ نیز سر بر استان تسلیم گذاشت بعد از ورود کو که کشتی
بشبان حرم محترم دینه داغ و ق را بر کردگی امام وردی بیک قلعو که
در آن اوقات بشغل نظامت بیانات سرافرازی داشت با جمعی از فنیکیان
رکاب طفراتساب در استان گذاشته در دوم ماه شوال بغیر و زنی و رقال
در استان رایت افرازا و ای همایون خال کشته از راه دلنگ و و دارم
روانه و در هجدهم ماه مزبور خارج قلعو کر شک را مضرب خیم شهرت ساخت
فاغنه انکان از د قلعو داری تو چیان فرنگی شراد التل دست با اشاره
توهای کوه توان را که از توپهای دال با طرف قلعو شمشیر رعد او و صاعقه
را ساخت نزل و در میان قرار بروج د حصار انداختند قلکیان از هم
دست بردار من استان او نخته قلعو را سپردند از انجا کلا علیان افشاره
بابا علی بیک را بر داری هزار جات در زمیند اور سرافرازد با فوجی شصت
نمید اور سرافرازد با فوجی شصت ما مورد جمعی از لشکران را نیز به شصت
بست تعیین و با توپخانه و استعداد تمام روانه و در بست دیکم ماه مزبور که
منصور از اب میرند عبور نموده چون بسب موسم مستان صحرای خا

با فوجی از چاکسواران جنگجو تاخت قللات مامور ساخته شب بیداری
قلعه فرار و خبر آورد که حسین از رفتن غازیان بجانب قللات خبردار گشته
هنگام صبح سیدال ابا چهار هزار نفر از جوانان نامی افغان متعاقب ایشان
کرده خدیو بهمال فی الفور پای فلک فرسار بحلقه چشم رکاب شناخته
سوار و یا جمعی از دلیران کنیه خواهر عازم البغار گشته از شهر صفا عبور از
اتفاقات امور اینکه فتح علیخان تاخت کامل کرده بی یاسبان و قراول
و نکبان و چند اول در دامن کوهی پارتزل گشوده که سیدال متعاقب دارد
و چون غازیان را از خرم عاری و خواب غفلت را برایشان طاری دیده
تصد اینکه علی الغفلة برایشان تازد و نظم جمعیت ایشان را از هم اندازد
در کمین کین بخود ساری پرداخت مقارن طلوعه رایت طغرایت شکارا
گشته افاتنه آهنگ فرار کردند ویران متعاقب ایشان مراکب خاک نورد
اتشین سم را با در فقا و بسیاری از آن کرده را عرضتیم ابدار ساخته
جمع از افاتنه بدامن کوه متفرق و بقیه سیدال خود را بقلات رسانید
نجمین اختیار نمودند خدیو نامه از مطف و کامکار عطف عنان بمفرقندار
کرده و اسیر مزبور را که اینچرا آورده بود موسوم بر سول و دامان امال
لبر نیز نفوذ و حصول نمودند و در هشتم ذی الحرام از مکان مزبور تحریک لطای
منصور کرده در مکان موسوم سنج شیر که بالفعل بنیاد آباد شهر دارد و در آن

بانه سالما آراب گذشتند و از جنب کوه لکی که یکجانب قلعہ برورزان
و قلعہ آغاز عبور کرده اگر چه توپ قلعہ برورزان و اقصای آغاز
عبور کرده اگر چه توپ قلعہ تیشگر حضرت اثر میرسد اما خدو شراب
رعد و برق توپها را صدای زباب انگاشته بدون آنکه چینی چهرین
صفوف قوح خونخوار و با موجی در آن بحر جهان آشوب زخار ظاهر
شود در کمال شوکت و وقار گذشته در سمت شرقی قلعہ با فراشتن بارگاه
عوضان پایه زمین سائر اسمان رسانیدند و بیابان و قلعہ مثل
بیابان و قلعہ و چمن و درخت چشبه نوزدهم و یقودہ احرام بعد از تقضا
بخا و قلعہ و قلعہ و اورخا در مقام شرقی انساب یعنی انساب عاب
ر مرد شاه فلک قرار گرفت خود قوی بسی محاصره داران قرار چمن و حاجه
و کلشن پر دخت دارمنه و ساعات بهمن و دی را نوبت است
افواج سبک و نیم فروردین فاتح قلات غنچه و قبول شکوفه کشته نرسیده
از هجوم لاله و ریاحین شهر صفا ساخت بحکم خدیو زنیداور مجلس خلعت
برای جشن نوروزی در کمال فروغ و فیروزنی تزیین یافته آن نرم منوشایی
از طبقاتی زرشخ و سفید کلار مشخون بلبله عباسی سران و سرکردگان
از جامه خانه امت سرشار بخلعهای گرانمایه ایست سبک شدند و فروردین
فتح عیان افشار را که پیر چچی گری با ششی لشکر فیروزی و شیر افروزی داشت

قلمه قندار مقصود کشته در اطراف القوه سپهر مانند بفاصله ^{برج} ~~برج~~ ^{برج} ~~برج~~
محکم که دایره محیط آنها شش فرسخ میشد ترتیب داده بهر قله فوجی مامور
و در هر صد قدم برجی استوار اجداث و بهر برج جمعی از فنکیان نامزد کشته
تائی الحال چون بنادگان افغان در طلبت شب بعنوان دزد می از میانه بر جا
میکزشتند مابین هرج و مرج دیگر بنا گذاشته راه را با لکله بر قلعه کمان
مسدود ساختند و هر یک از ایشان که تحصیل دانه و غله مانند دانه سرخا ^{آورد}
مستحقان برج ایشان را بدین شصت و پنج خوشه از پا آوردند و در سیزدهم ماه محرم
شده عریضه از جانب سرکردگانیکه مامور تسخیر قوه است بودند رسید که
توپ و خمپاره بقلعه بسته افغانه انجا از دستیمان درآمده قله را سروده اند
از توقف آنگاه حاکم برای ضبط قوه تعیین کشته و لشکر فیر ذری اثر افغانه را بر کوه
و آورد در بار سپهر اقتدار شوند چون در حینکه بتعاقب سیدال از جنب شهر صفای ^{عبد}
کوه ~~مطلوع~~ واقع میشد توپخانه همراه بنود بکار او نبرد اخته بعد از مر رحبت ^{فوجی} ~~فوجی~~
توپخانه و استعداد تسخیر شهر صفای معین کشته در چهارم ماه مذکور موقوف و افغان
غنیه ~~علی~~ شده که مامورین انجا نیز توپهای کوه توان و خمپاره ها
اتش نشان را برقی خرمن جان قلعه کمان ساخته در عرض راه بکوه قله را سرخ
و افغان ~~انجا~~ را اسیر و فرمان بر ساخته از جمعی از دلیران بصیانت قوه مذکور و
لشکر انصراف مامور شدند و در آخر ماه محرم ~~مستحقان~~ و در ذی قعد که در

عروشان را بر اوج آسمان افراختند و در آن مکان بزمیست نشاندند
رای نرین و مهندسی طبع سعادت قرین قلوب و سیه شمله عمارت رفیع و باردار
و چارسو آب انبار و حمامات و رباطات و مساجد و قهوه خانه
و فکده آب قوچ که در لطافت ابروی کوشه و نسیم را برده بان جا
ساختند و بنایان چاکدست که از اطراف مالک محراب و محراب و انجم
بودند دست و بازوی اهتمام بازیده آغاز کار کردند و در اندک روزی طوقه
در کمال متانت و استحکام صورت اتمام و انبیه و عمارات آن بر وضع
دانشین سمیت انجام یافته شهر معمور و خلد مثال که سوادان طعنه بر غره ضیا
شهر شوال میزد و بر صه ظهور آمده مانند ماه نو بجوی طاق و نکشت نامی افاق
کشت و بنا در آباد موسوم گردید در شصت و هفتم ماه فروردین و شرف سلطان علی که
در عهد سلاطین سلف حکومت غلجه پیران ^{او اختصاص داشت از قلوب فراد}
و جبهه سامی در بار سپهر افتد ارکشته منظور نظر عنایت شد و متعاقب ^{معروف}
شده و الا کشت که فوجی از علی غلام غرم دست و بکنار از غدا آمده اند ^{و نیز آن} جمعی از
بدفع ایشان نامزد کشته طومار حیات بسیاری از ایشان را بر لال سفید ^{است}
آب مالیدن چون چند روزه میدانی با ایشان داده شده بود که شاید قدم
از قلوب برهن کنند بهر از و وقوع این شکست دیگر سر از کربان فحول و دنیا
با ستواری و متانت حصار خود داری بر پرداختن نیست و الا بجای

نایب ایلیک اقا سی با ششی را در نهم ذیحجه با جمیعتی تنبیه طایفه شیرخان
بلوچ و بلوچیه شورابک که در مقام شورانگیزی بودند تعیین نموده مامورین بدو
فرجی شورابک که در مقام شورانگیزی و بر سیده طایفه بلوچ نیز از و در و
مطلع جمیعت کرده با عا کفر و زنی ماثرا غار ستیز و آو نیز و مقصد نفر
ایشان عضیه شمشیر کشته اسیر و اکثر بسیار بچیه ضبط و کسب درآمد بعد از
استیصال انطا یفه عازم تنبیه طایفه شیرخان که مابین خاکی و نشکی سکنی دارند
کشته ایغار و طرف صبح بر سر ایشان ریخته فوجی از ایشان را با شیرخان
سر کرده انجا عده از تیغ نیز کدرانیده تمامی مسکن و اماکن ایشان را بموضع
نهب و اسر در آوروند حکم و الا بغر نفاذ پوست که محمد علی بیگ مامورین
رفته در جابق و خاران سرداران بلوچ ملحق و بعد از انجام کار انجا عا
شورابک و تنبیه قلعات آن نواحی پر دارند و در سیم ماه محرم سنه
امیر محمد خان و امیر المیار و ان عبدالله خان که حقیقت اخلاص و بیباکی
اوسبت با نید دولت ابد پوند سا یقا کاشته کلک اجمال شد و اردو
سپهر مدار و بخلع و اسب و شمشیر و نوارشات دیگر قرین اقتحار کشته
محمد آیه محمد خان بر تبه ایالت بلوچستان سرافرازی یافت و حکومت
بجواب سلطان بابی که بخدمت خدمت اتصاف داشت عنایت کشته
باجمی از غاریان مامور کردید که بجا فطت قلعه و ضبط قلات قوشچ پروا

شوال از موکب نصرت اشتغال جدا مانده چند می در سیستان و از آنجا
آمده در فراه توقف میداشتند بحکم اقدس دارد اردویی معلی شدند
سیدال که قبل ازین از قندهار برآمده از صدمه دلیران طغر شعار هزاره بقلات
مختص اختیار کرده بود محمد ولد حسین و جمعی از روسای افغان که در قلات مسکون
فوجی از بهادران غرضه و غار را بر سر کردی امام در دوی یک بعد از چند روز یورش
در خی را که در سمت شرقی واقع بود تصرف و فاغنه در لک محض بسته
مدت دو ماه بخود داری پرداخته چون دیدند که سیلاب مرور زمان
کوه البرز شکوه قرار دلیران را از در می آید از باب استیلا و آمده فلوله
تسليم نمودند و امام در دوی یک با اشاره اقدس جمعی از فغانچیان را
بمحافظت قلع تعیین کرده محمد ولد حسین را با سیدال در دوی سامی افغان
که در قلع مسکون بودند اردویی معلی فرستاد چون سیدال بنهیکه در طلوع
صفهان و هرات ذکر شد مرد فساد پیشه هنگام طلب بوده با اشاره والا
دیده که بچ بین او را از حدقه بر آورده بصیانت حالی ولد حسین از روی اعزاز
پرداخته در بیان احوال سیستان و مال کار سرداران و کردن
سبق ذکر یافت که از صفهان پیچیده خان و سلیمان را بر داری سیستان
تعیین و با تو پچانه و استعداد موفقیه شبیه انزار خاران و امور سیستان
بعد از آنکه ساعت قندهار مقارن دوی عزو افتاد که در دوی یک سیار یو لیلو

انجا با علیم و انجان حاکم سرحد را گرفته دست آویز اعتدال ساخت و بمقابل
موکب شاهزاده پرداخت کلبه قلعه را سپردند سوره خان نیز چون طایفه
جلایر بودند در عالم ایل از باب اطاعت درآمده رسم انقیاد بجا آوردند ^{شاهزاده}
بعد از انتظام امور آن ولایت علیم و انجان را با چند نفر از روسای ^{طایفه}
روانه در بار فلک مداز ساخت خود مشو جدا نموده اهالی آنجا نیز ترغیب
تقدیم رسانیده در غره بریج الما دل نه و منجوق را با قوچی از قلیان
درش فرسخی بلخ گذاشته در سه فرسخی منزل و صبح روزیم که خست
علم به ارم چارم زو با کوکبه احتشام و اسعداد تمام رایت توجیه بجای
بلخ افراشته طلبه سید ابوالحسن خان والی بلخ نیز در یکفرسخی شهر از میان
طاهرشته چون جمیت مشارب به موفور و نه برای عین در سر راه مانع عبور بود شاهزاده
قواج منصوره را دسته دسته پیاده کرده در میان آن نه برای شکسته و باغات
مترکم بستید و آویز مشغول ساخت مخالفین رومی بر تافته بالای برج و حصا
گذاشته تیغ خصم افکنی بازیده بسیاری از اوزکیه را بشمشیر شهر بندستی
دور و دروازه تصرف کردند ابوالحسن و روسای بلخیه ببارک تخمین
بخوداری پرداختند از بیطرف نیز فرمان پذیران حکم شاهزاده توپها
قلعه و خیمه ها را ببارک بسته شبان روز رخنه افکن بنیان حصا
و آتش افروز خرمن ثبات و قیودر سکنه می بودند تا اینکه قلیان ^{بالکله}

دست هزار نفر از فرقه کاکری و ترمیمی جمعیت کرده آمده قلعه قوشنج را محصورین
طرف تیر فوجی معاوتت محراب سلطان و دفع اشرار راه میپویند اگر چه سرداران
مصدد کاری که در ایام سرداری شدند این بود که قلعه جالق را که بمنازلت حصا
استوار داشت یورش برده بجزه تصرف در آوردند اما چون سیر محمد خان
که سردار بزرگ بود مردم قتل زیاده سر دنیا سازی و ستیره را می نخرید و بعض
لجاج از اسلمش خان جدا گشته بر سر خاران رفته غاریان را بدشت
و کوهیر مهالک خطر انداخته جمعی از لشکریان را از تشنگی و ابی اذوقی تلف
و دو اب و اسباب ایشان را بر طرف ساخته لهذا فتح علیخان چچی با شاهی
و محمد علی یک قرقند نایب اقا سنی با شاهی حکم و الا بجا باری فته
کردن زده سرافراز با قشونهای مزبوره بدر بار علی آوردند و دست
بلخ رسید و کب محمد به عنوان از غره بلخ سابقا صورت تحریر
که شاهزاده کامکار رضا قلی میرزا از موقف علی مامور تنبیه علی میرزا خان
حاکم اند خود که در دادن کوچ غریز قلی یک داد خواه و باقی افشاریه
از باب اشباع در آمده بود و کرده بعد از آنکه ساحت قندار مقراویه نصر
شمار شد شاهزاده سیر در خراسان تدارک و توپخانه و اسعداد و سرانجام
اختیار کرده از راه باد غیس متوجه اند خود گشت چون ولایت بلخ بنگاه
ایل افشار اختصاص داشت بود و و کوبه مسعود و شاهزاده بدو سه نفری افشاریه

با انتظار جواب نپرداخته پنج رانی الحمد انتظامی داده از اب موسی کشته
از راه قرشی عازم بخارا گشته از آن طرف نیز ابو الفیض خان پادشاه
از ایلیا رس خان والی خوارزم آمد و دو چهل تاجه هزار نفر از اوزبک و ایلات
ترکستان را در سلسله جمعیت لشکر حضرت اثر زیاده اندوده کرده هزار
نمود اما لغوهای التسلیم نجر عن الله شد شاهزاده عدت خصم را در برابر
حضرت اشتهال مانند فوج غراب در جبهه مبارزین چکان دانسته مشهور
بکوشش و پادخت پادشاه بخارا مغلوب و جمعی کثیر از لشکر او مقتول گشته
قلعه قزقره متحصن شد و لشکر خوارزم نیز بدون تلاش و زحم سهمت بهریت
غزمت نمودند پیش شاهزاده بقصد تسخیر قلعه سارک که در نزدیکی قلعه
واقع و در سر راه سپاه حضرت پناه بود رایت نهضت افراخته از
چهار جانب طرح یورش انداخته بقهر و غلبه بر قلعه مستولی شده اهل
بخارا عرضه شمشیر و آن سزیمین را بحیطه تسخیر آورد لیکن بابا خان
چاوشلو که از روسای لشکر بود در انشای یورش ضرب کلوله و داعی
داده از اتفاقات در میان او ان از کار قرشی فراغت روید
بود شخصی از اشقیاء فتنه جوی اوزبک از جوی روان جان دست
طمع سته خود را غفله بداد خواه رسانیده او را بزخم کار و از پا در آورد
چنان که در فی الفور با و در او نیمه او را درهما بخا پاره پاره و تیغ

سلب صبر و توان کشته بآب استیمان کشوده والی و نامی سادات
و قضاة و اکابر و اهالی از روسی اعتذار جمعی در بارش ابراده
و التماس کردند قهر و بخشایش و آنگهی سران و سرکردگان اوردند
و لطف و بیخ و تریغ و تریغ و بیخ و تریغ و بیخ و تریغ و بیخ
و جمعی از خوانین که بعد از شکست والی بپادشاه تهنات و مامور
بودند که محال را نباشد ساخته و پادشاه را مامور را بکشتن
در آوردند اما فی قضا که در دست و بیخ و تریغ و بیخ و تریغ
از آتش آواره غلبه و قهر سپاه و طرف دستگاه در صدد انقیاد و آیدند
ضمیمه ممالک محروسه گردید در روز ششم رجب الثانی آن سال محبت مال و جان
از جانب شاهزاده کامکار دارد و خبر بیخ و تریغ و بیخ و تریغ
اگر چه شاهزاده خزانه و خلع و استیاضی حیان سرکار عظیم القدر
و نیز باشد همراه داشت لیکن از این فتح نمایان دو الف و چهل هزار
نادر می نقد که با اصطلاح متعارف دوازده هزار تومان باشد با صد دست
و چند راس اسب بکلیل با زین و یراق طلائع و شاهزاده عالی نوا ارسال
که فراخور خدمت بزرگ از سران و سرکردگان سپاه عطا نماید اما در مجموع
از آب اموی امری از ملکن فرمان صادر شد مقرر گردید که اوضاع بلخ را
و افراسیاب و کارکات بیغی عمل آورده چگونگی را عرض نماید شاهزاده

تفاق اندیش را که در معکرو بودند نزد خویش طلب داشت با ایشان عهد
و معهود نموده بود که رفته افغانه را که مستحفظ بروج بودند با خود بستانند
سازند که در حین یورش بی بیج و دروازه را بشصرف دهند انجم
باین بنانه رفته قلعیان را خیر دار و همگی را در وقت معهود اما در
کار ساخته بعد از آنکه غازیان از بیرون در شرب معین بعزم قلعہ گیری
و این جلالت برپا ن زده و سپریاکی بر رو کشیده با قدم
بجانب قلعہ دویدند هر یک خود را به هدف خندین کلوله جانسوز
تذیر مخالف تقدیر یافتند و جمعی از قشون و چریک لکزیه و فراهان
حرکت بی شکام قتل رسیدند لهذا سردار و رازایان سوء خرم و قصور
معزول و بر کاه معلی طلب فرموده چوب تا دینبی که در فرا جس حکم
داشت بر و جاری ساختند و دیوانقلی بیگ افشار عمداً را با شکی با تفاق
یار بیگ سلطان پوچی با شکی با نخدمت نامزد و با سبب نقب و کنکوبت
یورش روانه ساخت ما مورین از روی جد و جد بکندن نقب و بردن
پیداخته در دهم شوال انسال خجسته مال ندر خان افغان که از جانب
بحکومت زمیندار منصوب بودند ای امان بکوش غازیان رسانیده و
خود را بعزم استیمان بیایه سریر فلک بنیان فرستاده قلعہ تسلیم
سرکردگان نموده بموجب حکم همایون افغانه که مستحفظ انحصار بودند

خونخواره از دیار مستی آواره کردند چون انجیر بر من موی داد خواه
یعنی خدیو دادگر رسید فرمان همایون خطاب شاه افرا سیاه جاه نجارا
و بزرگان ترکستان غرض دور یافت شعر بر امید چون تسلط تاب
از سلسله حکیم خان و دود خاندان ترکمان است مقرر است که
شاهزاده بکار بخارا نیرد اخته که در عالم املی ممکن او برسد سلطنت موروثی
منطور نظر اقدس می باشد خدیو قرار روسای آن دیار را برای بنامی کار و
امور آن مملکت روانه و در بار سپهر اقتدار نماید و نیز حکم همایون بشاهزاده
مرفوع شد که مسور عا طفت را برای شاه دالاجاه ارسال داشت بنود معاد
بلج نموده و با نظام و عشاق امور آن مملکت پر دارد هرگاه احوالی ^{آن} ^{لور}
راه فرمان با قدم امثال از عان می بودند فهو المراد دال بتایید
از دست جنود قضا کو شمال خواهند یافت پس شاهزاده حکم همایون
فی انفور برای شاه دالاجاه ارسال و ترک محاصره قرشی کرده از رود اتره عبور
و ساحت بلخ را متروک و کعبه منصور ساخت اما حقیقت حال زمیندارانیکه
قبل ازین مرقوم کلک و قانع نگارش شد که در حین ورود کوکبه ^{دار}
زمیندار و هزارجات بکلب علیخان کوسه احمد غنایت گشته با تو پخانه ^{سعد}
تمام او را روانه ساخت و شتر را به مدت نه ماه بمحاصره القلعه پرداخته
کاری ساخت و در اواخر کار یکدیگر بنای پوشش گذاشته بعضی از افاغنه

دنان و توپهای کوه توان را که کوله هر یک هشت است من بود از جهان
صعب که پیاده را عبور از آن بسهولت ممکن نبود چنانچه ثقیل بالاکشیده
بر فلکیان و روح مشهور بر ده ده که در جانب غربی قلوبندار
بستند و الحق نقل بحال اندیش ازین امر غریب در دهی حیرانی و تکانی کرد
است و کس آن راه تنگ فضای پرچ و خم و شکوه پر شکوه آسمان توأم
براعین دیده باشد یقین خواهد داشت که بالا بردن توپهای کوه مانند
جنان مکانی که غنای فلک سیر و هم از تصور قاف داشت بر میریزد منوط با
امیر پادشاهی و چنین حکم البته ثانی حکم الهی خواهد بود انقصه از برج شکست
و چناره را بر حال فلکیان مظهر فحوائی و قودا انسان و الحجارة ساخته سکر
هیولائی برج ده ده را از صورت جسمی انداختند و بعد از آنکه میان قزاق
ترزل پذیرفت چون جامع نختاری که باستحفاظ انست اقدام داشتند
و او طلب میدعی اذن یورش بودند از طایفه مزبوره اگر او چشکرک
ابدالی از هر کدام سصد نفر در شب بنیت و دویم دقیقه بامریایون
هیای کارگشته هنگام طلوع فجر بجانب آن برج یورش بردند چون افغان
پیش از وقت مصلح گشته هیای و قاع بود و در دست نفر از او طلبان
مقتول و مجروح گشته عروج به شرفات قصه قصود میکردید پس دوباره
بعزم یورش مصمم گشتند در وقایع یورش مثل مطابق سال سعادت

باتفاق یار یک سلطان بدرگاه معلی شتافت و از جان و مال بخشش یافت
و چون افاغنه قندمار که چند سال بود که در جمع ذخیره و تهیه اسباب قلعه دار
میکوشید بکثرت افوقه و عدت خود و ستانت مکان مستطوره کشته
پشت بدو را اطمینان داده و در پناه حصار قلعه داری محسن داشتند
تا مدت محاصره ده ده ماه کامل امضا دریافت حصار قلعه داری محسن
داشتند تا مدت محاصره و در نهم سوال غریت پورش در خاطر اقدار
تصمیم یافته اولاً جمعی از سربازان معاد که جلالت تسخیر بر جهای خارج قلعه
که در حیطه تصرف در آوردند از آنجمله برج عظیمی که در فراز تپه رفیع واقع
و فوجی از افاغنه با چند توپ مستحفظان برج بودند آن نیز بتائیدات الهی سحر
کرده تمامی مستحفظان را زنده بدست آوردند و بعد ازین به تسخیر برج
سنگین پرداختند و آن برج در جانب شمالی قلعه در سمت چهل زینیه
قلعه کوه بسیار بلندی واقع است که قبله قندمار اشرف دارد و دلیران
بحکم هایلون و امن جلالت بر میان زده بپایمردی غرم بلند آن برج با
با چهارده برج دیگر که از بروج فلک افزون و در فراز آن کوه سپهر
مستطوره زن چرخ نیکیون بود و سیصد نفر از افاغنه قادر اند از بها غلت آنها
اقدام داشتند پورش برده تصرف و کمند اقدار بر شرفات تسخیر آن قرار
گرفت و افاغنه بروج تمامی معرض قتل و اسیر درآمدند و چهارها شعبان

و مجلس آرایان محفل ارم نگار در کمال فروز شب بزم نوروزی
پرداختند و ساسی شکر و کبری عسکر و امرا می نامدار و شخصهای کاسکار ^{علمی} جا
بهت سرشار مانند زرین کلامان انجمن و اختر و نورانی لباسان ثوابت بسیار
بجلفتهای طلا با فالبسه زرتاشی رودش آینه بسته در حواشی انمحفل
مینوش کل و را خور تبه و شان نشسته و ایستاده و جلفتهای شرفی چون الطاق
چرخ هشتمین شماران بزم سمیت قهرین ساختند و بعد از غنچه کشی باغ گل
نوبت قلع کشی اقبال ابد دارد پدید آید گشته در همان روز فیروز بهیله باب
یورش پرداختند و چون طایفه بختیاری در اول و همد و او طلب گشته کاری
ساخت بودند باز ایشان را باین امر مامور و حوشت چهار هزار نفر از دلیران ^{خونخوار}
و سران آن عرصه گیر و دار را انتخاب کرده و در شب دوم و یحی همراه یزد
و اطراف قلعه در پغولهای سنگ دزدایای کوه و دغا یا حصار در کین گذاشتند
و خود نیز آن شب در جانب برج چهل زیننه در بنا و کوه در جای که از نظر ^{کین} ^{مستور}
مستور بوده بانتظار صبح خیزد که غیرت روز نوروز در شک شب وصل ^{شان}
آن روز بود توقف فرمودند روز بعد که دوم ماه مذکور باشد در اول طرکه
اعدا علی عرصه دولت بنیوال اوم پسین بود تا ز طهر اداد استقامت ^{ایستاد}
همتا کرده شت از جانب برج ده ده سورن انداخته شورش پوش
چون سیه آن سمت بطایفه بختیاری تعلق داشت آن گروه را بخت یاری کرده

سند هر دو صد و پنجاه تنگ یکده شترستان سیاه و سفید لیلی و ایام
و بقعه احرار راه طالع از غره بلخ پوست نوروز کامرانی در رسید
یعنی در شب جمعه سیاه ماه نور بعد از اقامه شش ساعت و کسری اور
نزدین افسر مهر بر ششم بخون غم تسخیر دار الفوار جهان کرده بهرج حل درآمده
افواج بکروج صبا و شمال صاحب لوای دلاور جری القلب صنوبر و رست
افزای بهار چهره دست چارمه های یورش کشته بجانب دارالما که کلشن
آوردند نیلوفر با صولت و فر قدم بر فراز شاخ کنکره بلند گذاشت و برق
بر سر چادر برج صاعقه چمن برق بمقتش برجم برافراشت افغان غواب و بلخ
بنغمه قمری و غنایب تبدیل یافت و طوطیان شکر خا که ارشور انگریزی
تلخ مذاق بودند در قندار شیرین بیانی مشغول شکر افشانی شدند و افوا
زایخ و زغن که در عرصه چمن مسکن گرفته بودند بیاد وطن مانند فاخته کوکوران
گشتند و در جمعه خسرو کیتی ستان آفتاب منطلعت را مسخر و دارالخلد
جهان را بنور وجود خود منور ساخته جنود هندی انجم و کوکب از مدارات
بروج راه تواری گزیدند و ممالک تنگ بهار تو روز و قله طغر بر روی
جهانیان کشاده گشت و از دیوان خاص صوبه بهار و بلاد سنبل و حصار فیروز
سبز و قله خیاب کلشن مجا کبر نفس بانی مقرر کرد دیدن فرایشان با فو
بافراشتن بارگاه سلطانی و نصب تنگ جهانیانی پایه زمین را با سمان

بخدمت اقدس فرستاده فرمان امان از موقف عفو و احسان خود بر
زمان حاصل کردید که روز بعد با ولدان محمود و اقوام و اتباع خود تاجی و
نماغنه آن شورشجات را تارک افکار و سرمایه اطمینان و استقامت
در بارگاه زیرین قبابی که در خارج در دوزخ باولی مخصوص ششمین آنحضرت
بدیده عیوق افراشته بودند بشرف پایوسن میربند و بنوید خان شاهی
و حرمت بهره مند گشت چون بهت بحر خاصیت ملا نظر قبول بهال و عیالیم
که از تعداد اندیشه محاسبان سپردن بود نمکده همگی آنها را بدینان جای
عنایت و حسین با اولاد و اقربا و بنی اعمام و مالی که مالک بودند روانه
مازندران و سکنا می ایشان را در ولایت مغرب ساختند چون دو اتفاق
ابدالی بابا احمد خان برادرش که سابقا در هرات فرار کرده آمد بودند حسین
در قندار مجوس میداشت در روز فتح قلعه ایشان نیز از مجوس نجات یافته
بدارالامان عنایت ظل الهی توکل جنت لهدا مروت سکران خاقانی
را نیز با موربازندران و از مالیات دیوانی و معیشت بقدر کفاف
در وجه هر یک معین فرمودند طایفه غلامی شمرده کرده میباش که یک گروه
موسوم بهونکی متعلق بحسین و فرودگیر توغی منسوب با شرف سلطان بودند
اشرف نهج که سبق ذکر یافت در اجراء کوی سعادت بهجت جسته در بدو در
موت و بقدر با شرف اندوز خدمت خدیو کامکار شده بود حکومت ایل توغی

قدم فرار سالم مقصود که است بهج را تصرف کردند و از آنجا بجا بست بروج
اجرم او گشت مستخفان آنجا با خود میپرداختند و برق استیلا و انگار
از خستد افغانه سه مرتبه بیت مجموعی بجانب چهار برج سهاجم گشته لازم
خیلی تقدیم رسانیدند اما چون فوج از خبر چیان و تفنگچیان آتشین و مردان
خبر گذار مرج توام بر سر کوه بدر آن قلع که می رسید هر دو فوج لطیفه
چیره دسی خود قاهره شکست یافته ای بر می یافتند و با در آن نصرت
قرین نیز در کین بودند از اطراف قلع زور آورده شده بیای تدارک آنجا
که ترتیب یافته بود بسیار قلع خود و عروج و ضبط در دانه بروج کرده
قوة بحیطه تسخیر آورده چنین چون راه چاره را مسدود بسته و دست
تدبیر شکسته دید با قلعی از افغانه فرصت جست یعنی مانند آن خود را بر گرفته
بقیتول که در جانب جنوبی قلع در فراز کوه واقع است که تحت و بقیه
فکر آوانا عطفه شمشیر و اسب گزیده گشتند پس با شاره والا توپها را که
الای کوه در بروج چهار قلع به قبول بسته از من آوازهای رعد خروش اندام
اساس دولت و قصور قصر شکست او را با و اخبار و از خواب که آن غفلت خوان
نخواهی پیدا کرد و در روزی که شمس جهان تاب خورشید از پشتان لیل از
زیر رده احجاب در آمده است نام خواهر بزرگ خود را که عافه او بود با چند نفر
از سرگردگان علیجه بستم نتوات که با اصطلاح افغان عبارت از دین

الشرف پادشاه سکندر جابه روم نوادم اعزاز و احترام نسبت ایشان
مرعی و سبذول و مصطفی پاشای والی موصل که از وزیرانی معتبرند دولت بود و
عبداللہ افندی صدرناطول و ضیل افندی قاضی و رنه بلوچکری قاضی و
سفرانی ایندولت از راه بغداد وارد اصفهان گشته ارسمت کرمان ^{مأمور} باد
فلک مدار شدند و در نوردیم ششم سده هزار و صد و پنجاه و یک که پنجاه روز
از نوز و غیره که گشته بود سفرانی و لکن وارد آمد و بعد از دور و ^{یافته} دور
پیش از حضور اقدس گشته اسپان کوه توان تازی نژاد مکل ساخت مکل و هدایا
تقدیم که پادشاه والا جابه ممالک روم به تهنیت جلوس همایون محبوب
مصطفی پاشا فرستاده بود از نظر آنور که گشته تبلیغ بیخامات لسانی و سفارشات
زبان گشته با عطاء کورک و اسب بزرین و یراق طلا سرافراز می حاصل
نموده زیاده بر معمول سلف مشمول عواطف و احسان شدند چون دنیا
پادشاه والا جابه روم در باب سرنده بی حضرت امام جعفر علیه السلام ^{باذعان}
صریح نکرده و در خصوص اختصاص رکنی ازارگان مسجد احرام با میه این
مذهب متبک بعد گشته اعلام نموده بودند که هر رکنی ازارگان از اجاز ^{سوانق}
از منہ یکی از امیه مدایب از بجه مخصوص است تغییری آن نمودنی نماید
میکرد و رفتن امیر حاج ایوان از راه شام متضمن وقوع فتنه است و پیش
گذاشته بودند که عذر داده اول ملتقی بقبول گشته مقرر کرد که امیر حاج ایوان

علاوه قلات با توپخانه و قلعه قدر که سمت عربی آن در فرار کوه
واقع است دنی محققه در نخست اسباب بیت رخسار دیار و امضا بود
بحکم و الا ویران و با خاک تیره یکسان ساخته همان نادر آباد ^{الملک}
و مقرر حکومت ساختند و چون عهد کرده بودند که من بعد از ایل ایلدزم آمد
را که قاتر قید اسارتها زندام و الا بفک رقاب تمامی اسرای قلعه و اعیانها
بصاحبان اصداریا فتنه ایالت آن ولایت را بعد از فتحان حاکم ابدالی که سالک
طریق اخلاص و ورزی و خدمت کالی بود و محبت و کبر شک و است و زمیند او نیز
از روسای ابدالی حکام تعین و جمعی از جوانان کار آمد علیجی راسان و بد، انتخاب
و لازم را کاس ساختند نادر آباد و توپخانه را بکنای ایل ابدالی که در نیشاپور
و باقی محال خراسان توپخانه داشتند اختصاص داده مقرر داشتند که
ابدالی کوچیده آمده در آن مکان توقف و غلبه دهی کنی بجای ایشان رفته
در نیشاپور سکنی نمایند و آنجا عهده رادریست و چهارم ماه فروردین از غنای
روان مکان مقرر ساختند در میان ورود ایلچیان پادشاه سکندریا
روم با اتفاق سغری این دولت اید پیوند در بار معلی و قانع آن
سابقا سمت تحریر پذیرفت که بعد از واقع شوری کبرای صوامی ^{فتحان} معان عبداللہ
زنک با اتفاق میرزا ابوالقاسم صدر دلا علی کبریا باشی از دربار اسما
بهتری علی پاشا بفازت روانه دولت علی عثمانیه شده بودند از طرف قرین

علیه و آن خان برای تجدید یا آوردن محمد علیخان تواریقاسی و در کابل
که از عهد امرانی ایران بعد بخارت مامور و پادشاه و امیران
و سایرین را احاطه و در کور ساخته بودند و او را در کابل کار قند و کافور
ان و بار هشت کابل آغاز فرموده بودند و فوجی از غازیان برای سید
و تنبیه آن طایفه بجانب قلات و مرید گشته اما تاکیدات و
نظریه دستهای قدیم که ما بین هند و ایران کشی دارد و از مملکت تجاوز نکرد
شاملان تحت راز دست انداز خود فتن محفوظ و مراعات حال و ایام
آن دولت ابدی بودند امری ملحوظ دارند و در دکان لشکر منصور منزل کلان
چهار فرسخی قلات را تا منتهای کوهستان آن ناحیه تاخته و از کجا
چاپل انداخته قریب هزار نفر از افاغنه غلبه که در آن نواحی بودند و
تنه هلاک ساخته مال و اسیر بسیاری از ایشان بدست آورده و شصت
غزنین و کابل فرار می نمایند و در خلال اینحال معلوم میگردد که از دولت علیه
کورگانیکسی سیداه مامور و مامور و مرور آن فوج نیست و غازیان
ناآهون بودند که از مقام مقرر قدم فرار کردند و در آنجا ملک و حکومت
بعضی عاکفان عتبه خلافت ساسندند بعد از وصول تاج محمد خان
بر شلمت برای استغفار علت خلف و عده تعیین و در بار و هم سال
بر هم جاری از راه سهند روانه شدند و چون در میان ایشان و در آن

از راه کعبه اشرف هر سال حاج را بکعبه مقصود رساند حضرت علی
رفتند و میر حاج ایران و از راه نجف اشرف پذیرفتند بشکر طایفه
خدا و این ماه را با دو ماه احتاج حاج را هر سال حاضر و آباد سازد و
و اندر این عظام با مورد و غار و اکرام ساخته بواسطت بندگان در
این امور با ایشان گفتگو و جوهر شرعی و فقهی و لایق و برای این از تقدیر
و خواست با ایشان اضافه بر آنچه از پیش زمان بایچیان روم عطا میشد با
مرحمت و چون مقدار خمس مذکور و تعیین رکن که از دولت عثمانیه
شرعی و محاذیر ملکیه محول و موقوف شده بود رکن اعظم بایچیان
بود و این برای مذکور آنها علیرد و نشان بیکریگی فیلی با حاجت تعیین
مصطفی پاشا و اندر بایچیان ساخته در غره ماه صفر رخصت نهضت از راه
ورود و در بار شوکت و در عثمانی فرمودند در بایچیان و در غره
موقوف بایچیان و در عثمانی و در غره و در بایچیان و در غره
یافت علی مرد و نشان شاملو بار و دانه و در عثمانی و در حضرت پادشاه
و الا جاه اعلام فرمود و فرمودند چون تنسیله فاغنه قندار مطلع نظر است
با علم صوبه کابل و آن نواحی متورک و در راه فرار اشرار نمایند پادشاه
در جواب نوشته بودند که در این خصوص بصوبه داران تاکید و فرمان
و فوج ارسال کردید که در راه منع مفیدین قندار نمایند و بعد از مراجعت

کردن فراز شدند و کوه و بالا از منزل فراغ و ایستادند و جانب
افراخته در پست و دود ماه و آنچه عظام جهانکش را گران داشت
آن میکرد و صیانتش ساخت ملک غزنین ساختند و در حین حرکت
نصرت شعار از قندار فوجی انواع طوقین تنبیه همراه دای کردند
و ادبی و یکنی و باقی هزار جات که در تقدیم خدمات دیوانی سالک
آفرانی شده بودند ما مورثه غازیان عامی ساکن و اهل طایفه ایشان
بمال سهم خوران و بسیاری از رجال مقتول و سوان را با
ساخت انیمه ارباب عرص و الارسانند حکم حکم بر ضد و بیست
که سرار اطلاق العنان ساخته فوجی از انجاء برای ملازمت بر کانت
انتساب حاضر نمایند و همچنان افاغنه و هزار جات کوستان غزنین
هر یک که سرکشی کردن افراخته به نیروی بازوی شوکت قاهره فریاده
هر یک که پایجاده انقیاد گذاشتند سرافراز عفو خود یونده و بازگشتند
و ادبی توجه بجانب دارالملک کابل افراخته اعزه و اهالی کابل در دو منزل
اشتیاق عموده ادراک قسبل عتبه سعادت پرور و به تشفیات فاجره
پیرایه شرف در کرده نصرت انصاف یافتند بعد از مراجعت ایشان
از افاغنه و سپاهیان کابل از جاده انقیاد نکول و سرنه خانی و دین
کو توالن قلع در پناه حصار نادانی درآمده و قلعه را در پی خود انداختند و روز

کابل غنیمت بکار رفت اما امر موکد بصدور پوست که زیاده بر چهل روز
مدان ولایت کت نموده بود جواب دخترخاقان محروم بر مذهب
هفت کشور مانند محمد خان وارد شدند و ابلاغ نامه ها یون کرده
پادشاه و الاجاه از جواب تجاویز و از مرخص ساختن ایلیم توافقی نموده
خصت انصراف نداد و چون یکسال کامل از رفتن محمد خان منقضی شد در
اوایل محرم سنه هزار و صد و پنجاه و یک بعد از فتح قندار فرمان موکد خطاب
بمحمد خان غرض دریافت که بوصول حکم شرف مرخص است برگشته هرگز
از دولت علیه کورگانی صادر شده باشد بر عرض رساند و حکام هما یون را
مستحب نظر جلوه دار بجای پاری از راه سند روانه ساختن پس غنیمت کت
بسمت کوهستانات غنیمت د کابل در خاطر اقدس تصمیم یافته در غره ماه صفر
که ایلیچیان روم را مرخص روانه آن مرز و بوم فرمودند و پرچم الویه طوطی از
بجانب غنیمت امتزاز یافته از چشمه محو که حد مملکت ایران دهند است عبور و منزل
قراباغ شش فرسخی غنیمت را مقرر کوکبه منصور ساخته از آنجا شاهزاده نصرت و
نصرت میرزا بنسبه افغان غنیمت غور بند و بامیان مامور فرمودند باقر خان با
که حاکم غنیمت بود از طغتنه آمدند موکد هما یون معلوم و حشت کشته و
وقضات و علما و روسای غنیمت بلدی قافله سالار عجز و بیزار با
ایلیچیه امید واری بدو بار عا جزوازه آورده مشغول عنایات خدی

شغل خود و شر بر خویش تحمید چون تاب و توان را از خود سلب
دیدند روز و شب نه دو روز و نیم ماه بهر این کار و این عجز و توانی
وارد و بار سپهر مهابی و زبان نادانی بادای الهی که با فعل الهی
منافعت و نفی و نافرمانی کرده قلوب را مسپرده و شکستهای لایق از
پشگاه نظر گذرانیده خزان و جباخانه و فیلیخانه پادشاهی را که در
فلک پیوند میبود بضبط سرکار خاصه تعلیق پذیرفت نظر الهی میرزا که
سابقا از منزل فراوان به تنبیه رکنان ضحاک و بامیان و غور بند
ماور که شده بود متمدن را تنبیه و قلعات ایشان را تصرف و انجا
را بخوزه اطاعت در آورده در سیت و چهارم ماه مذکور از ^{راه}
چار یک کار شرف اندوز تقبیل بساط خدیو کارگشته مقارن او
عواض محمد خان بواسطت قاصد بلوط نظر فرخنده مقاصد ^{مضمون} شد
الکه از دولت کور کانی نه اندر اجواب میدهند و نه رخصت آیات لهذا
احدی از پادشاهان بجایاری تعیین و نامهای یون به پادشاه و الامام
کارش یافت بر این مضمون که قبل ازین علیمردان خان و بعد از محمد علیخان
بفارس روانه در بار سپهر اقتدار شاهی شد در خصوص سزا و بان ^{شاه}
والا بتبار اشعار از جانب آنحضرت نیز تمهید آن مطلب عمل آمده بود و بعد از
آن پادشاه و بجاه کوکبه غر و جاه و اردو فدا گشته بعد از آنکه خلف و عهده

شنبه سیم برج اول که پشخانه شان موکب هلالین پشخانه ذالار بجوای قلع
رسانند و جمعی از قلعیان از دستیز پای جلادت بیرون گذارشته اند
معارضه کردند حال آن پشخانه چون مامور جنگ نبود و کمال ایشان
نزد اخته نسبت به اوقات کردند شکوه و وضع الحال و انتقال اردو
انجم کرده در او یک نیم فرسخی سمت شرقی شهر نمود که کوچه جهانبختان نزدیک
دارد و امکان گشته روز دوشنبه پنجم ماه فروردین سیر سواد شهر از یک
کوه پناه آنک و اطرافه باز بهولای وزیر پیش باز دحام تمام از قلع
برآمده مبادرت بجنگ و شروع باید و ختن تو و تفک کردند این معنی
ماده غضب خاقانی گشته جمعی را که در الوقت در رکاب اقدس حاضر بودند
تنبیه انجماعه اشاره فرمودند که مامورین بجانب انجماعه است
باشیرای اخته با ایشان در او نخته تا پای قلع سرافشانی کردند و همان
روز غم بلند خدیو هفت کشور به سیر قلع کمر بسته اطراف شهر را محصور
منصور اخته از یک طرف حکم هلالین توپهای قلع کوای را بر دراز کوه
کشید برج مشهور بقاین را که هم چو از سر طایر و هم اشیان عقاب زین
چنگ دایر است هدف توپها و برق اثار نمودند از یک جانب ابر
را بر حال قلعیان صاعقه بار نمودند و زلزله در بنیان ثبات برج و حصا
و اساس قرار قلعیان انداختند و در اهل قلع بانند موسی تش ویده میان

ساخته مقرر فرمودیم که احدی شتر عرض حال و مال ایشان نکرد و مادر از
مبادی حال الی الآن سوائی بنسبه افغانه منظوری نبوده باز همان ^{دوستان}
قدیم منظور نظر میباشد و چا پارمر بور را با چند نفر از اعیان ^{الملک} دار
کابل رست و ششم ماه روانه شاهجهان آباد ساخت که بسا دل
نامدنها یون فال و کابلیان بزبان مقال حقیقت حال را مفهوم
پادشاه سلیمان حاصل سازند و بعد از ورود کابلیان بجلال آباد و حال
الملک ایشان را مانع و به پشت و راجع ساخته بسا دل را که چا پار
یرفت و لد میر عباس نام افغان در عرض راه بقتل رسانید چون
غله و محصول آنولایت کفاف باحوال سپاه نصرت پناه نمیکرد لهذا
فوجی از افواج منصوره را بمحافظت قلع و قمارک مامور ساخته در دوازده
ربیع الثانی بهر ای تاشد نزدانی عازم کوهستانات چارک کار و بجراد
وستانی که موضع حاصل خیز و مکان معمور پر آب و علف و مسکن طایفه
افغان بود شدند که هم کوشمال سرکشان آن ناحیه بعمل میبردند و غله
و ذخیره بهم رسد افغانه بنسبت بقتل جبال تخص جسته دلیران زرم
بحکم والاکوه نورد و دشت پهاشته سقاق و ساکن ایشان را
بپایروی جلادت لکه کوپ و سرکشان را مقهور منکوب ساخته آنها را
بعد از آنکه خود را گرفتار مهالک سکران و صدمات انفوج دستاقا

ظاهر شد ایلمی دیگر برای تجدید امر مذکره روانه ساختم کمال متجاوز شد
ایلمی دیگر برای تجدید امر مذکره روانه ساختم کمال متجاوز شد که اورا بجهت
جواب نامه نزد تخت اولاد و ران باب و عده کردن و ثانیاً خلف و عده
بمحل آوردن و بعد از آن ایلمی را بر خلف قانون سلف کمال نگهداشتن
و جواب مکتوب همایون را در عقد و تفریق گذاشتن همانا ناشی از مخالفت
دیگانی و منافعی آثار دوستی و یگانگی خواهد بود و بعد از تسخیر قندار چون و هنر و مقصود
از قانع باریان صدور یافته بود زیاده بر مملکت هندوستان واقع شده
مطنون آن بود که البته تنبیه انطایفه مرضی طبع اقدس می میباید و این
دولت را هواخواه بکد بکیر میدانستیم متوجه اجتماع کشتیم مردم
از باب آداب در آمده مشمول نوازشات گشتند اما اهالی کابل قطع نظر از
بایست و رود در ایات نصرت ایات را منعم شمرده در عالم اتحاد
الدولتین بلوازم خدمتگذاری و اعانت پردازند در سعادت برو
خویش بسته با قانع اتفاق و اظهار مراستقیم و شقاق کردند چون
این حرکت منافعی طریقه آداب و پاسداری حرکت موکب طفر کوکب بود از
راه یگانگی که محضرتین تحقق داشت در مقام تادیب انطایفه در آید
تانی الحال که بر اینهمای قاید نیاز روی امید بدر بار محذرت طراز آوردند
ایشان را بنابر خاطر آن پادشاه و آلا جاہ مورد عفو و مشمول احسان

دیوان شده بود ما مورکشته حاکم جلال آباد که مانع رفتن کابلیان شده
بودند و باقی امالی آن دیر طریق اطاعت پیوده روز پنجم سیم جادی
تقدوم استقبال پیش آمده قلعه را تصرف دادند چون ولد میر عباس
از وقت دروز که احداث شقاق مای محکم کرده و جمعی عظیم از مردمان
کارزار فراستم آورده اساس آنها را بوازم اسباب خود واری استحکام
داده غازیان دست و دست بستار مای او پیوسته ان بنامای قوی
بدستیا سی سرچشمه شوکت قاهره در هم شکسته تصرف در حال ایشان اعرضه
بیخ هلاک و زمان همیشه و نهوان میر عباس در سیر قراک ساخته بدرگاه
معلی آوردند و بعد از ضبط و ربط آن نواحی بهار سفلی را که در پنج فرسخی جلال آباد واقع
است بچمن آرای قدوم فرودین لزوم شک بهار و بر کل زمینی از آن بعد
زیب گوشه دستار روز کار ساخته در میان درویش برادره رضا
بنزل بهار سفلی و سرافروزی یافتن با شریک است و در آبی مالک ایران
چون درین اوقات که رایات نصرت آیات عازم هندوستان سعید
پیش نهاد است خاقان کینیستان بود خیال نصب تعیین یکی از فرزندان فرزندان
کا کار و شاهزادگان اراده نامدار بداری و فرمان روائی مالک ایران از
خاطر اقدس میکند است لذا از کابل امرهایون بعز نفاد بپوش که رخصت
که کبر از عهد اولاد دوران اوقات بر سر حکمرانی بلخ تکیه داشت و لا

خویش را مستغرق لطافات آن دریای آهمن موج دیدند بحودی خود
خدیو بجز و بر که قرارگاه لشکر امان کشتی شکستگان طوفان حوادث بود
توسل جسته بکنار عافیت و ساحل امنیت پوستند همگی سرگردان
و روسای انطاویه با سعید و ملا محمد ولد میا بخیو و اقوام او بدگاه
معلی شافیه خدمت رکاب قدس اخلقه کوش علامی ادلا و خود ساخته
جمع را بتقریب بندگی این آستان به شاهراه آزادی رسانیدند و
روز در آن مکان حرم پایه سررینو چهر کوب بزم سپرد و شش ایوان
ماه و مهر شته در بیستم جمادی الاول نوای توجه بجانب کندک در جوی
آب و هوا و دوفور زمزمست و صفا طعنه بر سر آستان جنت افراختند
اندر زمین نیز جمعیت کرده در قلو کوه باستحکام اساس خود داری پرداختند
دلیران نصرت نشان بامراق قدس بر سر ستقاق ایشان عازم شده انطاویه
چون دشت کوه را در زیر پای کران تهور غازیان یکسان دیدند طالع
امان کشته روسای ایشان وارد دربار فلک مدار ایشان و شمول عفو
خدیو جهان شدند و افواج بحر امواج که مامور به تنبیه هزار جات بودند
خدمات مرجوعه را انجام و جمع از اولاد انطاویه را در سلک غلامان نظام
داده در بیت و ششم ماه وارد دربار عز و جاه گشتند و از آن مکان
جمع ضبط قلو حلال اباد و تادیب ولد میر عباس افغان که مرتکب قتل

عزل و نصب بیکریکیان و فرماندهان را بشاهزاده کامکار تفویض نمود
غزه شعبان بعد از ظهر بدست مبارک تارک او و شاهزاده نظیر میرزا
نزیب افسر لر بندنی داده مقرر فرمودند که در عهد شاهزادگی حیفه است
چپ زده بعد از آن پادشاهی هر یک از اولاد که حکم قضا تعلق گیرد
حیفه ابدستور ملوک بطرف راست بند و روز دوشنبه سیم ماه
رضاقلی میرزا را مرخص و با شوکت و شان روانه ایران ساختند
روز دیگر لواحق شاه بجانب جلال آباد نهضت یافتند و در دهم ^{جلال آباد} ماه
گذشته بجانب شرقی بماصله نیم فرسخی بمحله باب باکاه عز و جاه مراجع هر دو
افراشته شدند در آنجا دوازه هزار تن از یکن پل افکن برسم نقدی
کردند که دو منزل پیشتر رایت اوزار شوکت و فریاد و شش هزار تن
به پیشخانه کشتی موکب همایون اختصاص یافتند در بیان توجه موکب و
بعزم سید ناصر خان و تسخیر نیشاب چون از دولت علیه کوته گانی صورت
کابل و پیش از بنا صر خان میبود بعد از تسخیر غزنین و کابل که آن ممالک از حوزة
و تصرف کورکانیه بدرفت ناصر خان در حدود پیش از کابل
مسکک ساخته مشغول خود داری شد و چینی که اعیان کابل باذن همایون
عازم شاهجهان آباد شدند منشور عنایت از موقف اقبال و رباب
کردن ایشان با ستم ناصر خان غرض دریافت ناصر خان بدو

شاهزاده خان فخرالملک یکی هرات و حسن خان بیات حاکم نیشاپور
سپرده و فوجی از غازیان محافظت آنها گماشته و ضابطه انولایت^{امضیه}
ساخت از راه ضحاک به میان وادار و دومی نصرت نشان شود چون
بعد از وصول خبر فتح بلخ که هنوز بموکب همایون در شاد آباد توقف داشت
شاهزاده امروالا تافته شده بود و در ایامی که در آنجا بود به شکار گاه
و بیکار بکار باشد متوجه قندهار گشته و موافق ناحیه رسیده و شاهزاده بروقی
زمان رایت افروز تاج به انولایت گشته یوسف نام قاناقان که تا آن زمان
در مقام مخالفت اقامت داشت به سایر کثان آن ناحیه توفیق داده
ساکت طریق هزیمت شده شاهزاده انولایت را خالی از اصداد و دهی از
فتنه و فساد در حوزه افتاد و دستبند او در آورده و در آشنای انحال او
شاهزاده واصل گشته چگونگی را مورد نظر قوام سرپرست مدار و مجدداً حکم
مبارک به حضار او غرضاء یافت شاهزاده ره نور و طریق امثال گشته
بعد از دو دو کایل نمود و غرق بهادر کایل گشته در بیت و چهارم
وارد خدمت جدیو کاکا گشت روز دیگر حضرت ظل الهی بلا خطه عسکر بلخ کرد
کاشانزاده آمده بودند پر داخته تا چند روز اجتماعت برسمان
افغانستان گذشتند چون بسیاری از ایشان در غرض معوض استقامت
در آمده بود و هکلی سپاهی تازی شاد و سلطه غلبت و نیابت برای ایران

سکنی دارند بنابر آنکه مسکن ایشان مسملیه کوهستانات و جبلت درخت
و راههای بسیار سخت است باستطهار جا و مکان بعضی اوقات از دریا
بیرون می آمدند طهیرالدوله ابراهیم خان پهلار اذربایجان بحکم ^{عازم} و
تنبیه ایشان کشته اولاً شمشیر و درختان غاریان سایه پر داز ^{مسکته}
ایل شقاق و مسکن ایشان از اخگر شور و شر و لیران احراق کشته معلوم
شدند و ثانی محال جمع از ایشان که فراز کوه را کین گاه کین و قرارگاه
تفنگچیان کرنین ساخته بودند از اطراف اغاز جنگ و دو سعه کده رزم را
بدلیران کارزار تنگ کرده ابراهیم خان بحکم قضا هدف کلوله تفنگ
شد پس و این و قصوری ازین قضیه پر شور و عزم بنیان ملوکانه راه نداده
امیر اعلان خان قرقلور ابایالت اذربایجان و صفیخان بجایری
که سردار کرجهستان بود بر داری اذربایجان تعیین و روانه و مقرر فرمودند
که با عکرا شمت بقدر امکان بتادیب انظار و محافظت آن فوجی پرداخت
مشترک انصراف موکب مسعود باشند و در پانزدهم ماه فرخنده فرجام صیام
برچشم اعلام نصرت انجام بجانب شاهجهان آباد امترازیافته امرهایون ^{صد} بجز
مقرن شد که روداتنگ با حشر متین بستانه فوج قاهره چند روز فوج فوج نمایند
خیل نهم از رود مجره از ان جبهه ککشان نشان گذارسته کوکبه منصوبه ^{قب} و
عبور کرد اگر چه تا حال معلوم نزدیک و دور نکرسته که در هیچ موکب از رودخانه

پای حق نه داشتند و کار امتثال بر فرمان اهل یون بسته در حضرت سلطنت
کور کانی میر و حیدر علی و امین محراب به تیز کردن آتش جنگ پرداخته ^{بعلاوه}
نیمه شبی هشت هزار نفر از افغانها و پشاور را در و ناچیه حیدر و اجتماع داده
بمخافت در بند خیمه اشغال در روز دوازدهم که منزل موسوم رکاب
مضرب سادات و بچها و دجوه طایفه کشته شده و غرق را در میگویند
و در آن مکان کشته خود طرف حیدر از راه مشهور شده چون که کوه بسیار بلند
در راه بسبب و شوار بود با فوجی از غازیان حیدر و دلیران نیزه گذار سبک
و چیده بعزم تنبیه ناصر خان ایقار و صبح روز دیگر دو ساعت از روز گذشت
سی فرسخ راه طی کرده از سیرا به سر وقت اجتماع رسیدند ناصر خان از
آمدن طلایع هما یون خبردار گشته بهیه و جنگ برخاست و صفوف گداشته
پیش تازان سپاه جلور نیز قبلاشان رفته در طرفه العینی سلک جمعیت ایشان
پراکنده ساخته جمیع کشته شده و ناصر خان با جمعی از روسای سنده زنده
و تنگ گشته بقیه راه فرار پیش گرفتند و تمامی اردو و اسباب ناصر خان و ^{لنگر}
بموزه ضبط و دلیران انتقال یافت و بعد از سه روز که آن مکان مفروک کوه فروز
بودند و غرق نیز بموگب والا پسته متوجه پشاور شده و عرصه نیت
پرور از بر تو با هیچ الیه طفر رنگ ناله فرمود و ساخته ملال افرا که در پناه
معروض سمع و اور دارا فرمودید که چون جماعت کفریه جاریه که دار البرز کوه

تقدیم رسانیده خلایع فاحره خسروانی و وسب نازی نژاد باستان
وزین درین دگر خنجر مرصع و شمشیر باد عنایت و نوار شجاعت و بکریه
او میزدول و ایالت لاهور بدستور باد و محول و موقوف کشته فتح الدوله
کشمیر که مردم کشمیر حکومت او کناره گیر وادی اطاعت بودند پس در
ور لاهور توقف داشت باز ایالت اتمک سرافراز ساخته روانه آن
و تا صرخان صوبه دار که از جمله گرفتاران و در رکاب نصرت اقبال میبود
مجدداً بصوبه داری مایل و پشاور سرزمندی و فوجی را تعین فرمودند که بکشت
معر و ضبط کشتیهایی پنجاب پرداخته مترودین را روانه دارد و مظهر قریب
نمانند در بیان وقوع جنگ لطافی فیما بین اعلی حضرت محمد شاه پادشاه
هندوستان و کیفیت تسخیر شاه جهان آباد و وقایع آن ایام است
بنیاد بعد از آنکه دار السلطنت لاهور بحیط تسخیر آمد بعضی استادگان
پایه سر بر کردند و نظیر رسید که حضرت محمد شاه و آلاجه پادشاه هندوستان
از اطراف مالک مشغول جمع آوردن سپاه و عازم مقابله موکب نصرت
پناه است موکب جهانگشا روز جمعه بیست و ششم شوال از لاهور نصرت
وارد و دختایان زلف عبور و در روز دوشنبه هفتم ماه ذی القعدة
رسید شدند و در اینجا بسیر حد تحقیق پیوست که محمد شاه با سید هزار مرد
و دوهزار زنجیر قیل جنگی وارد محل موسوم بکرنال و پانی پت پنج منزلی شاهان

پنجاب بدون سفینه و کشتی مجبور میسر باشد اما بر نهامی قاید اقبال
خسروی و هر یک ازین رودخانه ها که نمونه بحر و خا و شعبه دریایی
بود معبر و گذر پیدا شده و دواب با بار و اسباب از آن ^{کشتند}
چشمه زار کس از سپاه لاهور در انطرف آب و نیز آبادی ^{خان} و کشتی
قلعه کاچه سرانامین عاقبت ساخته راست خوداری با فراخته بودند
قزاولان موکبها یون بد افوا ایشان پرداخته در اساس قراران ^{مشت}
خاشاک کار سیل می امان کرده و کوه و لاله نیز متعاقب از آن ^{کشتند}
در آنست رود و نصب سادات سپهر نمود کشت مقارن انفوجی کشتی از
جنوب هندیه بر کردگی زمیندار سلسله جمعیت را انعقاد داده بامه اوزر ^{خان} کما
ناظم صوبه لاهور می آمدند در ملک پوشش کرده بی لاهور شهر و دیده قزاولان کشته
فیما بین کار بستیز و آو نیز انجامیده ایشان نیز بیاران کشته پیوسته
مگر بعد و می که با قضا و قضا از حلقه دام کمند دلیران را می بستند بعد از
ورود موکبها یون بحوالی لاهور که بانج ساله مار مفر کو که غر و جاه گردید ^{خان}
چون معارضه ظلمت بانور دیده کفایت خان وکیل مهمات خود را ^{طلب}
امان بدر بار غروشان فرستاده خود نیز بجهت سامی استان ملک ^{بیان}
فانیکه بیت لک روپیه و چند بنجر فیل کوه پیکر با نقایس و هدایا
و دیگر بر سر پیش از پیشگاه حضور انور گذرانید و لوازم خدمت و انقیاد

سرا تو قف جمعی از یک تارون جلالت نشان در احوالی از روی مرصع
غیر اولی پیدا کرده چون از برای منور تا کنان شش فرسخ صاف
چهار کرده آن تمام جمل و مشتمل بر یک شاه بار یک و دو کرده و یک
از پیشه در امش همواره بود سر و کان شربا شران را دو دست کرده
از جانب شرقی و غربی آمده می محمد شاه و ستاد که هر یک سمت خود را
جاء مکان نزول و هموار می زمین و کیفیت جمل و میدان جنگ را تعیین
در امش عظیم آباد خبر موجب دلدارانند و روز و شب و ده و ده و ده
جانش از شاه آباد متوجه تانیر و کردگی شتد و در کیش و سیر
هنگام صبح از منزل مرید لاهی آسمان ساهفت یافته قول
شاهزاده نظاره سیر و تقوین و جمعی از خوانین را سایه کزین جلالت
نویس مسایلان خال شاهزاده ساختند خود با فوجی از دلاوران یکست و
گفته و در سرای عظیم آباد شدند و چون محل نورش تله را باط عظیم بود که
در حریر آورده بودند حاکم ابداء ایالی انگار باستقام قلوب و باط
گفته بیکشی بر دامت حکم و الا تو بپن حصن انجا عجب به تمکین
نوم جان طالب امان کشته بیابوس و مایون سر و طبع شد و در
قراولان با دو نفر شربا شران میانی در میان حاکم و عجب
کاتار و می محمد شاه بدست آورده و در بطریق
نشان

چون رودخانه فیض که عجب درختان نیک آن را پر از می‌کند و بارش
از جنب کرناں و آن اطراف و کمرش بکلیش شده و در آن حسن
و غارین تربیه داده و تمناها را محیط اردو و عجب ساکنین مقام
از صف و اردو و حال شهزاده و نسل و نسل و نسل و نسل
نعمت بود که تا به حال آمده و می‌شاید رفت و در حوض اردو و نسل
و غنوده و چوکی را بعضی رسانند و بعد از روانی و نسل و نسل و نسل
رویش به نسل و نسل از سر حرکت و در و نسل و نسل و نسل
دوازده کرده و چهارشنبه نهم و نسل و نسل و نسل و نسل
سی کرده و مسافت داشت که در محترم و نسل و نسل و نسل و نسل
فتح علیخان چرخ می‌باشی و می‌از سر و نسل و نسل و نسل و نسل
و هم از نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل
بیان ساختند و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل
رسیده موافق کیش سیاهکری و کوشه کان کین و نسل و نسل و نسل و نسل
و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل
تا نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل
از نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل
بیل آمد پس معتمدی را و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل و نسل

فتون و توپخانه و سواران تمام عزم آمدند و محمد شاه و اردو باقی بماند
فی الغرض جمیع از سپاه مغربیاه بقابل و دامور شدند و اگر چه همه جا بغلامان
کامیس اطراف اردو می محمد شاه و محمد شاه سپاه حضرت کیش بود که از کوه
فکنار سرور زنده گرفته می آوردند اما باز همان شب بر سر کوه فرستادند
صبح روز شنبه پانزدهم از آن منزل حرکت و چون رودخانه فیض تا
دریای چین یکفرسخ و نیم فاصله از صبح که کوه جبالگیر عازم آغاز حرکت کرده
فتون حضرت ملوک راسته قول قرار داده شاهزاده نصرالله میرزا را این
که از جانب شمال دریای چین تا حوالی کرناال آمده و بایت قرار افراز و شهر
کشور گیر مابین رود فیض و جون را مسیر بکریان کردند و نظیر ساختن جمعی
برای ملاحظه جایی بویست و موضع جنگ عازم اردو محمد شاه شدند
قوا و لایکه شب بر سر راه بران الملک سعادت خان مامور شده بودند و اردو
و خبر آوردند که سعادت خان در نیم شب از بیراهه خود را بارودی محمد شاه رسیده
قوا و لایان بعباد رسیده و بسیاری از کسان و اسباب او را اسیر و غارت نموده
پس آنحضرت نیز از محاذات معسکر محمد شاه که ششته شرقی اردو می اعدا تھا صلح
یکفرسخ که میدان صلح بود برای نزول اختیار خبر و وقوع امر اقدس نظر المیزان
با قتل همایون ملوک و در آن موضع نصب برای قرار کرده در آنجا بی محال
اکله میشود که پیش از آن جنود منصور و سپاه او را تاراج کرده اند و حواله پیش

چنانچه در استخبار بعمل آمده بوضوح پوست که محمد شاه از دست بر و قزاقان
پادشاهین حصن کرناال کشیده همان را که مکان محکمی است مابین عافیت ساخته
شر با شرا نیکه ملاحظه سمت شرقی و غربی اردوی او کرده بودند بعضی رسانیده
که هر دو طرف میشه است و زمین مسطح که شایسته نزول کوکبه نصرت است
و قابل میدان جنگ باشد نیست چون راهی که بارو و محمد شاه میرفت
منتهی بخیل صعب میشد و مرضی طبع اقدس نبود آنحضرت اراده کردند که از
سمت شرقی اردوی او متوجه شده در اطراف پانی پت که مابین کرناال
و شاهجهان آباد واقعست در میدان وسیع و عرصه همواری دوسه روز
نصب کوکبه فیروز و رفع رایات عالم افروز نموده اگر محمد شاه بمقابله آید
پروازند و الا از همان راه رایت توجیه سمت شاهجهان آباد خواهند
میکشایون روز دوشنبه چهاردهم قبل از طلوع فجر از منزل مزبور حرکت
رو و خانه فیض گذشته در دو فرسخی اردوی محمد شاه مکان هموار سطح دیده
خیام فلک احتشام را در آن مکان افراشته خود با خیمه نواز و لاوران نظر
و جام تانزدیکی معمر محمد شاه جائگه علماء و بزرگواران و بچانه ایشان نهاد
نوباد با پای جان روز در چهار قطار ساخته بشکرون شکرگاه ایشان نظر
تحقیق انداخته بمقدور دولت بازگشتند حکام شام بعضی رسید که بران
سعادتمندان که صوبه در خیمه ملک و معظّم امری هندوستان بود با کسی

شدار آمدند مرد سپاهی غبار حرمین مهکاو ماهی فلک چندانکه کشتی بری
سراجیم بنوک نیره دیدی غروب غم وین و لوله چرخ هشتمین انداختیم
ریات کلون پرند ساحت سپهر شفقگون ساخت تخت پرچمیان زمین
مانند چرخ فتنه جویشور انگیزی پروانه سبزه بارزان خودوار دست استغفار
ملات حرش دند سرای دلیران مانند کوس و غم چو کان توایم ایسان
عطشان شد روی برشان مانند جاب و دریای خون سرگردان هرگاه
که سوار فلک میشد جابک سواری با از مرکبستی پیاده سیاحت و ایوان
توپیکه دمان انش فشان میکشاد و بزبان شرده برق هستی خشک و تر میکرد
انقضه از ابتدای طرنا انقضای چهار پنج ساعت نایره حرب و انش طعن و ضرب
و شتعال و سیف و سنان دلیران بر افشانی و خصم افکنی اشتعال داشت
تا اینکه سعادت از لشکر بندیان روی بر تافته یکباره بجانب ابرام
بر مان الملک و شاه محمد خان برادرزاده او که در هرج و مرج قتل قرار داشتند
بهان خوبا و ارباب و اتباع خود زنده گرفتند و خاندوران که سپه سالار و مدار سلطت
هندوستان زخم دار گشته یک پسرا و با مطهر خان برادرش مقتول و سان
عاشور خان و لد و میرش قهید آسار و رانده خودش نیز روز دیگر بکشت
ان زخم کار کار افتاده بود در گذشت و در صلی خان سردار قشون خاص
پادشاهی و شهید او خان افغان و یادگار خان و میرین خان که در

ایمنی را برتافتند و نه عرو را ماده جنگ شسته سپه سالار زندو شان ^{میدان}
سوار قشون خاص ^{مجلس} از خوانین عمده با عنایت او از چار و بار ^{مجلس} قشون خود را
به دست کرده با توپخانه های سنگین و انفخام زکیس مقابله پرداختند و محاربه
نیز نظام الملک که صاحب وقت صوبه مالک دکن و اعظم اعرای آن دولت بود
و قمر الدین خان وزیر الممالک و بقیه خوانین صوبه و داران با جمعیت از جدا و
و فیدان مست بان و توپخانه و اسباب لشکرخانه بیرون آمده پشت بقورغان
خود تسویه صفوف و ترتیب نظم را با بسویف کردند و از دحام و جمعیت
ایشان بجای بود که نیم فرسخی که میدان جنگ بود تا مسکر ایشان پشت
صف به سیاهی میدادند و همچنین طول سیاه انکرده نیز یکفرسخ بنطری آمدند
کشور و زمینی که آرزو مند چنین روزی بودند فی الفور جمعی را بصانت اردو ^{مهاون}
مقرر و سر و بر آراسته درع و مغفر ساخته بر آهنگ کردند و خرم سوار و قول
مهاوین مستقر صولت نصرانه میرزا و جمعی از خوانین نامدار کشته توپهای کوه توان
که میدان جنگ محل آتش فشانی آن ثعالبین برقی آهنگ نشسته در تحت ^{شاهزاده} لای
و آلتبار که نشستند و رایت آیت یومید فرج ^{فرشته} بخیر الله عز و جل هم گاه
و خود با فوج ظفر قرین و مبارزان عرصه کین و توپهای جلوه متوجه میدان
و عازم سو که رزم داده داشتند زبس عداوتش سرگردان بود ^{سنگین} کوب
خون چکان بود بردن رفت از هجوم صف کشیده ^{مژه} برهم زدن از چنگ

درودیه پیشگاه مسجد آنحضرت نیز تا بیرون حلیه میپوشیدند و
از نماز میخیزد و از آنجا که دستگیری در چنین مقام شایسته این دست
دست آنحضرت را از روی تملک گرفته و در سینه همایون ^{همین} بنشین
خویش ساختند و در حقیقت تمام اعتبار کل هندوستان بدست تصرف
دولت مکره و محمد شاه جانش آن روز در حلیه مقدس همان
آنحضرت بود اگر ایمی که از جانب جهان میربان و در چنین مقام
بود عمل آمده باز محمد شاه بعد از طریع که خود را محبت کرد اما افعول
منصوره همان پنج دست از محاصره باز داشته محمد شاه روزنامه
بامرائی که داشت از اردوی خود کوچ کرده عازم اردوی طغر شکار ^{باز}
پاسدای حرمت آن خاندان و لایزال خیمه شین پادشاه و لاجا
و سر پرده حرم محترم او در حوالی معکرت اثر قرار یافت عبدالباقی همان
زنکنه که از اعظم امرا بود با جمعی مامور گردید که همه جا همراهی رکاب ^{بارش}
منوده بلوازم هماننداری و شرایط خدمتگذاری بردارند و از آنجا روز چشمنه ^{غره}
نیکو رایت جهانگیری بجانب مملکتی که بشاهجهان آباد شتهار و اردو
روز چهارشنبه هشتم ^{میل} شالامار مقبره کوکبه عز و جاه گشته روز دکن
توقف حضرت محمد شاه برای تدارک لوازم مهمان مرخص شده پیشتر ^{از}
گردید در روز جمعه نهم ماه از باغ فرور ^{میل} بخانه خازیان از ابتدای تاریخ تا روز

و اعتبار عیان و عاقل بکجایان و علی احمد خان که از امرای معتبر بودند با کوه
صد نفر از خوانین و عظمای دیگر و سی هزار تن از لشکریان ایشان ^ض
شش هزاره اکنون گشتند و جمعی کثیر بسید که رفتاری پوستند محمد شاه با نظام ^{الملک}
و قمر الدین خان وزیر اعظم چون قریب بار دوی خود تسویه صفوف
و علام را اعلام صولت نموده بودند به یکدگر خویش بازگشته دست بذیل
تختین زدند و خزاین سجد و مریدان کوه پیکر و توپخانه پادشاهی و امرای
که بر سر جنگ آمده بودند با غنا غنم بسیار و اسباب و اثاثه فروز از شمار خطه
صرف درآمد و تا حضرتک عرصه میدان از وجود سپاه هند خالی و اجساد
لشکریان مشحون گردید بعد از وقوع این نمایان چون محمد شاه اطراف فرغانه
حوز را بموریل و خندق و توپخانه استحکام داده بودند خسرو کردن شکوه
انجم کرده سپاه را اذن یورش نداده از چهار طرف محاصره اردوی او را
ساخته به تهدید داده فرار نهند به پروا نهند چون کار محمد شاه با خطر
انجامید روز سوم خلع سلطنت از بر کرده و افسر و رسی از سر بر گرفته با
خوانین و امرایا استظهار تمام وارد درگاه سپهر اقسام گردید و در حنی که
پادشاه در بجایه عازم دارالامان حضور اقدس بود بمراعات ^{نسیب} ایلی ^{نسیب}
حضرتین تحقق داشت از جانب حضرت ظل العرش شاهزاده نصر الدین میرزا خانج
اردوی هالیون با استقبال آن پادشاه فرخنده خصال شافیه کام

خشک روی شتا و سپاه سرد مهرستان که باد پیمایان عرصه جهان
بهواداری اسفندار بسی قدان ریاحین که در دوار الخلافه کلزار بر طرف جویا
باز نزل کشوده بودند دست یافته شاخ و شانه اشجار را بشا جره در هم
شکستند و رنود او باشن همین در محلات خیابان چمن دست تطل
افراخته سینه کلزار بر خمهای کاری چاک چاک و کلگون قبایان چمن را
از لباس بار و برک عریان و هلاک ساخته از حب غنچه میان زر بر آورد
شب شنبه و هم و یحیی که عید نوروز و اضحی مقارن اتفاق افتاده بود خسرو
زین افسر مهر قصد دفع فتنه شتا از خلوت برای حوت برای حاصل
خرامیده نو خواستگان قوی باز و قوی رسی یمنان کران صبا و شمال
را به نهب آن شهر غارتگر یعنی دیماه فرمان داد ثابت قدمان اشجار از
غنچه و تیر که عمود و سپر برگرفتند و صاحب کلانان لاله و کل از تاب غنچه
چهره بر او وخت از جا بستند و تیغ بند آن درختان از شاخهای
نیزه برداشته میان تنه چیت بستند قویدستان چار بگو شمال فوج بر
جوی زمستان ساز و برک خویش کردند و یلان صاحب شوکت کلستان
و دلاوران صنوبر توای کلگون پرند در کلشن افراخته بچار سومی بازار
رومی آوردند خار و گیاه که جنود سلطان دی بودند از غلبه هجوم حیرت و
بهار بر جا خویش خشک ماندند حرف زمستان چار باشی که خود را

دولت سراسی پادشاهی سال بسته پادشاهی قیمتی ارز و بختهای گرانها
و انچه نفی از سر کار پادشاهی انداختند و قلمه را که از متحدان طبع
پادشاه معدلت بنیان شاه جهان و دار الحلا فیه سلطنت این
هندوستان بود مقر کوکبه دولت ساخته محمد شاه را نیز در میان
قلمه جاداده در روز پنجشنبه و رومو کب اقدس جناب محمد شاه سفره
افتاوی در بزم ضیافت گسترده خدیو جهان و در بعد از انقضای مجلس بدین
آنحضرت پرداخته فرمودند که موافق عهدی که روز اول ^{سلطنت} قرار یافته
هندوستان باز جناب پادشاه تعهد کرده اند و آنچه شرط ایداد در رسم است
بمقتضای ربط ترکمانی درباره دولت ابدی پوند کور کانی بعمل خواهد آمد محمد شاه
مراسم تکریم و تسلیم تقدیم رسانیده بشکرانه این عاطفت که تاج بخشی را علاوه
بخشش یافته تمامی جواهر و خزان و اثاثه پادشاهی و ذخایر سلاطین که در
دستگاه سلطنت موجود بود معضل ساخته بمعرض عرض در آورده بر رسم نیارشار
و ایشار کرده هر چند که امت کان خاصیت بحوال خدیو بهمال نظر اعتبار
کنوز و خزان که جمیع خازن روی زمین با عشری از اعیان بران برابر نمی
نمکنند و اما آن تیار مندی از قبول آنها در چید اما بنا بر مبالغه پادشاه
امینه آن مسوول نقش پذیر قبول شده معتقدان امین ضبط خزان و بیوتات ^{نقش}
و قایم نوی کل مطابق سال فرخنده فال هزار و صد و پنجاه و یک ^{سوی}

شوق ار است با چهره برافروخته و عارض تابناک بر پشت خنجر
برآمد خسرو بهیال با هیأت خنکین و صورت همکین سوار یکران جهان
چما و خنجر که از آن نیزه دارد و بهرام صوتان کیوان آثار مال بد بر کجا
بهلال آساکته مسجد میان بازار را بقدرم قدم سجود خاص و عام
ساختند و در آن مکان بعد از تحقیق اینک حرکات و دوشینه از کدم محله دار
چه جماعه صادر شده و لیران را فوج فوج به تنبیه انگریز و نعین و امر
عام المحلات فرمودند شور و آشوب فزع اکر در میان شهر بد آمدنی
در و دیوار عمارات رفیع عالیه نقش سافلها گرفت و مسکن اصحاب
صفت خانه زبور پذیرفت بنامی دلکش بزور نشا شراب ناوانی عجم
مست و خواب افتاده و کور و اناث مانند زو ماده زنجیر شوی در گرفتند
سراپا یک طعنه بر صورت میزد و بعد مکهج و کاوی ملان قصور یافت
خوضها شیک از چشمه سار لطافت کوثر آب می خورد و فواره جو شمعون شد
و بازار جهریان و راسته و بازار و دکانین تجار و ارباب مکتب و تمامی اسواق
شهر بحیطه آنها درآمد عاقبت آن کرده باغی چهار آسا با تش خود سوختند
و این دیوانگی مانند شاخ بید همچون آویخته و اریاست گشتند و بشرا این
شرارت و دزدانها برآمد و موز آه و لهای فروخته چون شعله
دو و خشک و تر بر فک کشید حاصل از دروازه اجمیری الی در مسجد حاج

بود در گرفت یعنی شعله کهای التین دو دانه و سرور زمانه در آورده بودند
شبانه طرف عصر خدیو زمانه منزل محمد شاه را بقدر بیستم انتساب شک
بت الشرف آفتاب بخند و شام آن روز دهر دور یک فتنه عجیبی رخبت
و نقش طرفه بر آنکسیت تفصیل این اجمال آنکه در شب شنبه یازدهم بدون آنکه در
یکشنبه یازدهم بدون آنکه از جانب محمد شاه اشاره یا از طرف معارف
واقع شود و لوله فتنه و غلغلہ آشوب بلند گشته جمعی از عوام او با شش
شهر باهل اردو پر خاش کرده بعضی از خید منصور که در داخل شهر نزول نمود
بودند در او نخته در میرا سیم دست دراز می کوتاهی نکردند و چندین کس از
شکر ایرانی را به تیغ نافرمانی و خجرتا دانی نتیجه قربانی ساخته خون ایشان
حاشی شب عید و خضاب دست امید نموده سر پنجه دلیری را به همان
نیکین کردند و از آنجا بپای تهور سر بر فلجانه شاهی رفته فیضان را
گشتند حکم و الا صادر شد که جمعی از دلیران در سردروب محلات
مانند خیل نجیم که پاسبانان محلات مدارات فلکند تا صبح کاهان
دیدند از خوابسته سیار و ثابت قدم باشند و نگذارند که احدی از
غاریان یا از منبج خود داری بیرون گذارد تا فردا به آنچه مقرر کرد
عمل نمایند هنگام طلوع آفتاب که قهرمان قهر آنود صبح مهر از دل بدر کرده
بقصد انتقام تیغ در نیامد بر شد خدیو خوشید از سر کین سرور بر ابلیس رخ

در روز و غیرت شب قدر ساخته هر روز قیدان کوه پیکر و کاهای قبل سفر
و شیران از در مهتاب و کرکدنهای صاحب صلابت بچک انداختند و روز یکشنبه
و پنجم ماه فروردین شاهزاده بدین شاه و آلاجه رفته بعد از انقضای مجلس
ادب و این سلسله علی خندان و دارید و وزیرین جواهر شاه اوله زیور قامت
شاهزاده و آلاجه ساخته چند قطعه الماس نیز تکلف و سه زنجیر فیلی و پنج افس
با ساخت مرصع برای پادشاهزاده به پیشگاه جلوسیدند و شنبه و شنبه
و ششم ماه فروردین مغارنه سعدین واقع شد حاصل در عرض خند روز که ضابطان
خراین و بیوتات از انجا شغل مقرره فارغ شدند حاصل بحر و کان و طوف
ازین و همین و اجناس چند ان بقلیم ضبط و رآید که محاسبان او نام دفتر
نویسان افهام از حصه و احصای ان عاجز آمدند از انجمله تحت طاعتی بود
که کنوز کیکاوسی و خزانه دقیانوسی رونمای جواهر شاه و آن را محاسب
در ایام سلاطین سابقه هندوستان دو کرد و جواهر که با صلاح اهل هند
صد لک و هر لک عبارت از صد هزار روپیه است صرف ترصیع آن شد بود
و همچنین لالی سلطان و الماسهای زخشان که نظیر آن در خزانه هیچ یک از ملوک
و سلاطین سیف و عهد وجود نداشته بخزان دولت نام و دریه منتقل شد و این
دولت و اعیان و دارالخلافه و رایان خود را می و صوبداران و مالک را
نیز کرد و مالکها از نقود و جواهر و مرصع آلات و نفایس اسباب کشیدند

و چند محله بزرگ و کبیرا عوضه شمشیر شدند از هنگام طلوع شمس عظیم زمان
غروب زمانه این محله پر شور و شرب و شراب می رسید و در کند و کوچه رفت
و در شب قتل و نهب اسیر و قصیر می شد هنگام شام که نصف المعمره لکد کوچه
قهر و آتش جمل عوام برق خرس زندگانی شنی هزار تن از خور و بزرگ شهر شده بود
اما بی نجا در مقام استبداد و پادشاه و اوجاه بواسطه نظام مملکت و قزاقان
در صد و شفاعت درآمده استهاب آتش جهان و در غضب پادشاهی بزرگان عفو
و بخشش فروشت و فرمان و ادای قنوت راه بر میان کران لشکر شوز و سر
و ابرام که در تصرف شکر بیان بود تمامی استر و او و با و لیامی ایشان نسیم
کو یار نامه بدفع کردند چشمه باز سراد مساکن انطا یقه سپید سوخت و چون شب
شورش سید نیاند خان و اما د قمر الدین خان و شاه سوار خان که از اطم
هند بود بر سر قلیخانه رفته مرکب قتل قلیخان با ششی و بدون قیدان شده
در خارج شهر در جای متحصن بودند عظیم الله خان و فولا و خان کازا عیان
دولت کورکانه بودند بحکم و الا ما مور بکرفتین ایشان کشته مومی الهیما را با
ضد و هفتاد نفر گرفته بدربار دولت حاضر کردند که همگی عرضه تیغ یا ش
و از وقایع بهجت افزا اینکه محذره سر پرده کورکانه بهجت شاه مراده نصر الله مرزا
خطبه کرده به تهیه اسباب سور و ایرایش نرم سرور پرداخته کنار رود و جمیع مجاهد
محمادی دیوان خاص را تماماً چراغان و تانیکه هفت ایام و بیالی عشرت

مجمع داسپهان تمانی تراود عنایت و مجلس سرودانی اورا ستم حضرت
محمد شاه در طلب و بدست مبارک تارک اورا با فرسلطت سرزند و نقد
مجلس بزمه ساختن و تفسیر مرصع زیب میان او فرمود و بر ووش
اورا بجوهر کران بها چنانچه معتاد سلاطین هند است زینت دادند و تاج
ملکین پادشاهی هندوستان واکان کان بجعفر تش تقویض کرد و تدمیر
بعد از آنکه سر با سرور سی است استعدا کرد که چون بالطف جناب
نادر سی دوباره صاحب تاج و تخت و در میان سلاطین جهان فیروز
شده ام ممالک آنطرف آب اتک و دریای سند از حدت کشته تاجا که
اب در یامی میزور بدریای محط اتصال سیلابد بعلاوه ولایات بهمه و بنا
و قلعات تابعه بر شکمش در سلک ضبط ممالک محوشاهی انتظام و انضام
یابد چون اکثر ممالک سمت شمالی دغوبی انگ از قبیل غزنین و کابل همیشه و غل
محروم بشمرده می شد آنحضرت نیز قول و ضمیه قلم و قدرت فرمودند و شرح و تبیقه
که محمد شاه مسوده راقم حروف بدولت و الاسپرده دزخانه عامه ضبط
این است که قبل ازین بنندگان اعلی حضرت قدر قدرت کیوان منزلت بهرام
صولت مرج سطوت مشتمی رایت شاهنشاه جهان سلطان سلاطین
پادشاه پادشاهان ظل الله اسلام پناه قاقان سکندر شان اسمان
بارگاه السلطان الکیم و الخاقان الاعظم نادر پادشاه خلد که ملکه

بارگاه حضور ساقی بعد از قیامت سعادت خان محل وصول بود و
و لکن فرستاد و دیگر و دیگر باطلای ایران با قصد هر از تومان
با فیلان که و آن و اسباب بیکران از صوبه مرند که متعلق سعادت خان
بود بخانه عامه رسانیدند و در ایام توقف از خزاین سلطنت و شکست امر
و صوبه داران و وزیر و یک مساوی بازده کرد و بکار همایون انتقال یافت
و جوهر و خزاین و اسباب کار خانجات و اثاثه سلطنت مقداری خطی که
فوق از جمله تحریر و شایسته سرکار چنان پادشاه فی نظیر کردن سریر باشد
بیکار پادشاه و الا جاه گذاشته باین وسیله جوابت بر روی بیوت
همه کورگانیه کشوند و بطنها در و ساسی لشکر که مصدر خدمات شده بود
انعامات شایان عنایت و مهور غاریان مقررین مساوی مواجب که اردوان
داشتند و بخدمتکاران اردوی همایون نیز بقرار نظری شصت دویست و صد روپیه
برسم انعام مرحمت کرد دیدار خاص و عام اردوی بهر حشام و خورد و درک
مواک نصرت فرجام هر کس فراخور رتبه و حال از خزینه جود و کجینه احسان
به مال اهل آن خطی و در یافت نصیبی حاصل نموده و بیه و مال اهل آن
و برسم حصول مال ساخت و انعام مرحمت انجام بکلی و ابیات ایران
یافت که ما در جهات سه سال اهل ایران را عموماً تخفیف مقرر فرمودیم و در
شده سیم ماه صفر و چهل و نه و خواجه دولت کورگانیه خلایع فاخره و شکر

پشت لهند و از ای انیمسنی تمامی ممالک سمت عربی رود و آنک دریا
سند و ناله سکر مشعب از دریای سند که عبارت از پشاور و بنکشت
و دارالملک کابل و غزنین و کوهستان ساکنان افغانه و هزارجات ^{مقله}
بهکرو و خدا باد و باقی الگار و سیرجات و ساکنان جوکه بلوچیه و غنیم
و ضوبه و ارالامان ملتان با جمیع قلاع و مواضع و قرا و مزارع و پرکناات
بناد و از ابتدای شایع رودخانه اتمک با کل دریای و اماکن که از آن
آب مشعب میشود و اینهارا گرفته تا حدی که دریای سند و ناله سکر دریا
محیط اتصال دارد و آنچه بر جهت از جهات باریاد و ابره و کنت غلی
سند و ناله سکر واقع شده باشد مخصوص آن دولت نادره و ضمیمه ممالک محروسه
آن سلطنت قاهره نمودیم که من بعد کاشکان آن دولت خدا داد و بندگان
ان استان سپهر بنیاد مباشر ضبط و ربط و ولایات و پرکناات مزبوره و توجه
حل و عقد مهمات جزیه و کلیه مالی سکنه و رعایا و ایالات آنها بوده انما
این دولت ابد قرین ممالک مستوره را از ولایات متعلقه این نیازمند
درگاه اله موضوع تسلیم امر و نهی یا بالکلیه از آنها مرفوع دانسته پیچیده
دخل در امور ولایات متعلقه و پرکناات مزبوره و سکنه و رعایا و نماینده ^{صل}
قوات و شهر و هر می کنند هر دو جهت و سایر ولایات که در جنب شرقی و
اتمک و دریای بهکرو و سند و ناله سکر واقع شده متعلق بمملکت ^{ستان} هند و

اینها بجهت بعضی امور و در این نیازمند درگاه اله فرمودند
این نیازمند نیز متوجه انجام آنست که بعد از آنکه محمد خان ترکمان
قندار برای نابو اوری و اردو کردید امانا و کارگذاران ایندو
توقف ایلی و قطعی جواب نامه کوشیدند در مقام تعادل برآمده و محکوم
محافظ گردید تا آنکه ورود و موکب همایون آن علیحضرت بعد از آنکه
اتفاق افتاد و قصبه کرناال مقتضای قضایا فی یقین و جنگ سلطان واقع
و نیز علی الطور فتح و طغرا از شرق آندولت بیروال طالع گردید چون علیحضرت
پادشاه کشید جا به بزرگ اهل ترکمان و سر حشم مردمی و احسان بودند
ایشان مستطیر از فیض ملاقات و مجالست زرم ارم نظیر همایون ایشان
بهره و کشته با اتفاق در و در این دولت شاهمان آباد و تمامی جوهر و خزان
و نفایس و کون و ما تمیز سلطنت هندوستان را بر شکش موجب تفصل علیحد
منتقل بآن سرکار و نشان ساخته آنحضرت حرب الامتاس این نیاز
بعضی بحیط قبول موصول و در عالم ایلیت و اتحاد و جنسیت که مراعات
سلسله علیه کور کانیه و مراقبت و دوحه ترکمانیه مطمح نظر قدسی منظر ایشان
میباشد تاج و تکیه سلطنت هندوستان را حکاکان باین نیازمند درگاه
مفوض و موکول فرمودند این نوع علیه که از پدر در باره فرزند و از برادر
به برادر می آید از آن شهنشاه بلند جا به نسبت باین نیاز درگاه اله ^{توفیق}

طمان آن بحر زلف را بر تافت کشتی بکرم و الا کشتیها از طوفان
و افواج با کشتی و کمی بر در آغاز عبور کرده چهل روز موکب خبر میدادند
طرف رود با انتظار گذشتن خود مسعود و لشکر توقف انداخته در ششم
ربیع الثانی بنا خدای طاف یزدانی خود نیز بکشتی نشسته از آب گشتند
بدو صف اینکه همه جا عبور موکب و تخم شکوه اندام نه کوه واقع میشدند
از می هوا بحدی اشتداد داشت که ار شدت آن مرغ نفس از طیران باز
میهناند و جوشن آیین در بر دلیران تنو قسیده می شد ذکر یا خان ^{للهو} صوبه دار
ولتان تاسرود حساب در رکاب خیمه روزی انتساب بلو از م خدمت
پرداخته از انجا رخصت انصراف یافت و چون به پشنها و خاطر ^{قدس}
آن بود که بعد از فتح تسخیر هندوستان با انجام کار ترکستان و خوارزم
فقه و تشوب خراسان بود پروازند لهذا از شاه جهان آباد بخارا
هنر و کشتی سازهای صاحب و قوف روانه بلخ و مقرر نمودند که کشتیها
فلک منظر در ساحل رود آمویه مرتب همبسا سازند تا رایات ^{نکش} جهات
وارد آن حد و دشود ابو الفیصل خان پادشاه بخارا از شنیدن
این خبر بحیرت غوطه ور گشته با استخبار حالات موکب همایون حاجی یوقاشی
نام معتمد خود را بر سفارت با عریضه خلد ص نشان بدر بار غر و شان
روان ساخت و فرستاد و در بیستم جادی الاخری وارد پیشگاه سپهر

خواهد بود در چهارم محرم یک هزار و یکصد و پنجاه و دو هجری سال سی و یکم از
جوسن الا نوشته شد و در همان مجلس همه امراء و اعیان دولت کورگان
را بخدمتگذار می و رضا جوئی حاضر مقدس باد پادشاه و الاجاه ترغیب و تالی
نصایح مشفقانه که بکار مملکت و دولت آید و رسم سلطنت را شاید آویزه
کوش ووش پادشاه و اعیان آن دولت ساخته مقرر فرمودند که سکه و خطبه
که در ملک هند بنام نامی شاهنشاه جاری بوده با اسم شاهی محمد شاه خوانده
شود و احکام خطبه مشعر بر خدمت و انقیاد و اخلاص خطاب شود و ازان
اطراف و زاجا کناف از موقف اعلی عرضد و ریافته ارسال کرد بدین
را برادر نک دارایی تمکن داده و جمعی از منوران و ارباب صنعت هند
بلازمیت رکاب همایون مقرر ساختند و روز شنبه هفتم ماه صفر
وظیفه ارشاد جهان آباد را به مراجعت افراخته باغ سالامار را بمقر قوام
سریر غزو جاه فرمودند و همه جهت پنجاه و هفت روز توقف رایات جهات
در شاهجهان آباد اتفاق افتاد بعد از ورود و کوبه همایون به هند راه را
ساخته همه جا رود خانه های پنجاب و آنک اجسریه از دامن کوهستان
که نسبت بسایر امکنه سلاطین داشت متوجه مقصد در مسیت و هفتم ماه صفر
کنار رود خانه پنجاب به سوره بر آباد مضرب خیم پهنیاد گشته بعد از آنکه
نصف سپاه از آنک به سه چون موسم برسات و شدت طغیان آب رود حوصله

بحث اینکه در آرد و غریبان ماه عریض شاهزاده و متاعی خیرا بنظر
 پیوست که ایلیارس خان دالی خودم در حرکت موکب و لا بجایست و
 گاهی همیدان را خالی تصور کرده جمعیت موفور فرستم که در خدمت
 حضرت خراسان وارد و طریقی و در حین که شاهزاده خدمت اقدس
 گشته و در خدمت بود در هر استراحت را شنیده با قوچی از
 بغرم حجاب داد و وارد حسن ایلیارس خان از طریق سرچ غرضی آمده بود
 طرفین یکدیگر برخورد و دین از لشکران این طرف و ستیزه آوریکشده قرار
 تقریر گرفتاران و رود موکب شاهزاده بر حسن معلوم ایلیارس گشته و بگری پای
 جرات پیش نهاده بسمت ایلیارس روانه و قلع و سور و قلع خان را که
 مابین نسا و ابورد واقع است محصور و بطرح پوشش و افکندن شورش
 انقله محکم بنار گرفتار لجه شورش ساخته اگر چه المانی در قلع داری میگو
 اما آنها وقت دار و غنائم محل در شهر ابورد برای خبر گیری حال قلع را جمعی
 سمت قلع نموده از اتفاقات در آشنای گیر و دار گرد جمعیت دار و غنه نظر
 ایلیارس در آمده تصور اینکه موکب شاهزاده است که بسر وقت او رسیده
 او را بر فرق دولتش می افشاند سر اسیمه ترک قلع گیری کرده مانند
 برشته بخوارم رفت و جمعی کثیر از اوزبکیه کسان نواحی دست تطلو و کشته
 بودند و صحت نیافتند که جمعیت نمود و ملحق شوند و در گوشه موکب را عرضه شمشیر

و فرمان همایون در جواب او بنفاد مغرورن گشته احدی از ملازمان دیار
نیز با او رفیق ساخته نزد پادشاه منور روانه و اعلام فرمودند که چون
ان سلطنت آفتاب از خانواده قاضی و نقاد و دودمان جنگیز حاکم
تکن او و خیریت مملکت منظر نظر اقدس و توجه جانب ترکستان مقصود
ضمیمه مقدس می باشد هرگاه با اعظم قوران بقدم فرمان برنی پیش آید
والا آنچه در مشیت الهی گذشته باشد از قوه فعل خواهد آمد و بعد از ورود
بنزل حسن ابدال من محال انگ مکنون خاطر انوران بود که برای ایصال
خبر فتح هندوستان و انصراف موکب کیتیستان ایلی روانه مالک روم
وروس نموده در علم قرب و جوار از جواهر نفایس انوکایت رسد بکلیت
پادشاهان آن دیار و مستند مقارن آن چاپار و عریضه از جانب
والی بغداد مشعر بر وفات علیم دانشان فیلی ایلی روم در سیواس و توق
او با انتظار صدور امر محمد بن بطریقان در گاه فلک حماس رسید لهذا
حاجی خان چشکنک چرخچی باشی جلوس حضرت پیش رو را مالک روس مقیم
و مساوی دوازده هزار تالمک حساب این زمان دو الف و چهل هزار تالمک
باشد جواهر و مرصع آلات با چهارده زنجیر فیل برسم ارمنغان بکلیت آعلی حضرت
پادشاه سکندر جاه روم و معادل آن برای پادشاه خورشید کلاه
روس ارسال و در بیستم ماه رجب ایلیچیان عازم گشتند و نیز از خبا

آنجا عده باشند و ایستادند و آنجا که در آنجا
مضرب بر اوقات معلوم گشته است و آنرا که در آنجا
خانه و خزاین و در و اید است و آنجا که در آنجا
باقیمانده و تو به این حرکت که در آنجا
کلیان در باره نامه خان و در آنجا که در آنجا
ماوراء نخله و آنجا که در آنجا که در آنجا
حرکت موکت و آنجا که در آنجا که در آنجا
و آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
اوزه با بجان و آنجا که در آنجا که در آنجا
اطراف اطاقی است و آنجا که در آنجا که در آنجا
میزد و در آنجا که در آنجا که در آنجا
باید دولت و در آنجا که در آنجا که در آنجا
روی عقیدت بقدر جهان و آنجا که در آنجا که در آنجا
خیالات است و آنجا که در آنجا که در آنجا
حال است و آنجا که در آنجا که در آنجا
نیز آغاز سرد و آنجا که در آنجا که در آنجا
پیشنها و خاطر خطیر و آنجا که در آنجا که در آنجا

گشتند پس ایلات جهانگشا بجانب مقصد اعتدایافته بحکم هاین رود
جسبسته جو و طفر نمود فوج فوج نماز مرور و عبور کردند چون کوهاست
آن ناحیه بسکنای افغانه یوسف رسی اختصاص داشت و انطاquه با جمعیت
موفور و عدت غیر محصور بودند در عهد سابقه همیشه مصدر انواع فتن و فتنه
و شر و شور و پادشاهان سلف در غلبه ایشان معترف بقصور بود ^{همان} برای
بنادیب انجمنه دیورشت وحشی خصال که در حوزه ممالک محروسه
داشتند تعلق یافته افواج قاهره را کرده کرده بساکن ایشان حال
آسمان نشان تعین فرموده اکثر انطاquه پایست پادشاهش عمل کرد
عمران سرکشان هم اغوش تیغ اجل گشته بقیه روسا و سرخیلان پناه
انقیاد گداشته و فوجی عظیم از انطاquه بلذمت رکاب انتساب متبایران
موسکب هاین ارزراه پشاور و خیبر و جلال آباد در غزه ماه مبارک رمضان
وارد دارالملک کابل و در انجمنه نامی سرگردکان و سرخیلان افغانه
انقلابت شرف اندوز جبهه ساسی استان و مورد عنایت بیکران گشتند
و همه جهت از ولایات سمت غربی که بدولت غلیبه دریه اختصاص
داشت چهل هزار نفر از طوایف افغان پشاور و کابل و جماعه هزارجات
و باقی ایلات کوه نشین در سلک طاعت انقاد داده روانه هرات
و کس تعیین فرمودند که در انجنا مشغول سرانجام ضروریات و مایحتاج استعداد

نزدیک بدر بای انگ و کشتنهای بسیار جمع و سفایر هر ای را بر
و باره بهم پوسته تو خانه همایون و عمد و مستحفظان تو خانه را با
از روی در یار و آینه و از منزل مرئوس لایمی جهانت را بجانب بیجا
عزیزخان نهفت داده در یار و هم ماه مرئوس و سیره غار یحان هرگز
و آید و دولت ساختند عزیزخان و کرکشان آن و یار روی نیاز کا
فلک قدر آورده تمام طبعات آن نواحی و عرض راه که از سوابق زبان
کشتی معتمد و در مقام خود سری و استبداد بودند مقلد قلاده انقیاد
کشته مورد عفو و امان و اسمعیلخان و غار یحان هر یک بدستور سابق
بر منیاری و سیرجات خود فانی شده مشمول عاطفت و احسان شدند
از آنجا که خدیو بهمال را از مبادی حال شمه کریمه آن بود که سالکان طریق
صلوات را اولاً بمنهج اطاعت دلالت نموده بعد از اتمام حجت تنبیه و پر داز
و اورا از شامت سرکشی آگاه سازند فرمان عتاب امیر بخدا یا رخا
اقرآن یافت که در هر باب خود را در بدو رعایا ملک اکثر قمار و رطه شور
ساخته حکم مبارک را تمیز یابند و بنام مندی و هیکل کردن امید داری
و سر مندی ساخته بدربار محلی شتاب در چهاردهم ماه ذیقعد محفل موسوم بکارخانه
مخیم سرادقات سلطنت کشته در اینجا بوض بسمید که این نجات در کوشش خدا با اقبال
از مفاد ما بفعلم نصی خبر داده و باغواهی تسویات نفسانی نسبت کجوات

یگلزیکی فارس با قشون فارس و کرمان و کوه کیلو به وینادر و حکامین
که میای غیر مستطاب و در راه خشکی و توپخانه و اید قشون با اعراب
و کشتیهای دولتی و دوی دریا و در سینه و تهیه شوند پس ایات
جهان و در قلم و در بیکار مضایق از کابل حرکت و با توپخانه جلو
از راه بنکشی و سرجات و در سینه و در بنکشی و کبل و در سینه
ضبطه داخل و مالیات صوبه نادر خان روانه پشت در و در و در
موکب همایون کوچ بر کوچ بر اسمت جمال راه نور و طریق مقصد کشت
با وصف اینکه تمامی آن سمت مشتمل بر جنگل و کوهستان صعب بود
بعنایت الهی و رفو باز دوی همت شایان شاهی توپخانه را در کمال است
از آن موضع گذرانیده و پنجم شوال وارد دیره اسمعیل خان گشتند
اگرچه اسمعیل خان اول دهنه قلعه را می پرداخت اما چون ثبات
و قرار خود را در برابر طوت خود فرمودین اقتدار از قبل معامله
خس بانار و مالی آن سرزمین را مانند کلاه نقره داس و تیغ تشبیه
یافت بار و شاد دیره بدایره اطاعت در آرند هر چند که در کنار
دریای آنک که غایت همت منتهی و ضمیمه جهانک شایسته و شایسته
بنا بر ملا حظه خرم از مصلحت کاف حمل نمیدین کوه توان کرده همراه
آورده بودند که در حین ضرورت یکدیگر اتصال دهند اما چون دیره

تیه حیرت و مجسم غفلت گشته بعد از آنکه موکب فلک کوکبه بنار و دیده مرادش گشته
در سینه او کوه و درایت عقاب بیکر خود مانند مرغ لنگیده و طایر ^{باله}
از قفس قوه برکوشه بام فرار گشته آغاز بر فشی نمود که شاه بازان اوج
و شایگاناری که پیش از آن سکر جلالت اثر بودند در خارج قلوب او
رسیده و او مانند صغوه شکسته بال بهیر بسته دیده خود را بقلعه
رسانید و بعد از لمح بغیر از نیک ارصد و خطل شاهین حوادث با شیان
حضیض جناح کریزد راه نجاتی برای خود گمان نموده با سران طایفه دست
بر دامن استیمنان زده بپایوس اقدس سرافراز میست و تمام خزان
سیم و شدات لیلی و کوهر که در روایای زمین پنهان داشت ^{اضبط} بکلیه
در آمده همه جهت یک گرد مستحاض و زنجیر کنجوران کنوز عامره انتقال یافت
پس موکب همایون روز پنجم در محکوت عطف عنان کرده خدا یاری
هم بر جسم جبراهی کاب اقدس با قور گشته در شانزدهم ماه فروردین
بتائید خدای یگانه با فتح و فیروزی وارد لارکانه شدند و در میان وقایع
چون مثل مطایب سال هزار و صد و پنجاه و دو سلطان زمین افراسیاب ^{عظیم}
روز جمعه است و یکم ذیحجه سده هزار و صد و پنجاه و دو بهی مربع نشین شاه
حل گشته عذیب باغی که از خدا آباد چمن مانند مرغ اسبان کم کرد
سرگردان کوی حرمان میبود با هزاران نواصیت کامرانی در اطراف

روزی در نهاده پند و حکمت در عروق با شاهزاده نصرالدین
در کارگاه نشسته بود و فوج از غلامان حریه در پشت بیت و یکم
بتحقیق لغت و کشتیها از دریای سیاه عبور کردند و با همایی بر دشت باو
لطیف دریا می رسید تمام خیره و حیرت و تعجب در پیش خازنه بیکار نشسته
بود و گفت روز با لغات آنسافت بعد در محلی کرده و اردو نهاده بود و در
عوضه و شکست آنجا ب خدا یار خان در بار علی آمده بود و چون پوست که
در پیش درون او اصلاح پذیرفت و عمر کوت نام محلی که در دشت بی آب و دوقه
بود و بجهات مشهور سی فرسخ از آن آبادی است و در آنجا است و آنکه موب
جهانک از رود آن چنان سزیمینی عاقل و عاقل بود و از راه دیگر که آبادی است
بمکان منور و دشت و تعلقه را پناه عاقل و عاقل و عاقل و عاقل و عاقل و عاقل
هستم آمده و سیاه منصور و دشتن آب و دوقه امر کرده و صبح بلدی
لطیف الهی از شاهزاده پور روانه دآن اوز و آن شب لغات کرده و روزی ششم
سیاحت اند و زکشته کوالی و کوالی رسیدند با وصف آنکه خدایار خان
بود که رخت نهمیت بقدرت که کشیده تمامی بهر و ذخیره و خزاین خود را
در چاهها بسیار عمیق که طناب هم بفرمان شکل سیدی مدفون ساخته میباش
بود و حالت منتظره برای او باقی و اما چون همیشه سرخه تانیدات و
خاندان دولت را که قتل کند و قتل ساخته خواهی خواهی بدست میدهد و

در اعانت درآمده بحکم فوت ولایات سند و تهنه را بستم انعام
داد و تهنه را با بعضی از محال سند بخدا یار خان مرحمت و اورد ایشان
مخاطب را و از ساختن و یک سمت سند که بلوچستان اتصال داشت بحاکم
بلوچستان عنایت و شکار پور را با بعضی از مواضع سند که در جانب علیا
شعه بود بخوانین داد و بمره تفویض و قامت ایشان را بجماع نوازین
و اقطاع استند چون حیات الله خان ولد ذکرا خان ناظم صوبه لاهور
و ملتان در سفر شاهجهان آباد از ملزمان رکاب اقدس و به نیابت
والد خود بصوبه دار می ملتان فایز و روانه ملتان گشته بود درین اوقات
بموجب امرهایون مجدداً در لارکانه بخدمت والا پوسه در سفر عمر گشت
نیز طریق ملازمت همپوده در حینی که موکب منصور از لارکانه عازم عمر گشت اتفاق
افتاده بموجب حکم اشرف شرف اندوز تلشیم عتبه سعادت شمول و مطاب
و مسولات ایشان در حضرت خسروی بجز انجاء موصول گشته در باب
و انقیاد حضرت محمد شاه بایشان تاکیدات موکده و سفارشات بلیغیه
و حیات الله خان که اسند عای غلامی نموده بود مخاطب شاه نواز خان
که دیده رخصت انصراف یافته در الملکان عریفه از جانب محمد تقی
پیکری غلام رسید که آمدن سمیت سند صورت تیسرین بر قفله دار و کمران
و در انجا ملک نیاز حاکم آن محل در مقام قفله کشی رآیده مشارالیه غرضی از

باغ بلند و از ده ساخت و عاقله نزار که در حسرت دارالملک طبرستان
میگشت بطوق بندگی سرگردان ازادگی برافراخت رسول شمس جبارت
دارای فریدون بار و وصول بیای تخت کلزار کشوده و سلطان یا قوت
تخت زمر و قاصد کلین تکیه زده بنم خود می و شکفتنی بر روی حکم و شکار
گلشن آراست و مالک دینار غنچه قلعه را بر روی لشکر بیج کشیده از خود
افشانی متقبل باج و خراج گردیده و ساخت کلزار از رسن کلهای عباسی
بندر عباسی شد و نوران زمین چمن به ترکنازی خود قوی نامیده
قرلباش کل بدر آمد و حصار میان وی که غار ترک صحن چمن و بغایان
گلشن بودند سرپوشتن کشیدند و در جان تنک چشم شکوفه و از بار بجا
که کشیدند کلهای نافرمانی فرمان بری اختیار کردند و اراک صحرایین
روی لطاعت بدر بار سلطان چهار آوردند چون از ابتدای کار که مشغول علم
افروزانند دولت نادره از روی آراستیدات روشن و بر ساخت حال
جهانیاں ضیافکن گشته و رقیه مرضیه انجالبنت که هر یک از گردن
که باین دولت خداداد سربرگشتی بر آورده عاقبت بزور بازو
اقبال شاهنشاهی از پادشاهان ایشا نزار از عین مروت و شکر می کرده
بر صدر کامیابی جامید دهند درینو لاکه خدایار خدا کیر و اسیر تقدیر شد
طفت خیر و آنکه در کاخ خمشی دوست و دشمن بر سر بهانه است با او از

کاروان شکستهای خویش ساخته با این سبیل بختش راه نبرد سپویند
و باستان خواقین سجده گاهش توسل یجیند و در ایام توقف موقت والا
فرستاده بامان و الا جاده محمد شاه با تحف و هدایای مرغوب
دارد و کار جهان پناه گشته چون برادره رضا قلی میرزا در خلد
نحال مسپان ممتاز و والی بلخ نو با و خوریزه از بلخ به شکستش انقاد
خدمت خدیو گردون فراز نموده بود چند سراسپ کوه توان بادد گشته
حوزه بلخ بخت سرکار پادشاه والا جاده ارسال فرستاده اند و
موز ساخته رخصت انصاف دادند در بیان انصاف مولایان بجا
ایران و غلبت سمیت بخارا و کرستان مرست نشان بتابدات
قادر سحان و دفاع آن عهد و زمان بعد از انجام کارمند و فراغ از
نظمیات سند میان بخت تبحر مالک و دران بسته فرامین قضایان
بتجاد پوست که از جمیع مملکت محوره و اسباب اسلحه و ملبوس آنچه میشود
بخت غازیان نصرت نشان و تدارکات سفر و کرستان در هر است تمام
بنامند چون برادره رضا قلی میرزا که بر بنایب سلطنت ایران فایز بود در
او ان موجب امر اقدس و مصلحتی که متوسط معنوره است توقف
داشت که هم ایام قتل و را در انجا به نهایت رساند و هم مهمان ملک انبار
انجام کردند و مقرر شد شاهزاده با قشونهای خود در هر است موقت والا

بر سر او تعیین نموده بر او مسلط و او را بخلقه اطاعت درآورده
بنابر احتیاط از انقضای موسم در اغایات از راه دریای بند
برگردانیده خود در کج و کران توقف در حکم و اله نافرست که چون
کار سندی بر وجه اتم و اتمل فیصل یافته لشون را بر خصیصه با شجاعت
وارد در کار سپهر مثال شود و چند روز نظر بجات السز زمین و امور
سپهر زمین پرداختند هر چند که کامیابان میوه کامرس جانبانی که کلید
کامرانی عرصه جهان در دست باغبان اقدار ایشان است هیچ کس
از کثرت اندوز می میوه رنگارنگ سستلذات جسمانی و سیرستان شش
نفسانی فارغ نیستند اما خبریکه ششتر از سایر خطوط مرغوبات طبع بین خود
کامیاب باشد از جنس فواکه خرزبه است که بان رغبت تمام دارند چنانکه
در ابا تموقف در تعداد مکرر از کار نیز همراه که فالیزان را رتبه فریت
سایر بلاد است خرزبه بعد ادمی آمد در اوقاتیکه آیات عالمات
هندوستان میبود از پنج و هرات و مرو این قافله جلالت در راه و
کوه پیکر کران بار خرزبه با نفیس این بوم و برشته چاشنی بخش ذائقه دور
و نزدیک بندکان در گاه میکردید دیگر اسپ خوب است که پوست میوه
الغرض ریاضت کش طبع همایون میباشد و چون بمعنی مفهوم شش
و معدوم دوست و دشمن گشته فرمان دایان اطراف اسپان تازی ترا پیش

خراسان باین امر نامزد و حکام کرجستان و اذربایجان را نیز
بواقفت و همراهی ایشان مامور ساخت پس در دوازده صفر
مؤکب مظفران را در آباد رایت او در طرکشته روز دوشنبه دهم
وارد هرات و جولای کهندستان بفرستاد و شهر مقارن به کیتی سنان کرد
چون سبب محضی شاه غل علی تاخیر و دودش داده رضاقلی میرزا
موعده مقرب و قیام بیست حکم و الاما فذ شد که شاهزادگان ناما
شاه رخ میرزا و امام قلی میرزا با عیقل خان و دلاکبر میرزا مسیحان که
به ایالت ارض اقدس سروازی داشت مقید بودند در رضاقلی
نکشته رود تر دارد هرات شوند و رضاقلی میرزا از راه زور آباد
ترانیه بادغیس مؤکب همایون ملحق کرد و شاهزادگان نیز با علی قلی خان
در هجدهم ماه وارد خدمت و یار چند و بشفار تقبیل باط مقدس شدند
لشکر بیان تخت نادر چی ن تخت طاووسی که در ایام سلطانیه ^{استان}
صورت امام و بعد از شاه جهان آباد بجای هر خانه همایون تقال یافته
بودست بنده شاهنشاهی که او در ملک نه پایه فلک است ترین پایه جلاد
شان خود میدارند بران قلع یافت که در برابر آرس و کیم که لایق آن
و شایسته جان شاهنشاهی فیروز بخش باشد مکمل بجای هر دو بار و عالی شاهزاد
ترتیب و بنده بعد از حرکت شاه جهان آباد بحکم همایون اوستادان صنایع

پوسته شد از دکان کار برای مدافعت از ارض اقدس همراه بیاد
و در سیزدهم روم ^{۱۱۰۲} ~~سنة ۱۱۰۲~~ و در عید مطابق هجری قمری ^{۱۱۰۲} ~~سنة ۱۱۰۲~~
جانشین بعثت و کامرانی و سکه سلطانی در کارخانه اسمان ساختند
راه سیم و داد در شان و توجیه من عمل به پستان عازم نادرآباد
و در پانزدهم ماه صفر همین خوبی را که در یک فرسخی نادرآباد واقع است
مغرب خیمه خودشان ساختند و بام غریمت اثر از هندوستان
تاریخ غه صفر ^{۱۱۰۵} ~~سنة ۱۱۰۵~~ که روز حرکت نادرآباد است تا در روز
پنجشنبه که دو سال و هفت روز مدت حرکت از شاهجهان آباد تا در ^{نادرآباد}
پنج سال کامل اتفاق افتاد چون بنحی که سبق ذکر یافت در صحن توجه
رایات نصرت آیات بجانب هندوستان در پشاور خبر طعیان بکنید
جاء و ناله و سانه مرحوم ابراهیم خان بغرم اقدس رسید از آنوقت
غرم انتقام و تمسیه انطایفه مرکز خاطر مقدس مسود بعد از ورود موبک و الا
بنادر آباد غنی خان ابدالی بکلر سکی نادرآباد را با قشون ابدالی که از سفر
ترکستان معاودت و مقرر نمودند که در ابتدای میزان از نادرآباد روان
شیردان و در موسم مستان که کوه اکبر زرا برف فرو گرفته راه فرار
را انطایفه مسدود و مسکود و تنبیه ایشان بردارند و همچنین علیخان و قتل
سرور آذر بایجان را با جمعی از خوانین و حکام و پانزده هزار نفر از ^{شکر}

راه نورد و ادوی در دانه مقصد باشد و در سبب و مضمون ماه نورد که کتبها

بمنزل گوی که به بخار است اطلاق افتاده و در اینجا به حکم فی المثل

نه در زمان سابق است و این دو معنی در ادبیات و دران و دران

و حکم فی المثل است که در سبب آب آلوده و دران و دران

است و بوسیله فایز و متقبل خدمت گشته بخلاف فایز و دران

اختصاص یافتند و در منزل مکرر رضا علی میرزا با دست و دران و دران

از تحسین بودند که بر مضمون همه جا و دران و دران

با مکتبها و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

و دران و دران و دران و دران و دران و دران

کار و مهارت پیشگان جواهر نگار مندی و ایرانی بسرا انجام آن تخت و حمیه
کوهر آیین پر داخته و مدت یکسال که ایام راه بود بهمت خردی از لای
عنان کوهرهای درخشان که هر یک با خراج اقلیمی برابر و در بهار و صفا
با کمر شجر آغ ماه و لعل درخشان اقتاب سرمی بود در کمال زیور و تزیین
داوده و خمیه نیز در خوران مکل میرد اید ایدار و کوهرهای شاهوار نقش پذیر
انجام ساخت و تخت نادری موسوم گردید و نزد دیگر آن خمیه آن تخت
نصب گردید و چند روز مجلس شاد بر روی شاهراوگان آراسته حایل های ^{کران} بهای
و بار و بند کامر صغ کوهر همین که فزون از حوصله قیاس و تخمین بود و ^{هرا} بگاه
عالی تبار علی قلخان عطا و دار السلطنه هرات را چون چون تختگاه
خاقان مغفور شاه رخ میرزا اولدا میر تمور کورگان بود سبب بیامی ^{العین} تفرقه
صفت و جهاندار شی شاه رخ میرزا که همین فرزند شاهزاده رضا قلی میرزا بود
عناایت و مکر دار الضرب هرات را بنام نامی آنجناب فرمودند و بعد از
طی انمقذات شاهراوگان کرامی و ابانصر له میرزا مرخص و مقرر ساختند که
در هرات مکث کرده در انتظامی میزان که هوایا عندال یابد روانه از ^{آسی} نص
شوند پس آیات نصرت آیات در سبب و معتم ماه مزبور حرکت کرده عارم
و کشتیهات نیز از رود آب به بحر کلیم رسید و فوجی از غنایان کشتیهات از ^{کلیف} آب
عبود و مأمور شدند که همه جا از آن سمت آب محاذی از رودی اهما یون

علیه فایز و نیکین و افسر سلطنت رسیده چون از نمازخانه چکیده و در
ترکانه بود و خدمت جلوس در مجلس منوشال یافته بصیقل نقداست خدیو
زنگ راهی بود و توغیر غطا کرده و بعد از جمع روسای و نقباء ارکان
شکاه حضور افتد و حبیب سالی سلطان کرد و در شان مقدس گشته خدمت
یافته تحمیه و منزلی که برای خان و اتباع او تر گشته بود معاودت کردند
روز چهارشنبه بیت و دویم ماه موکب عروجه از آن منزل کوچ کرده
نیمفرسخی بخارا مخیم حشم و دویم گشته ابو الفیض خان بجماع و بلا پیش
و کمر خمر صرع و استپای نژاد با ساخت و زین طلا بر بند و امر او
او نیز عطای خلعت شمشیر و خنجر و اعمامات شایسته برده شدند و با
بقیه موکب جهانگشا ابو الفیض خان آنچه لازمه خدمت و مان
بود تقدیم رسانیده و جمع کثیری از ایلات ترکانه بخارا و سایر ممالک ترک
سواره و مسلح آفوده از نظر الور کذرا نیده هر طایفه با کردگان خود در
ملازمان، کاتب نصرت انتساب نظام یافتند و امر و الا نفاذ شد که
میشتر توجه ایلات همایون برده بخراسان رسانند و چند نفر از ترکا
ان حاجی را بعد از دست رکاب اختصاص داده از راه جارجو روانه خراسان
شدند و احدی قدرت نشد که در آن از سلسله انقیاد بیرون کشد و همه
جهت بیت هزار کس از او بکینه و ترکانه بخارا و بیرون رفتن و لایات

شده حکم ولاد عرض سه روز مجتنب برآب امونیه مرتبه افواج قاهره انعام
 عبور کرده فوجی بمحافظت چارچوب صیانت سرب و ضبط جمیع محمولات
 ماورس شدند و در چهاردهم ماه آنحضرت ماورس مان و خاصان کشتنها
 بخاران مشرف شدند و امیرانی مشتمل بر شین و عمارت و کمال صعب
 و مهارت مخصوص رکوب مقدس به نقاری و طراحی پرداخته بودند و
 از آب عبور و حکم اتالیق و زبرد مدارایه کارخانه سلطنت توران بود با
 از نقباء اعیان بخارا در آن روز وارد و در بازار شرف و بلشیم عتبه علیا
 و بخارا فخره و نوانت کات خدیوانه بهره مند گشت یک روز از بجا مکت و روز
 حکم را با رفقا مخلص ساختند که ابو الفیض خان را شطرنج و شطرنج شایسته
 شایسته بدو و مکتب یون از راه قراکول کوچ برگزید و
 بخارا یکشنبه در دهم ماه چهارم در سخی بخارا مضرب اوقات جلال گشته چون
 ابو الفیض خان فوت معارضه را از خود مسلوب سپاه ترکانه و اوزبکیه را کرد
 از اقصی ملک خود فراموش کرده بود در جنب حیره دستی شوکت شایسته
 معذوبت خبر انقیاد چاره ندید با حکم اتالیق و تمامی خواجه زادگان
 و نقباء و اشراف و فضات و اهل دیوان خود بمحبت تمام از باب اعانت
 و خدمت پذیری و میامید برگاه سهر حشام آورد و یکفرسخی اردوی
 روز در روز و در شب دهم ماه طرف عصر از آن کوه نشانی یافت و تقبیل عتبه

[illegible]

از کامیابان خدمت رکاب شرف اندوزان ملازمت اردو می میمنت
نصابت به نسبت خراسان مامور شدند و در پانزدهم رجب بتاریکی
ابوالفیض خان را خلعت آقا طلیعت زینت امتیاز و اعتبار و فوق و اول
بافکر کوهن کار زیور افخاریافته اختیار مالکیت شمال رود و موید
با و حرمت و چارچوب باقی محال جنوبی اموی را ضمیمه مالکیت کرد و فرمودند
بسمتور پنج ولایات تابعه آن بدولت علی هدیه متعلق باشد و چون
سلطان سابقه نودان اباعلی خطاب خانی مخصوص بوده اند از
کرامت تارک نام ابوالفیض خان را با فخر خطابشاهی هر بلند ساخته و حکام
بتمام ولایات ترکستان تعین و جمع که از القیاد در گاه سپریاد
آید متعدد خدمات شده بودند باز به ستیاری عنایت در ممکن حکومت
تکلیف دادند چون علیقلی خان که بشرف در زادگی انحضرت سر بلند می
در آن سفر از سعادت اندوزان خدمت والا بود در خاطر اقدس خلوص کرد که
از صدق و دو دمان خانی در سلک اردواج او در آید ابوالفیض خان
همچنین با نامه سبایات دانسته بقاعده و قانون سلطنت و راه در
ترکمانیه دوشیره مقصود او شبستان حصول پوست و دختر و کیش که در محله
بود بخد مت حرم حرم سرار به عصمت مقرر کردید و در سفر خیر اثر خاندان
آنچه خاندان جنگیز خانی در سلک پیردکیان حرم انتظام یافت چون بیرون

بر باز می انجامد پس حدیو بهیال از قول همایون جدا گشته با فوجی از
یکه تازان کزین و جانبداران موکب طفر قرین بمقابلت کاورانگز عرصه شور
شدند یکمیدان اسب فاصله مانده بود که حصار ثبات و قرار انطاویه
مانند و پور شکسته که بهوای بطمه سیل از یاد آید بزور صد مرتبه توجه
ان سیل بی زینهار شک یافته روی بر تافتند و لیران جزار بتاید
و فرمان شاهی بمعاقب ایشان پرداخته جمعی از ایشان را از قفس شمشیر تانک
خس و خار زندگانی آتش در گرفت و فوجی را حلقه کند و لیران بهم نغمی
در گرفت و فروزنده بسیاری به پیشگاه عرض پوست بغداد انکه تیغ
تیز و لیران انطاویه کردن کش را از سر و کرده روز دیگر در همان منزل که
پایه جوش هفت فرسخ مسافت داشت برای ملاحظه اسرو اختراجه توقف
و در روز سوم عطف عنان کرده وارد اردوی همایون گشتند و چون ^{مضایق}
با شوق دیدن نصر الله میرزا برادر کامکار خود که از هندوستان آمده
و هرات توقف داشت غالب ملاقات او را طالب بود لهذا امر ^{نخست}
با علی گلخان روانه شدند مقدس و زیارات جاکنش با تطلعه عبور بقیه ^{منصور} فوج
و بنه داغ و ق که در عقب مانده بود پیر روز دیگر در آن مکان توقف و هزار
فروند گشتی که قبل ازین بامر و الا برای سفر خوانیم تریب یافته بود بنویخانه و
و ذخیره از صد افزون که خوراک دوست و دشمن بود مشغول گشته از روی آب

یجود خصوصاً درین اوان که ایبارس والی انجا در غیبت موکب میایون
سرا کر بیان زیاده سر می بگذرد و بوم درانی قدم بگذرد خراسان
گذشتند و بخت و الا نمت تهنیه و تدمیر الملک کمال قلع داشت
نظام مدام ترکستان در شانزدهم ماه حسب موکب فیروز محب در ظاهر
بکار کوچ کرده منزل منزل مدام خواهد زد و بعد از ورو و بخواه خوشی
تا سحر و وارده فریخ مسافت داشت با نهایی سلطان خبر میامع
رسیده که ترکمانیه خواهد زد و بکردگی محمد علیخان اوشاق با اوزکمانه انجا
اتفاق کرده با جمعیت تمام وارد شش فرسخی چارچو شده اند خدیو بلند آ
بمرد شنیدن این خبر نه داعزوق را معرود داشتند که لوج بکوچ متعاقب
شوند و خود با فوجی منصور نظام شمس و دار و راه نورد و ادبی ایغار کش
یک ساعت از روز که شدند از سر حیدر علیخان روز بتظار گذشتن افواج افواج
قاهره در ناخیه چارچو توقف و روز دیگر عیش بیت و یکم ماه مزبور باشد
بوم تنبیه آن جماعت اعلامی لوای خورشید ضیا کرده بعد از ظهر آنروز
که علامت کرد و سیاهی جمعیت سپاه خوارزم معلوم قرار و لان کشته خبر رسانید
مقرر شد که غازیان شراب شران که مقدمه الجیش معسکر نصرت اثر و پیشرو
فتح و ظفر بودند با جماعت در آویخته ایشان را از روی صوفه و غم بدست و باز
مشغول سازند تا آنحضرت به وقت ایشان رسیده دست بازی آفریده

مقابله میکرد اما طایفه مرست که باقی تمکانه آن ولایت که در کم خردی
ورنیا ده سر می نهاد بودند یغرم دستپازی پای حرات پیش گذاشتند اخضر
نیز میمنه و میسر و قلب و قول با همان ترتیب که داشتند از رفتار بازداشتند
خود بدست با توچی از جهان سپاران جلالت پیش و شیر شکاران دست
اندیشه بر راه با جماعه گرفت سر بسیاری که رفت و بقیه از دست ضرب و لمران
کردن از سر خویش برگرفته به ایلیارس پوستند و از هما بخا ملک و درنگ
نموده با قلع خانقاه که از قلع خمه خوارزم ما بین هزار اسپ و خیره واقع است
رسانیده لشکر خود را در خارج قلع فرود آورده نصب خیم اقامت کرده
موبک بایون آنروز در همان جنگ گاه کشت و روز دیگر صبح بر سر قلع خانقاه
ساعت از روز گذشت و حوالی قلع جلوه گاه اشوب حرکت از می دلران
کشت ایلیارس نیز با تفکیکی زاده از حدود جمیع اوزبکیه و ترکمانیه و توپخانه که داشت
ما چهار روز گذشته و او نیز در آمده غازیان موبک طغرشان با اشاره آمدن
جلو نیز جمعیت آن کرده تها و را کیز کشته بعنایت بازوی اقبال نیز وال
جانبازی نقطه بفرار از پیش برداشته جمعی از ایشان را ببلد کی شمشیر داده
و با فدا کردند و بقیه انجمنه که در محل قلع کشته از همان راه فرار نمودند قشون
نصرت نون ایشان را تعاقب نموده جمعی را نیز در آثای کربیر عرضه تیغ ملک
و سرور زده بسیار با سر بر کرده انجمنه آویزه نیزه بسته خم شراکت کردند

امویه روانه حدود خوارزم و کوه والا و چغنیست و هشتم ماه باده به
از کنار امویه کوچ بر کوچ عازم مقصد گردید و در سیر دهم ماه شکان موضع
مشهور بدیوه بوسی که ابتدای معمور خوارزم است منصرف اوقات
دولت گشته چون ایلیارس والی خوارزم پیش از وقت تمامی او را بکینه
دشت و خوارزم و آنرا جمع و در قلعه هزار اسپ که تا دیوبوسی
فرسخ مسافت داشت مستعد جنگ گشته بود و در دوردیوه بوسی بکشت واقع
شد که شاید ایلیارس از قلعه یا بعرضه جنگ گذارد سری گرفت دیوبوسی
قورغان ساخته کشتها و ذخایر زاید و غرق اردو را در آن
گذاشته و در شانزدهم جانب هزار اسپ نهضت و نیم فرسخی قلعه را متحرک و
رزم جو فرموده معلوم شد که والی مزبور یای جلالت پیکشیده رفته کشت
چون قلعه مزبور مستحکم خاکریز محکم و حصار بود و آب امویه اطراف آن را
احاطه داشت و یورش بردن تا بقلعه دور از رویه حرم نینمود و لهذا
کسور کیر کار قلعه نبرد و ختند روز دیگر یوای جهانت را بجانب نیوه که
تختگاه ولایت خوارزم و وسط معموره مملکت بود نهضت دادند که
شاید بمعنی سلسله جنبان حرکت ایلیارس کرد و بعد از آنکه کوه مسعود
یک منزلی حرکت کرده ایلیارس نیز از اسپ برآمده از کنار آب امویه عازم
آنست شد هر چند که از اسنیده می خوف از کنار امویه دوزخ گشته چرا

همایون در بخارا شاه ابو الفتح خان و شاه افراسیاب جاه توران
بحکم دالا چندین کس از معتبرین را نزد والی مذکور فرستاده او را براه ایلی
و اطاعت دعوت و در حین غنیمت موکب اقدس بجانب خوارزم از
چهار جود و نفر از خواجگان انجمن برای اتمام محبت نزد والی مذکور رفته بود
مومی الیه مکی اعرضه شیه بیباکی ساخته بودند و فرمان شاهنشاهی بحکم عدل
از دره خنجر خنجر بدر آورده او را با بیت نزار و سالی اشرار که در جمیع مواد
بنگام آید افساد بود بسیار سازند و دیگری بطاهر خان نواده ولی محمد خان
چنگیزی که با سلاطین توران بی غم و از خدمتکاران این دولت ابد توأم
بود عنایت و تالیفات و ایماقان موافق معمول با مملکت تعیین فرمودند
و مواج اینکه از خوف در میان آرد و منتظر گشته فوجی از رجاله و سایر
لشکر و همایون خود سر بجانب قوشا فته امک تاراج خانقاه کردند
این مراتب معلوم رای جهان ارای گشته سی نفر از در کشیکخانه همایون
بحکم دالا کردن روند و چون سابق برین ابیادش قزاق و از آن کس فرستاده
استداده کرده ابو الفتح خان والی قزاق با فوجی از قزاقیه و از بکیه اتان قتلوه
که دارالملک ولایه خوارزم میباشد وارد گشته چون حال را بدین منوال
دیده بود عرض اخلاص آمیز مشعر بر اطاعت و افتقاد مصحوب چندین کس از
معتبرین بدرگاه معلی روانه بعد از ارسال عریضه و اودم فرصت حفته توسل نزد

والی مریوز باور یکی قلعہ حصن کردند پیا دکان رکاب همایون از چاه
طرف بیوس نامور کشته فی انفور نامی خیام و توپخانه و انعام و زبکیه جمعی از
سپاه و رعیت ایشان را که در شیر حاجی خارج قلعہ متوقف بودند به
آورد و شیر حاجی را تصرف کردند پس حواله های آسمان رفعت نیز ترسید
یافته توپهای رعد آوازی در دهان و تپبارهای ستاره ریز نشان
سه شبانه روز برق خرم صبر روان و خامان سوز حال قلعیان ساختند
و نقابان چاکدست از چند جا بشکافتن زمین و حفر نقب پرداختند
و دیوار قلعہ بصر توپ قلعہ کوب ویران و تپهای با برج و حصار کشتند
و کریبان کشته غازیان جلادست قرین و دیران بهرام کین همایون پیش
کردند تا مالی قلعہ چون خود را از شش جهت در ورطه بلادیدند با کفری
از باب استیمن در آمده در بیت و چهارم ماه وارد درگاه جهان شاه
و المیارس با وصف آنکه کشتی با قبال با تپاه و روز دولت را سپاه
میدید باز اما همان خود در حالت ضلالت باقی و در آمدن قلعہ می
روز دیگر با شاره اقدس رفت او را بار و سالی او نیکه که با او اتفاق
داشتند خواهی از قلعہ بر آورده در موقف معذرت حاضر ساختند
و چون به عزت شایسته ای اقتضای عفو و انعام فرموده و برای شرف
سپاه را به دشمنان را بول و نیکو داشت چون در چنین موقع

نیز مستخلص و بازاد و را حله مرخص کرده روانه مقصد ساختند و عدد
خراسان بمقتضای جهت دوازده هزار نفر متجاوز می شد که از آنجا چهار هزار نفر را
در قلعه خود میسر کردند و باریک و دو آنست ایشان را انجام و ذخیره و ماکول و
ایشان معین ایشان را راه خراسان ساختند در قلعه که در چهار فرسخی این بود
در موضع موسوم به شیشه شجاع که بمقامی مهمت بلند و سرکاری نیست از چند
آنحضرت احداث شده بود سکنی داده قلعه مزبور بخیره آباد موسوم کردند و
باتظام امور خوارزم و انجام مهمات آن ولایت پرداخته چون که از شش لشکر
زیاده نرسد و الی باعث تحمیل سکنه و الی می شد لهذا تمامی روستا خوارزم خود
مستعمل تقدیم خدمات آنولایت و مستقبل خوارزم ایللی و اطاعت گشته خدمت
پایان نیز و الی با معبودی در آن مملکت گذشت در هفدهم ماه مبارک
میرام از خیره صرف نام نصرت فرجام کرده در چهارم ثوال وارد چارچوب
و بعد از ورود ابوالمنصور بجای حکیم اتابلق که مشارالیه معتمد علیه دولت شاه
ابوالغنیض خان بود از جانب شاه و الا جاه مزبور با عریضه مشکوک دارد
و شرف اندوز تقبیل عتبیه شاهنشاهی و عنایت خدیوانه مبارک
گشته رخصت انصاف یافت و از آنجا رایات جهانگشایان
نموده در مر و نیاز محمد خان و الی بلخ حکم اند خود و اکابر و اعیان مملکت
حاکم اشاره آمدن جنین سالی نیاز و در با ضابطه و در بطاعت علی

بجانب خراق معتبره و این خبر که به جمع اقدس رسید را بابت جهانگشای نجیب
نهضت یافته چون فرور میات نشسته و در این قلع و از یکیه سیل از دست
کرده اطراف قلعه را بسته با عتقاد خود راه بر غازیان جلالت
که در دریای التشن روان تر از آب و تند تر از صحرای کشتند مسدود
کرده بودند لهذا ابوالمخالفت کشتوند پس خان قلع و حضرت خاتم ^{احتم}
کشد اطراف قلعه را محصور و مقرر شد که نهرا حفر کرده آب را از کنار قلع
جاری سازند مأمورین با انجام این امر دامن بهمت نبزوه در عرض
اطراف قلعه را مانند کام مرام قلعیان خشک و حوالهای کردند و شکوه
انجام یافته روز چهارم کلوه قوت خیمه را از چهار سمت بقلعه در میختند
و دود از قلعیان بر میخفتند چون الطایفه خود را بجای آب در بحر التشن ^ط
در دیده هنگام عصر طالب امان و با کلیه قیود وارد درگاه پیرنیا ^{بود}
غفور و حسان کشتند و حضرت ظل الهی چهار هزار نفر از از یکیه کار می
اعتباری قلع و غمه خوارزم را دیده انتخاب و ملازم رکاب نصرت ^{تساب}
ساخته خراسان مأمور و محصلان شدیدا ممکن جدال تعیین و تمام ^{مرا}
که در عهد سلف از ولایات خراسان نبوده بودند و کور و امانا جمع کرد
هر یک از خویشان و اشراف ایشان که حاضر بودند سپردند و همچنین
سابقا جمعی از طایفه روسیه که قتا قهقهه سار از یکیه شده بودند و

اتک واقع و موافق عهدنامه سابق بیادشاه و لایا جاها متعلق در دست
رسانید همین انمقال آنکه بعضی از پکنات واقع در سمت شرقی دریا می اتک در
ازمنه سالف مصارف اخراجات کامل مقرر بود و در حقی که ولایات طرفین
رود اتک فیما بین دولتین میشد پکنات مزبوره چون در سمت شرقی اتک
و در صوبه کاهور واقع بود سیاله باین دولت روز افزون حواله شد که بعد
مدت مذکوره باز بدولت علیه که دکانیه متعلق باشد همچنین بعضی پکنات
الطرف آب متعلق به تهمه و سند میبود ناصر خان ناظم صوبه کابل درین
انصراف موکب همایون از هند وستان عرض داشت عا بخوده که پکنات
متعلقه که مصارف کامل بطریق او بود آتمرار و بدولت علیه تادیر میگرد
سیدیل او در حضرت نادریه موقع قبول نیافته این سخن با نهامی مقصد
بمجلس حضرت محمد شاه رسیده از آنجا که آنحضرت نقاده و دودمان بزرگی و حق
شناسی بودند درازای حقوق و عنایاتی که از اعلیحضرت شاهی بدولت
ابد بودند کور کانیه بعمل آمده بود آتسنی را مفتنم دانسته برای مزید التیام
داران لا بعد و شتا و سند فرامین نوشته مقرر داشته بودند که پکنات
مزبوره را که صد و بیست هزار تومان متجاوز مالکات و مدخل آنها میشد
از مالک و بعد و نه تنها و سند و نه تنها مدخل حوضه قدرت شاهی
و ضمیمه مالک ظل الهی دانند و همچنین از جانب قمرالدین خان وزیر اعظم

دارشاد است بهیه از موقوفه اعلیٰ اتفاق شده مرضی گردید و موقوفه والا از راه
خلات و میاب و کوچان که مسکن قدیم آنحضرت است متوجه مشهد مقدس گشت
بعد از ورود بخلات هر چند سابقا حکم نمایان عمارات عالی و انبیه فیه
در آنجا ترتیب یافته بود مجدداً طرح بار بار چار و سجد و بار بار در آنجا
بختی حاکم والا نفاذ شد که کارکنان در تمام آنها حتی جمیل بطور رسانند
و در آنجا پیکری و عثمان بنیه آبادین و برای هر یک از سکنه بیشتر آنجا
جنود سرشته معیشت معین و امور آنولایت را منتظم فرموده از راه عزت آباد
خوشان وارد یادگان و چند روز پس از آن برای آنمکان پرداخته
در او خرسوال وارد ارض اقدس و فرات و زطواف استانه مقدس گشتند
چون بعد از فتح هندوستان قندیل مرصع میناک و رقبه مینایی سپهرت
طلایه و مهر طعنه میزد همچنین بعد از تسخیر ترکستان قفل طلای که هر کسین مرصع عجم
نمین ترتیب یافته نذر روضه رضیه گشته بود وضع هر یک در مکان موضوع له
فرمودند و از وقایع ایام توقف آنکه قبیل از ورود کوکبه والا فرستاده از
جانب پادشاه والا جاه هندوستان با اخلص نامه و تحفه و هدایا و چند
رنجیر فیل آمده در ارض اقدس توقف داشت بعد از چند روز بار یافته پیشگاه
حضور و هدایا را از نظر اقدس گذرانیده نوشتند تفویض بر کنات و محال
موقوفه بوجه آستان و مصارف محبوسه کابل که در سمت جنوبی و شرقی و

تفویض در روز چهارشنبه ^{ششم} و یوم ^{هفتم} شهاب طالع و ایام ^{مستحب}
ارض اقدس طلوع نمود در این شب عبور و مرور سپاه نصرت پناه
و از رکیه تورانی و عوارض غلات راه پشته پور و سبزووار و صرف ^{سبزه}
از اتفاقات آن سال غل در اکثر ولایات شوع داشت و غله در ولایات
سراة کباب بود الویه ملک فرسا از راه خوشان و استراماد و بازوران
غازم مقصد گشت و در دویم ^{۵۴} شبه منزل علیا خوشان منصوب
سراوات غوثان گردید و بسیار وقایع تحفه سلطانی سال بهره
و کسب و یحی و چهارم شبه سیوم حکم بعد از انقضای ساعت
که عازمان کعبه تقدیر حکم مالک الملک تقدیر برای مجلس برود کردن
بیز منیر زریخ و سفید انجم و اختر طبعهای همین افلاک جدید و در شان
بود باری از نمایش بیابان و در بساتین کلدور می در صید توان
کشیدند سلطان سیارگان مربع نیش اوزنک حمل گشته و در شان
برجوش تردستی سبب تحمل طالع مالان سلطنت ساخت و جرجیم
خراس کلبرک و جود تخت نشین سریر مرد فام حمین لاله را که از بند قیاله
در یافته بود التیام داده و در بهار بعزم انتظام و غستان لاله و شقایق
مرکب صرصر نژاد صبارا از برک شکوفه زین کرده و در باغ رسمی غبار اندوه
وی پاک در دل مانده کوه البرز گشته بود زایل نمود چشمن نور و می در شب

وامری هندوستان و صوبه داران لاهور و ملتان پیشکشهای شایان بدر بار
فلکشان آمده و رساندگان ایشان نوازشات خدوانه ^{خصت} مرا قرار دادند
جمل کردند و نیز از جانب طایف قلچیان سردار کابل که مامور بکرفتن ^{تقدیر} بقیه
نوران بود عریضه منظور و اقبالان عتبه جلال کردید که اوزبکیه قاناغان سکنه
کول اولای بهانه اطاعت را کلید باب نزویر ساخته اند و حیل در آمده بودند ^{سردار}
بخالات باطله ایشان پی برده ایشان تنبیه بلیع و جمعی را عرض تیغ بدین
ساخته و از زمان رکابی رسد انطاغیه را ماما نظم انعقاد داده روانه و بنو و از راه
بمیان روانه کابل کردید در میان نهضت در ایات کهنی سستان اراض
افسوس بجانب درختان چون ^{بسی} قصبه مرحوم ابراهیم خان تنبیه لکزیه ^{رواقه}
درختان منظور نظرافت ایشان بود هیچکس سمیت نکارس یافت از نماند
غنی خان ابدالی بکلر سکی انجارا با افغانه ابدالی و امر تنبیه لکزیه چهار و نیم
و دین اوقات نیز که از تنخی خوارزم فراغت رویداد فوجی کشیر با سرداران
نامزد شد که قبل از کوبه بیاوین روانه سیروان و درین کشته با فروختن تان
کیرو و در هنگامه کار و زار کرم سازند تا موکب الا و اردو شود و لشکر او بکوه
نوران و خوارزم پیش از توجه موکب کیتیستان بحکم و الا فوج فوج بهر این درگاه
همین موج روانه ان محبت شدند و ماه ارض فیض قرین مفقود کوبه عزه تکلیف شده
بعد از انجام بر عیش و نظم حبس اخبار را مورد مملکت ^{خاست} شاهزاده نصر الله میرزا

بر روی شان گذاشته و توضیح این مقال آنکه گنیزه جبار و تله بصلت و توره و
وینا و انگیزی و صوفت شین این شان در سمت جنوبی کوه البرز واقع گشته
و کوه از جبال مشهوره جهان و در بلندی و رفعت سر کوب و مرغ کوهان
و خوانین و سرگردگان و هزارا که در وقت اعیان مرخص گشته بودند و با تمام
و اردکنار و در خانه قایم شدند و آنجا بفره موضع را که موسوم بخارا سراد و بر
غار زبان گرفته بچنگ پرداختند و در قلعه که جبار و غازیان روزا و کشته
از انعطافه و چارها رفته چون سمت شرقی کوه در تصرف لکریه بود آنجا بفره
مقامت نیاموده جارجالی و بخارج رفته بنای پر خاش که اشتهار
چند روز که در جارج محاربات عظیم و جنگهای متوالی ظهور بوکست جمعی از این
بین رسیدند خود را بسنگرسویم که در فوا کوه واقع و در صعب مواضع بود
مستول جنگ شدند و آنجا نیست بسیار سخت شتدیر بشه و درخت که در فوا
اتفاق افتاده و یک راه آن حصار دارد که مشهور است بدینه اغزی که
پاده کرم و خورشید بر فرازش آنک صعد کنند از سینه قدم سازند و اگر
یک سریع السیر ماه بر قلعه اش آغاز بالا رو کنند خود را از درجه اعتبار اندازند
و دوران ابدالی و اولک بشته است عاگردند که پیش جنگ لک طغرائه باشند
هنگام روز طبع جنگ میکنند تا ثام از طرفین جمع موضع قتل در آمدند و نمیشد مانند
مستی که تنگ عالم بالا کند بپای بردی جلاد است آغاز صعود کرده هر چند

کشته شغال سرکشی که نزدیک دغستان چمن بود به یکدیگر فدا شدند
در خای کل سرخ خار خار از خاطر برافشانند و او سگی سیاه اندوهان^{لاله}
فسادی که در دل بود کل کرده اردوی طر شکار مانند گوشت سلطان بهار خیمه
دشت و کسار زده عازم مقصد شدند بعد از ورود سلطان انقلاب
در مزاج هوا راه یافته شروع بارش و آنچه درین هم سرسبته بود آغاز ترا^{وین}
کرده فغان و خیره علق نیز علا و علت باران و ناسازی فرار ع
جنود سیکما از خانه موردانه دام میکرد تا شهر که ایللی که پنج شش^{نشان}
دوازده روز طی و چهار پای بسیار از فرط کرسنگی از فشار باز مانده
و بسیاری از اسباب اهل اردو در حین عبور از اینها بجا و فساد و از آنجا
که هر سگ بار خای قدین و هر خزانی را بهاری در آستین میباشند بوز^د
بهر کرا ایللی دامن صحرای چمن دامن کلچین لبریز سبز و دریا حین بود آید
همایون را اتفاق حاصل و ایام غلبه زایل گشته هر روز خدیو مفت
کنش و بنا حرکت را سحر سرخ و نیم کند آهسته به تانی طی مسافت کرده چند
روزی در جانب شمال رود کرکان سمت دشت نصب خیمه طفر ختم
گشت تا دواب از کار رفته بحال آید و در آن مکان عینه خوانین در کرکان
که ما مور بجا روتند بودند بنظر اقدس^ک بشهر ایکه بر سر خیمه اقبال و بازوی قوی نیرو
نخت نیز دال خافا بهمال انطاقد اکو شمال بلبع داده و ابواب و بار^ک

گشتند و از سواخ حیرت افرا اسک چون ولایات مازندران تمام
نژاد سید خیابان احداث کرده اند و شایع نموده بهما خیابان
شاهنشاهی در او آنکه خشک و کارزار میبود با حرم ملی متزلزل بود
جمع از خواجہ سرایان و غلامان و ششکشیگان بقور چکنری می
آن راه را نیز بطریق مسعودی کرده در محال و اولاد و اولاد
ما بین زیر آب و جهان نزدیک قلعہ اولاد که مواضع قدیم و در شاهان
تیر مذکور است و نزدیک بنی بیت و ششم صفی که قابل شکی و مزج واقع
و هشت روز قبل از قتلان تخمین اتفاق افتاده بود و در سیاه
نخت در پشت درخت در کین کین نشستند در حین عبور دات اقدس
شاهنشاهی را هدف گلوله تفنگ ساخت از جا میکه تنبنا بیست فاصله
تفنگ را کشاده اند و آنجا که حفظ الهی در همه حال حافظ و نگهبان و جمیع
میباشند گلوله زدند و زیر بازوی راست را بقدر یک انگشت خد
نشست و از آنجا کردند اسب آید به عطیہ و مذاق میزدان و در آن
همراه بود خواجہ سرایان و غلامان و قوری و صفت کشیکان رکاب
و ایشان سر و سیمه و بیاب بر کوه و کمر و بیشه و جنگل و در پیاده کرم
جستجو تا خبر دار گشتند فدویان رکاب آن دنیا پیشه خود را در جنگ
زده بدر رفتند آن راه در راه مشکوه و جنگل بسیار بزرگ بود و شری

لکن به خطایندن سنگ انداختن تیر و تفکک افه بر داشتند و لیران رو
باز پس تکرده پای جرات پیش گذاشته اند و در میان از ابدالیان مقتول
و زخمی کرده دیدند اما بتاسد الهی سنگ را انداخت و چون از دست شدی که
سد و طریق فرار ایشان بسته شده بود و بی از لطایفه از غلبه
سیر اسیمه از کوه پریده به خاک نیستی افتادند و بقیاتان اسیر و دستگیر
مگر معدودی از ایشان از شانه بدر رفت و تمامی ماکن و ساکن آنطایفه از
صدید خود مسعود و عالیها عافها گشته بشری از آبادانی در آن نواحی باقی نماند
و در آنای این فتح نمایان دوست برادران بصیغه انعام و خلعت به اسیر کردگان
و غازیان عنایت و فرمان عافیت بخشید و عطا یا مجد و از موقوفات عافیت
بر کردگان غرض و دریافت و بفاصله دو سه روز عریفه مجد و از کردگان
رسید که بالکرنیه نیز مجادله و بر آنطایفه مسلط و ایشان را کنار سمور و محمل
بقصود تعاقب و جمع از ایشان را از شمشیر کشته اند و عیال و اطفال ایشان
بقید اسار و آورده عریفه جار و تله که مسکن آنطایفه بود با کلیه وجود ^{آنطایفه}
سیر و جتند اما در حین مراجعت بحکم قضا برف و دمه و صاعقه رسیده و
قریب دو لیست نفر از غازیان در میان برف تلف شدند پس موکب جهانش
از کنار کرکان حرکت و از خارج استر آباد عبور کرده وارد شرف
کرکان و پس از هر طعنه و شرف کردید از آنجا از راه سواد کوه عازم ^{بمقصد}

منووه بودند درین اوقات نور علی ولد ابوالخیر خان والی قزاق ^{نظام}
اتفاق کرده اده قلعہ خیمه را محصور و بعد از چندی بر قلعہ مسلط و ظاهر ^{خان}
بعضی از روسا می گردم از او احوال می این دو دمان میزدند مقتول ^{مقتول}
قد ده والیکری کشته از استماع این خبر فخریه میرزا را با جمعی از سردگان
افواج قاهره خراسان بنجیه اشرار خوارزم و استراده تسخیر ان ملک مامور ^{معمول}
قرقلو و حاکم الدیخان بیات را از دربار علی صاحب اختیار بیوات ^{کام}
ن هزاده ساخته دستور اهل مفصل که قانون کشور کشای سلطان افاق ^{مستور}
بود ایشان داده روانه خراسان فرمودند که بنجیه و تدارک آن سفر
پرداخته در روز نوروز است شل در رکاب شاهزاده ارجند غلام
سفر خوارزم شوند و موکب همایون یکجا در غازی قوق ملک و خاص ^{مأمور}
شمال و سرخای قوقی و احمد خان او سمنی قزاق با جمیع عطیما و مالی ^{داعستان}
وارد روی معنی شرف اند و زقیل عتبه علیا کشته بهره یاب عنایات
شاهنشاهی و بخلاء فخره و عطای اسب یارین و سبای طلبای
کشتند و در ابتدای ماه خب بعزم بنجیه سرکشان آوار که ساکن ایشان
در منتهای ^{داعستان} واقع و بحدود کس اتصال داشت روانه گردید
و صعوبت راه و سختی اماکن آنجماعت نه بدست که میایدی اشقیای
وادی تو صیف آن توان شد و در تمام آن مرز و بوم که ابتدای ^{مأمور}

رسیده از اینجا که مری و کار فرمای اینکار خانه حدادی یکانه است اما
مکرر ازین گونه سهام حواش ارشت شیر انداز قضا کشاده یافته پس در
الطاف ایزدی از آنحضرت ردگشته و صرصه این قسم بلا بهواداری
مانعت بجان عبا ربی بدامن شمع جهان افروز ذات مقدس شده
بریدون ~~و بعد از این~~ و بعد از این هم والدیتم نوره العصبه بعد از ورود
بطهران رضاقلی میرزا بیوم امید میشی از رکاب اقدس مرخص و نامور توفیق
در طهران کشته مالیت طهران با خراجات سرکار شاهزاده مقرر گردیدند
همایون در او اسطر بیع الدول وارد قزوین و بعد از پانزده روز از راه قرچق
داغ و بردع وارد قبه هزار انجا آمده شاهد غنی متوجه مقصد شدند و در
عرض راه تمامی روستا و سرگردگان طوائف لکنیه که در سوانح حال
و اما کن صعب المساکن داغستان با وی داشتند بشرف پایوس برادر از گشت
در صد اطاعت و فرمان بری درآمده هر یک بر انجام ملائمت و پیروغمال
رسد خود پرداختند و غره حمادی الاخری غارنی حقوق که مستهای داغستان
بود مقر کوکبه همایون کردید و از قضا یا ساختگی که در آن مکان بعضی خدمت بود و آنرا
رسید مقصد افتاد بخوارزم و قبل ظاهر خان ولی انجام بود و کیفیت آنوقت
سابقا در حین توقف ما بات جهانش در خوارزم نمی از اشار او زبکیه وظایفه آنان
که در سمت شمالی خوارزم متصل لغراق می نشیند از صدقات جمیع شهر شعار قرار

تحریک و سستی از میان خفیل در یوه کوه شروع بشلیک تفنگ و غازیان در
تنکای خفیل چون خود را جمع نمیتوانستند کرد بهم برآمده بعضی از اسباب
و دوابشان بتصرف لکزیه درآمده جمعی هم قتل رسیدند و وصول این خبر
مروحه جناب اتش غضب و امن زن نایره خطه شامشاهی شده غم و غم
تصمیم یافت که چندی در حدود داغستان و دربند توقف و مادام که
سز زمین را تنبیه و مطیع و منقاد سازند و ای توجه بهمتی نفرارند احکام
غریبند و بیافته محصلان تعیین شد که از حد فیس تیریز و خنجال و اردیل
از خالصات دیوانی و غیره غله محبت سورات با غزاده و دواب ^{حمل و نقل}
اردوی بموده باشند و رایات نصرت در پنجم شعبان وارد دربند در روز
پنجم اعدوق اردوی ^{معه} را که داشته با فوجی متوجه محال قرا بطقا کشته
از دربند تا حدود ولایت شخال همه جا با فاصله و فرسخ و سه فرسخ قلعهات
محکم ترتیب جمعی را با بنای تعیین فرمودند که تمام اینحال در تصرف غازیان در
هر جا از لکزیه اثری بطور رسد در تنبیه ایشان کوشند و در دهم رمضان مراجهت
و سمت دست کافری سز فرسخی در بند را که جای پراک علف بود بر آتش افروختند
و محترم و بند و اذوق را با بقیه اردو از دربند احضار و مقرر فرمودند که هر یک از
و غازیان خانه و سرا از چوب و فی ترتیب داده تنبیه سامان و اسباب ^{ساز}
چند از آن از مودیات اقبال که در اوان توقف موبک چاه و جلال رویداد اینک

و دارنده روز است قطعه زمین هموار مسطح میباشد و در ایکه دولفر
پایه پیلوی توانست رفت بصورت بسیار ^{و اطلاع نظر از آن بعدی}
ساقیت وارد که در تابستان قتل خیال آن ^{مجاها} از برف خالی
و اکثر اوقات تابستان آن بزمستان مکنه دیگر لافست سادات میزند باز
روز دیگر در آن نواحی تهنیه کرشان و اشرار پرداختند از سواران افغانیه
همچون جمعی از خرابریان را به تهنیه فرقه از لکنیه مامور ساخته بودند چون ^{خواب}
را نا بلندی بدرقه راه بود در مقام نامناسب مابین کوه برف غار
کرده جمعی از فریقین فریق ^{بخت} و فریق فی السعیر معرض هلاک درآمدند
موسم عقرب و فصل خریف بود و تهنیه باران و شدت سرما مانع شد
که تهنیه طایفه آدر بر وجه بیع محل آید لهذا از آن منزل حرکت و عطف
فرمودند سرخای نیز با کوچ و بنده از قنوق حرکت و در موکب های یون روانه
در بند گردید چون احمد خان او همی را در حین توجه موکب های یون بجای
و قنوق یا جمعی از غازیان مامور بکوچانیدن خانوار می و بازمان لکنیه
قرا قبطان ساخته روانه فرموده بودند امر های یون صادر شد که غازیان
مأموره نیز حرکت کرده در بند موکب های یون ملحق گردند و در عرض
در محال چنان اعمال و احوال ^{بستان} عرض رسید که در حینکه غازیان از
در بند ^{محل} آمده بود حرکت کرده بودند و همی از اشرار لکنیه قرا قبطان

صفویه انتقال یافت در عهد این سلسله پنج باتوانی تبصره اوزبک و کابل
تبصره سلاطین هند و عراق عرب و دیار بکر و بعضی از دیربایجان تبصره دولت
شمانیه در آمد چنانچه بطون سیربان سخن است و حد و سنوری هم چنان
خاقان مغور امیر تمبور و احداد خلد ماین آن پادشاه سلیمان تکین قرار یافته
معلوم می باشد و در معان که بتاسد الهی جلوس بر اوزبک سلطنت ایران واقع
شد منوچی و معهود ضمیر گشت که انشا الله تعالی ممالک موردی که در تصرف
سلاطین اطراف است انشباع و استرداد شود و سواي ممالک مستصرف فیوم
که اول آنحضرت را بقبول کالیف خمس تصدیع دهیم هرگاه حصول
یابد فهو المطلب و چون غرض نظم بر رشته اصلی است است البته
در بابی معادلات بضایقه نخواهد بود و ملک و مملکت فیما بین جدای نخواهد
بود و هرگاه مستقرون بقبول نکرد و مکنون امال را نگاه داشته لوجه اعلان
سازیم و در عالم دوستی و برادری توقع داشتیم که امور خمس چون متضمن
اصلاح رجال مسلمین بود و آنحضرت نیز خلیفه اسلام بودند و وجه اقامه
و اکل فیصل با بدان خود در عهده امتناع ماند چون میانه دور و نزدیک
حرفی گفته ایم مطلب خرف خود عازم روم و منوجه آنکه نزد بوم میباشیم امید
هستم که انشا الله تعالی بعد از ورود بان سرزمین و بوم میباشیم
در عالم همان نوازی از طرف فرین الشرف و دولت علیه امور معهود

کاموش یافته که در جنگ با نادران لشکری بجانب اقدس انداخته بودند چون
بچند نفر از طایفه تائینی که در همان اوقات فرار کرده بودند ^{رفت} سطره سر
کس برای دستگیر ساختن اینجا رسیدن و فراریان مزبور را در حدود
وشاغلان گرفته بخوارا قریب آوردند معلوم شد که نیک قدم علام ^{دلا}
تائینی باغواهی آقا میرزا ولد دلاور مصدر این حرکت شده بود ^{اقا میرزا}
وزیر احمد و این خیانت بعضی سیاست در آوردند چون بانیک
اقرار جان بخشی شده بود اورا از هر دو چشم کور کردند و نیز در آن
وقت آدم از نزد محمد شاه پادشاه دلا جا به هندوستان بکف
و هدایا جهت تنبیه فتح توران و خوارزم وارد و بهائیات خاقانی
سر بلند گشته رخصت انصراف حاصل نموده همچنین لطیف اندی و منصف ^{اند}
نام از دولت علیه عثمانیه سفارت مامور و با اتفاق حاج خان ^{ایلی روم}
که از دربار عثمانی رخصت انصراف حاصل کرده بود در ماه ذی القعدة ^{درگاه}
معلی و پادشاه دلا جا به روم را که مشعر بر اغذار قبول و تصدیق
مذهب حمیری و تقویض رکن بود رسانیده جواب بکحضت پادشاه
سابق الذکر مرقوم شد که قبل ازین که پادشاهی ایران ^{مرکان} مسلمان
مختصا من شست بعضی از ممالک روم دهند و ترکستان داخل حوزه ^{ملکت}
الطیفة بود بعد از آنکه با مقتضای تقدیر سلطنت ایران ^{سلطنت}

قائمی امید و ابر بوده بدانند که چون شاه اسماعیل صفوی که در سال پنصد و شصت
خروج کرده جمعی از عوام کالالعام را با خود متفق ساخته با اعتبار غرضهای نفسی
در ریاست دنیا و دنیاوی ^{سلاح} ^{صل} اسلام قدح زنا و دو برهنه می نمودند و بنا
سبب در نفس گذاشت و باین وسیله احداث بعضی عظیمین ^{مسلمین} ^{مسلمین} کرده
بنا می گفتند اتفاق و اشتراع افراشت بحدی که گفته در عهد امن و امان ایشان
که این سده خروج و دمای مسلمین بموضع تلف و آقا لهذا در عواری که بر می
در جنب که جمهورانام و کافه خاص و عام ایران از لوب ^{استدغای قبول}
امیر پادشاهی میکردند ما بایشان تکلیف فرمودیم که در صورتی مسوول
ایشان مقرون بقبول خواهد شد ایشان نیز عقاید فاسده و قول
کاسده که از بد و ظهور شاه اسماعیل در میان اصل ایران شیوع یافته
نکول حقیقت خلافت خلفای راشدین رضوان الله علیه جمیع
که مسبب ابائی همالوین و ارفع میمون تا بوده با بختان و اللسان
اوغان و قبول کرده از نفس ^{تشریفات} ^{تشریفات} ایشان توان نمایند و برای
انیمعنی از علما اخبار و فصدای دیندار که ملتزم و کاتب خفر شعار و پرتوانند
انوار مهر آثار بودند تحقیق و استفسار فرمودیم بمکلی بترض اقدس رسانید که ^{بعد از}
بعث حضرت خیر المرسلین صلی الله علیه و آله و صحابه جمعین مرکب از صحابه ^{راشدین}
و ترویج دین مسبین بدل نفوس و اموال هجرت از اهل و عیال ^{عام}

در بیخ نژاد چون در خلل آن احوال احمد خان او همی نیز بر خود را با
و نفر از صبا با خود بر شکشم با اتفاق چند نفر از که خدای علی مدبرگاه معلوم
کارستان نیز قریب تمام بود افندیان را مرخص ساخت با جواب نامه
فرمودند و از جمله عطا یاسی خاص جناب مالک الملک لایزال نیست با این
بیجا آنکه در حین موسم زمستان که برف و باران لحظه سرشته نزول با از
دست نداده لا ینقطع تبار و بود رشتها پیچیده و ابی در فضای هوای
میکرد از اطراف مالک محو سه غلات حمل اردوی معلی گشته جمعی که
زیاده از عدت انجم و کوب و رموب آسمان شکوه و رکاب نصرت
میسوزند کفایت مینمود و هر چند که در صحرای معان بخوبی سابقا ذکر افت
شاعت سب و رخص را حالی امالی ایران کرده ایشان نیز عن العلب
خریدارین کالای کران بهاشده بودند اما درین اوقات از برای مزید
تأکید تجدید حکم مکر و فرمان شدید خطاب بهمی اهل ایران از حد درند
منتها می کابل و پشاور با این مضمون صادر گردید مگر بکلیان عظام حکام
گرام و سادات عالی مقام و علما و فضلا می گردی احتشام و امالی شرع
و اطفال مالک حق و تعیین و کلا نتران و کذا حدایان و روسا و کردگان
و قاضی القبلین و جمهور سکنه و متوطنین ممالک محروسه شاهنشاهی مستظرفان
قصه مقصود دولت ظل الهی مبارک بدیع خاقانی و عنایات از حد و

شربت هما یون مخرومه بود بود که بعد از معام روم و انتهای او صنایع
اندر زووم سلطنت ایران را یکی از شاهرا و کان که هم نفوذ حق و دادگست
که اسکن قدیم هما یون است بنای کوشه نشینی که پادشاهی تمام جیش عباد
از آن است بگذارند لهذا هماران عمارت پشته و هندسان درست اند
در سرکاران بنه گوش و کار کردان صاحب هوش حقین فرمودند که در گشت
عمارات بالیه و انبیه رفیقه که در رفعت و عتلا حدیثی ایوان و حجر
و طاق منفرس و طاق مرغ هفتمین باشد با بیوانات و طاق و در گن
و خانات و آب انبارهای که شترنشین صفای پرور و برکه های هم
سبیل شرا حلیف و نه اطراف ملک که شترنشین و طاقین بسبب
و طاقین اثواب و فراخالت و ذواخر است و نه هر برس و طاق که باشد
بر دوشی و طاق و در گن و نقل آن شربت برای جنت درین و طاق
که حصن حصین جهان در گن رکیب و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق
نصرت و شتمال و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق
براعت الی و در اقل و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق
حرکت و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق
فایده حاصل از طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق
عطف عنان و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق و طاق

و احوال اختیار و لوم و عام و طعن و تعبیر خاص و عام را بر خود قرار دهد
بدین جهت شرف صحبت خاص جناب رسالت آید اختصاص یافته
پیش تشریف نزول آید وافی آید و السلام بقون الدلیل من المهاجرین
و الله نفاع و الذین اتبعوهم باحسان که در بدو و بعد از حلت حضرت
سیدالارباب با جماعت باجماع صحابه کبار که اهل حل و عقد کار
بوده اند خلیفه اولی ما شین اذ هما فی الغار صدیقین خلافت احمد بن محمد بن
صدیق رضی الله عنه و بعد از وی حضرت ابی طالب و بعد از وی حضرت
المیز و امیر ابی عمر بن الخطاب و بعد از وی جناب ذوالنورین عثمان بن
و بعد از وی حضرت امیر المومنین علی بن ابی طالب و بعد از وی
علیه الصلوات و السلام و کار یافت و هر یک از خلفای اربعه در
مدت خلافت خود با هم سلاک طریق وفاق و موافقت و موافقت
وفاق بوده رسم اخوت و اتحاد مرعی و محفوظ و درین
از طرق شرکت و کمین مشترکین مصون و محفوظ میباشند و بعد از خلافت
اربعه رضی الله عنهم باز اهل اسلام در اصول عقاید متفق بوده اند اگر چه
دور و تفصیل عوام و شعور با اعتبار اختلاف اسلام و بعضی از
و دعوات از قبیل ادعای صوم و صدقات و حج و غیره اختلاف یافت
لیکن در اصول مذهب و محبت و اخلاص و محضت رسالت بنیادی و اولی

بعضی اقدس رسید که اشرار آران و خوارزم بمطاهرت و انعمای ولد ابوالفتح
والی قزاق و اتخاق از توق ایناق سر مخالفت برداشته باز جاده صواب
بیرون گذاشته طاهر خان والی را مقتول و ولد ابوالنحیر خان را بوالی
قبول کرده اند چون صد دریا حرکت از انالی خوارزم و آران با وصف
مروت و عنایاتیکه از جانب اقدس شاهنشاهی در ازای خیانتهای ایام
سابقه ایشان بطور پوست عین ناپاسی و کمال حق ناسی بودند و آنکه
که نافذ حکم ممالک خراسان بود افواج خراسان و توپخانه و اسلحه و
کامل مورد تنبیه اشرار و تسخیر خوارزم و مقرر فرمودند که بعد از هفت روز خیزش
خوارزم نیست شود و توق ایناق با اهالی و اعیان و روسا و سرکردگان
آران و خوارزم ان توجه موکبش هزاره خبردار گشته و از نشاء باده کشی
که در و سرخمار در عقب داشت هشدار گشته اند و می اضطرابنا و هم پشیمان
و خائف و هراسان عازم خراسان شده در حدود مرو و بخمدت پناه
پوسته مستدعی عفو گناه و بتمند خدمت و سپردن بقبیه سرا و دادن فوجی
ملانم جدید شدند و شاهزاده در مره توقف و بعد از عرض حصول آن
و رخصت از خدمت شاهنشاهی سلیمان شوکت سبیلک به بخمدت کس از اور بگنجه
در و کابضت انساب مشغول خدمت کرداری و از روی اخلاص مالک طریق برآید
و جان سپاری بودند از دربار خدافت مدد رسانی مبراعات حقوق خدمت

و قرا و سهاق و قلاع اطرافه کارانش در پیشه و کرک در رزمه و سیل در
ایستادگی کردند شجاع و شجاعی در اکثر اوان از ملتزمان و کاتب همایون بود
و در خدمت تقصیر می نکردند اما احمد و سسی بنابر صده و ریختن کلی
در مقام و داشت و داشت بوده بجهانت قوه و مکان و صعوبت معابر
مستطیقه بقوه و پیش که در بالای کوه فلک شکوه و اطمینان
نامی شده و درخت و شملبریک راه بار یک بسیار سخت بوده و تحضرت
بعد از تنبیه و اطاعت یافتن سرشان و اشرار کوه نشین و آغستان
و نظام مهلت آن نواحی و منشیت امور آوار متوجه قلع قوه و سسی شده
در انقلبه بی جلالت افشوده بکلات شدید و محرمات عتیقه انقلبه
بلند و قله سپهر مانند مستولی شده و او سسی تا چار ترک قله و حصار و ایل درگاه
کرده فرار اختیار و آواره سمت اوار و قدم فرسای صحرای اوار باشد
و بقیه قلعیان و ایل قرا قطاق رومی نیازند برگاه خدیو افاق آورده از
رو به خدر خواص و سسی مواکب شش می گشتند و تقصیرات ایشان بعفو
مقرن و مقر شد که انقلبه استوار که از سنگ و آجر بریده بودند و ایل
و با کوه بل کوه را با خاک کیان کردند و سابقا سمت دریافت که بعد از تنبیه
خوارزم و تنبیه ایلیه و ایل سابق طاهر خان چکیری و ایل کیری قهرم گشته
مواکب یون عازم خراسان شده بود و ایام توقف کوچه محمود و ایل

ده دوازده هزار نفر بر مجموع و از اطراف تمام اوزبکیه جمعی نیاز خان
والی از قتل خانی ارضی نیاز بنیاست در ویش مزبور رفته بعد از آنکه
رفته کار ویش مزبوره بالا گرفت والی خایف شده جمعی را بر سر او
نیما بین جنگ واقع و قشون از طرف شکست یافته وکیل بلخ با جمعی سواره
مقتول و قشون اوزبک نیز دست بفشار آورده در بیرون ورون شهر
هر یک از بیم خراسان را که دیدند بقتل رسانیدند و والی در آن متحسین
بعد از رسیدن این خبر بعضی اقدس جمعی از غازیان سرحدات خراسان را
محمد حسین خان چشکرک پسر یکی جوشان و الله در ویشی سکه محمد قاسم یک
قرقند و جمعی از خوانین برای رفع این فتنه و تشبیه در ویش مزبور تا نوک
و اسعد او مامور بلخ و مقارن آن تاریخ یوم جمعه دوازدهم ماه ذیحجه الحرام
خبر رسید که در اثنای مجادله باطن در ویش دارونه مدد کرده عصمت الله
که از جانب در ویش اید شاهی ترکستان نامزد او شده بود و کلونه
زخم دار و از ملاحظه این معنی تزلزل و احوال مردان است اعتقاد راه یافته
دار و در ویش مزبور در استانه شاه مردان متحصن و عصمت الله بعد از دو
بار سفر بجانب قره بسته خواججهت متولی استانه مزبور فرصت یافته با جمعی از
در ویش نامفید را مقید ساخته نزد والی آورده جمعی که مانند هوای طبل
در سرا و بیرون متفرق و در اثر ریزش که حرکت فساد بودند جمعی دستگیر شده بعضی

[illegible]

شده پادشاه واداجاه مزبور را از توجه موکب جهانگشا اگاه نمیشدند
پسر قلینخان ز قلو را بایالت در بند تعیین و جمعی از غاریلان را باطاعت
او مامور ساخته و در یوم چهارشنبه پانزدهم ذیحجه سنه هزار و صد
و پنجاه و پنج از سمت داغستان لوای توجه بجانب معان افراختند و چون
از روز یکشنبه بمایون بجانب معان حرکت کرده برخلاف ایام گذشته
توقف که هوا در کمال نحوشی میگذشت برف و باران شدید شروع
گردید تا میقطع از پرویزین آسمان آب بر سر ساکنان عرضه غیری میرفت
و قطرات سحاب رشته ریزش را چون دست کریمان از کف میبخت
کردش آسای سالیانه کرد سپهر رجوع محتاج چنین ابشار و رفع خشک نمیز
فلک اباین گونه آب کردش در کار بود ارشادت باران اوج سیل بجای
رسید که در انهار و ابار هر جایی از کواکب سجای و رود کهکشان باد میداد
در ساعت خاک عالم آکشته لطما تش بهلو بر چرخ اخضر میزد و دواب سباب
بسیاری از کثرت لایم کل و نزول برف و باران و شدت سرما عرصه
اسقاط و اتلاف و از در بند تا کنار کر که ده منزل بود در عرض چهل روز
طی گشته در احرار و رود بکنار کرد واقع گردید در بیان وقایع مشکو
طابق سال که بزرگ و عرصه دیگاه و شش چهری شب پنجشنبه ریت و جام
محم بعد از انقضای یازده ساعت و چهل و دو دقیقه که خلیفه شب لباس

در آمدند و بهما این صادر شد که سروران سابق سر رشته کار از
دست نداده بهمان صابطه مقرر عازم مقصد و بالفاق ^{تفصیله} والی
اشرار و جمعی از مفسدین که در چنین امر میانه هنگام طلب گشته نقشه بر آن کشیدند
و انکرده را تا دیب بلیغ نمایند چون بهیچکه سبق ذکر یافت احمد و سیمین
آوار آواره گشته قلعیات و مساکن اود با خاک یکسان ^{تفصیله} تا بحال غنیمت
قریه بقریه و بحال بحال پایمال هم ستوران دلیران و دست فرود ^{تطاول}
نهادن آن که دیدن بحال و سرخا که بزرگ در غستان بودند با جمیع کشت
آرامشیشان رکاب و ملزم خدمت و اطاعت گشته غامی حکام و اعظم
یوتان و نقبای چرکس که در هیچ عهد مطیع فرمان روانی نموده اند قلاده
انقیاد بگردن گرفته و نیز در حال انحال از جانب سلطان محمود خان پادشاه
والا جاہ روم نامه رسیده شعر بر آنیکه از قبول تصدیق مذہب جعفری و دان
رکن کعبه معظمه که محض نماز این جماعت باشد عذر خواهی نموده ظاهر
کرده بود که در ازای این دو مطلب امر دیگر آنحضرت خویش شود در سال
گذشته در حینکه افندیان از دربار عثمانی برای اعتذار همین معسرت آمده
بموسط ایشان صریحاً پادشاه والا جاہ روم نوشته شد که مهیا و مستعد
که بعد از انجام امور داغستان متوجه روم و عازم انزلی و روم خواهیم شد
و در وقت نیز در جواب نامه نور بهمان مراتب انکاشه قلم تصریح و اعلام

یا پالو را بپالت سبز و سرداری آذربایجان سرافراز و شمشیر افراز
شکر فیروزی اثر را در حوزه اختیار و مقرر کرده امر فرمودند که یکصد سکن
هر بند و شران و تفلیس و اردلان و قراباغ و انشاه هر یک با قشونهای
خود و حکام یا سبین همیا دستعد بوده باتفاق سردار و رحیم حضرت
با عانت که بگریزد ازند و چون سابقا نصرالله میرزا که در ارض اقدس ^{موقوف}
داشت مامور شده بود که با شرادگان کرام شاه رخ میرزا و امام ^{قزاق}
بعزم ریاط بوسی دارد و در بار معلی شوند و در بیت و چهارم بیع الاول ^{در منزل}
مروان وارد و شرافت اندوزان را که خدمت اقدس گشتند و فرستاده
پادشاه و آلاجه هندوستان نیز با تحف و هدایای کرانمایه که از آنجا
بکتاب قزل او طاق چوب صندل بود که با اصطلاح هند بکار کوید
استادان ماهر و شبکی و نقاشی آن کمال تصنع و مهارت بکار برده
بودند در موکب شرادگان وارد و بنوازشات شاهنشاهی بهره مند گردید
و منزل بنزل اعلام کیسی کشای آسمان کشته وارد چهار و پنجمی شدند چون
در بادی حال غمیت بجانب لوم از راه بغداد در خاطر اقدس تقسیم یافته مقرر
شده بود که تو بچانه های قلعه شاز راه بعد از روانه کرمانشاهان گشته و در آنجا
که حد بغداد است مکث نمایند احمد پاشا والی بغداد از راه ده صمیر آمد
و در وقف و محمدا قاسمی کجاء خود را با اسبپاه تازی شراد و شکشهای ^{لایق}

مشکفام عباسی در بر و اکلیل فرقدان را بر سرش سلطان پیرکان
که از شدت برد و خیمه تو بر تومی فلک منردی بود اقبابی شده از نهان
حوت برج حمل رخت کشیده سفرای سریع السیریم از جانب کشور اس
بهار دور دارالملک کهدار بارکش می تخته و هدایای نفیسه نفحات عطر بارشته
فرمان بران قومی نامیه قزل او طاق کل سوری را در صحن چش برادر خسته
و لشکر از دمیشت به تخیر ممالک باغ و رانغ از جا در آمده محاصره حصون
بساتین کهسار پرداختند پاشان با شان طبایع برای غایله برودت
که فیما بین خدیو بهمن شوکت شباط و دارای اسکندر ایار حاصل بود و سال
صبا شمال را برانکختند و افندیان اعلام سرو و صنوبر بقطع خلاف شجای
مناجرت برخاستند و سادات سبز پوش شمساد و تارون و قصاة مجاری
سفید شکوفه و نشتن که صد نشینان ایوان بستاند در روضه فاین
کلزار بجل نریمت و صفا بنامه بکرنکی نوشتند و حیوش پر خاش جوی
سور می شوکت و شان ستار که دشمن خاکی میبود و نوک شان شک
شکستند جشن نوروزی آورسته گشته بعد از انقضای ایام عید از دوفر
از دوفر نخی بسر حواد عبور و صوای میخان را قرارگاه کوکبه منصور ساخته
بیت یوم در ان مکان خیام توقف افراشتند تا دواب کمال آمده
از راه شتر رود و قراچین منضت و از چهار فرسخی سربزر عبور کرده عاشورخان

چون منظر بطریق آن بود که فشد مشی در حدود بغداد کرده اید فرمان
بمابون بفرستاد پوست که غلات شهر روز حمل و نقل بغداد شود پس اعلام
جانبکشان از راه شهر روز و قلع حوران در امتز آمده خالد پاشا حاکم آن
و شهر روز و سلیم پیک بنی عم خالد پاشا با اتفاق روسا و عظمای آن روز
در بار خلافت گذار گشته خطاب خانی و ایالت آن ولایت سر بزمی یافتند
آنروز دوم کردستان و روم بخوزه اطاعت درآمد و از آنجا متوجه کرکوک
گشت در چهاردهم جمادی الاخری ظهر کرکوک مضرب برادقات دولت
کردید اما مالی آنجا استحکام قلع مزبور شده راه اطاعت بسته در مخالفت گشتوند
چون توپخانههای بمابون که از راه کرمانشاهان و دیاربست بود بایست ببار
معلی الحاق شود با انتظار و در دو توپخانه چند روز گشت و بعد از یک هفته که توپخانه
بمابون پوست قلع را از هر جهت طرف نشانه تیر کلوله توپ خمپاره کرده
یک روز از بام تا شام آن آتش بلا بر جان قلعیان نازل نموده
نوزل مساوی ساخت عصر آن روز که دوشنبه سبت و یکم ماه مزبور پاشا
قلعیان اندوخت آن آتش جان سوز بجان آمده از تاجیه توپهای
قلعه شکن و خمپارهای بنیاد افکن بیتاب و توان و سندی مان شده اند
خطا پوش قالی از باب پوشش پذیر می در آمده روسای ایشان چاره
پوش خلعت عفو بخش ساخته فوجی را نیز بضبط قلع را در بیل که از قلعه ها

بدرگاه آسمان جاه فرستاده مستعد اطاعت و انقیاد و در باب سیر
اصل قلعه بغداد تا انجام عسکر که از دولت عثمانی تعیین شده است
که خود یو جاکش نیز مسئول او را قبول و فوجی از عسکر فریزی مامور
ضبط سامره و حله و نجف اشرف و کربلا می‌معلی حکم در ناحیه و توابع
و کتار دیاله و باقی نواحی و توابع بغداد تعیین و قوچه خان شیخانو چکر
را بر سر داری جانب بصره مقرر از بابیکر یکی حمیره و حکام شوشتر و در
و اعقاب آن سمت تنخیر بصره مامور و مقرر فرمودند که با غوا با یکدیگر
حمیره تیار شده از شرط العرب عبور و با انجام امر مقرر پردازند در
جهاد می‌الاولی نصر الله میرزا و باقی شاهزادگان و زواید احوال^{و احوال}
سرکار را روانه همدان ساخته فرستاده پادشاه و الاحاب مندر نیز
مشمول نوازشات خاقانی و حضرت الخراف از رانی در^{مسامحه} شده
پنج لک که با حد مطلق ایران بیست چهار نفر مان بوده با شجوه هر^{نفذ}
الاست از جوهر خانه خاص جدا و با صد و یک زنجیر قیل کوه اندام بر
پادشاه همیشه احتشام مصحوب میرزا محسن پوری همیشه زاده سعاد^{نخان}
روان و جمعی از باب طرب هندی که در سبک مطربان سرکار نظام داشتند
چون همی قانون سازند که قانون نو از ندکی بطریق هنداموخته در
بیشتری ماهر ساخته بودند لهذا ایشان را نیز مخصص ساخته فرستاده

سعادته اندوز گشتند و شهبانکه احمد پاشا در کمال رتبت و رتبت
و کثرت در جلالت و ادب از اب عیور و او را که زیارت میرزا امام ^{الوجه}
رضی الله عنه نموده عصر متصرف بقبات شرف گشتند چون تمامی ^{ایران}
و افغان و بلخ و بخارا و سایر بلاد توران در رکاب اقدس حاضر بودند و یکی
اهمیت علیا مصروف با اتحاد مذهب اسلام و رفع شبهه و نزاع از ^{میان}
اهمیت حضرت خیر الانام و در علمای شریفین و طایفه و توابع بغداد و این
احضار و در استان مقدسه معلویه و عتبه بیتة عز و مجلس مدکره و این
مجاوزه را انعقاد دادند که طرفین با یکدیگر گفتگو کرده مواد منافست را
مستدفع و حیل مغایرت و شاجرت را منقطع سازند لهذا علمای رفیقین
در آن دهگاه عرش اشتباه مجتمع گشته بعد از مذاکره که مشرب غلبت
محمدیه را از اراشی شکوک و شبهات تفسیر دادند و ثقیفه مشعر بر کیفیت ماجرا مسود
را قم حروف مرقوم و بهر یکی افاضل و حضار مخموم گشته نقلی از آن در ^{خانه}
مقدسه عزویه ضبط و بهر شهر ^{ایران} انقاد یافت شرح و ثقیفه مرقوم
است عرض از تحریر این وثیقه و تقریر این بیعت است که چون بعد از ^{بعثت}
حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله اجمعین هر یک از صحابه و ^{را}
و ترویج دین مسین و بیدار نفوس و اموال الشاعره ساعی مشکوده و مجاهد
مسروره کرده پیرایه پوشش تشریف نزول آیه وافی هدایه الله تعالی

معتبر السمعت بود تعیین فرموده ان شیردر یک روز بضر ب کلوه تو
قلوب و خیمارها و خانمان سوز بحیطه تنی در آمد و در میان ^{کسب} توجه
داد بجانب موصل چون محمد اقامی ^{کوک} از جانب احمد بان
برای مذاکره انجام مطلب معهود و بنای مصالحه روانه استنبول شده بود ^{منظور}
نظرا قدس این بود که از کرکوک تجاوز نشود و راجا سواد فرغانی از پادشاه ^{والله اعلم}
روم که بر طبق فتوی شیخ الاسلام واقفیدیان عظام صادر شده بود
از خارج نظر رسید مشربانیکه قتل اسیر طایفه ایران مباح و نه کشتن آنها
اسلام است و امسای دولت عثمانی انفرمان و فتوی مصحوب علی ^{افند}
بوصول فرستاده حسین پاشا و الی حلب را نیز با جمعی از پاشایان و ^{غبار}
بعیت حسین پاشا و الی موصل مامور ساخته از انمعنی محک غزم تا
کشته و از چهارم رجب لوی نهضت بجانب موصل فلک فرساور و در ^{موسوم} پنجشنبه
ماه مذکور و دو کوب طفر کوب چهار فرسخی موصل واقع شده قوچ پاشای
حاکم کوی که از محافظان قلوب با فوجی از سپاه روم موکب تهور ^{ایه} بسایه
بمقایسه شتازان موکب منصور آمده جمعی از ایشان عرضه شمشیر شده
بقیه فرار و بهامین عافیت تخصن اختیار نمودند و در سبت و نیم غمفرخی
شهر مطلع طلعه شوک و جوار دراز شریف حضرت یونس بن متی ^{علیه السلام}
منصرفات اقامت کرد و در اول یک دو نفر از علما ^{مقام} بوصول برای القادام

اهل سنت و جماعت نیز از اطراف اغاز معادلات و ترک مصداقات کرده
قتل و تهب و اسرا بی فقه را مباح دانستند بحدیکه اسرای مست خیر الواراد
فونک و باقی ولایات عرضیه شیخ و شری گشتند و این حادثه شنیعه تا ایام
خاقان مغفور شاه سلطان حسین متداول و معمول میبود تا آنکه رفته رفته
ترکمانیه و شرت و بعد از آن افغانیه قدمار و همچین دومی و رز و سیه از اطراف
رخنه در بنیان ممالک ایران و اساس سلطنت و ممالک را ویران کرده قلع
و استیصال ایرانیان را بر خود لازم دانستند چون منشیت مالک الملک لم
یزل مامری تعلیق کرد اسباب آن پرده مکون بساحت شهود و بروز می آید
لذا کواکب بهیال و نیر وجود سعادت اشتغال علی حضرت قدر قدرت کیوان
مهابت مرغ صلابت عجایب السلاطین و مرجع الفخامین قهرمان دودمان
زینع الشان ترکمانیه برق حرمین سوز سرکشان جهان بتاسدات سجایه
تاج شش ملوک ممالک هند و نوران ظل سحان نادر دوران حلاله ملکه
و سلطانیه بخوکیه در تاریخ نادر می تفصیل حال نخست مالش مذکور و مسطور است از
مطلع ملک ایورد و اغاز طلوع و بنیاد سطوع کرده ظلمت زدای ساحت ایران
را که مقتضای انقلاب دهر تبصر غیر درآمده بودند بزور بازوی تا آمد الهی قوت
سرنوچه ظل الهی اتراع و کریبان شوکت از باب عناد و نزاع نمودند تا آنکه در سال
و صد و چهل و هشت در شورای کبرای صوامی معان که عموم و شریف

الا ولون من المهاجرين والانصار كره ديدند بعد از دست جباي سیدالابرار
بنای خلافت با جماع صحابه کبار که اصل حل و عقد کار است بودند ضعیف
بانی اثین و نهانی الغار صد نشینند خلافت احمد مختارانی بکر صدیق
رضی الله عنه و بعد از او بنص و نصب اصحاب فاروق اعظم فرین المینر
و امیر اب عمر بن خطاب و بعد بشورای اتفاق بجانب النورین عثمان بن
عفان و بعد از وی سید الغالب مطهر العجایب و مطهر الغرایب علی ابن
ابطالب علیه السلام قرار یافت و هر یک از خلفا مرجه در مدت خلعت
خود ناهج سناج التیام و اتیلاف و معوازه شوایب اختلاف کبودیم
مصادقت ملحوظ و حوزه ملت محمدیه را از طرق شرک کفر محفوظ میداشتند
و بعد از انقضای آن مدت که گذشت به بنی امیه رسید و بعد از آن
انتقال یافت ایشان نیز به بنی امیه عقیده باقی و خلافت خلفا
اربعه قایل بوده اند تا اینکه در سلطنت محمد و شمس شاه اسماعیل صفوی
خروج و بر معارج سلطنت عروج کردند و تمامی آنرا بایجان و کیهان
وارد بیل ترمیف نقد حقیقت خلفای شیعیان و اما قلوب عوام از متابعت
و مطاوعت ایشان نموده بعلاوه این سبب در نفس پاک خامه سلسله
از جهت ذکر آن زبان صریح و در کام خاموشی یکشد شایع و در میان مساجد
از این گونه اقوالی اعلان انواع فضلیج و خصایج کردند و بعد از شیوع این

روم ابدان تقاوه طالب پنج مطلب شدند اول اینکه چون اهل
ایران از عقاید سابقه کول و مذهب جعفری بلکه از مذمتی است قبول نمودند
قضاة و علما و افضیان کرام از عان کرده آنرا خامس مذمتی نامیدند
دوم آنکه چون در کعبه معظمه ارکان اربعه سجد احرام بائمه مذاهب اربعه تعلق دارد
ائمه این مذهب در کن شافعی یا ایشان شریک بوده بعد از ایشان علیحد
با امام جعفری نماز بکنند هم آنکه هر ساله از طرف ایران امیر حاجی تعیین شود که
بطریق امیر حاج مصر و شام در کمال اغوار و احترام حجاج ایران را بکعبه مقصود ساند
در دولت علیه عثمانیه امیر حاج ایران ثانی امیر حاج مصر و شام باشد و هم
آنکه اسرای این دو مملکت نزد هر کس که بوده باشد مطلق العنان و آزاد بود و
و شری برای ایشان روان باشد هم آنکه وکیل اردو بنین در پایتخت یکدیگر بود
امور ملکین با برو فی مصلحت فیصل میداده باشند که باین وسیله رفع اختلاف
صوری و معنوی از میان است محذیره من بعد با قضای انما المؤمنین
اخوة رسم الفت و برادری فیما بین مالی ایران در روم مسلک باشد و بنا
دولت ابد چون عثمانی چند مطلب که عبارت از تعیین امیر حاج و امیر
اسرای جانبین و بودن وکیل در پایتخت دو تن باشد قبول مذمت جعفری
کرده باقی مواد را بحا ویر شرعی و معاذیر ملکیه موقوف ساخته بودند و اینها
بخصوص از طرفین اندوخته کرده از آن طرف اقامه عذر و از این جانب

ایران را احضار و مجلس شهود انعقاد دادند که انجمن عت هر سه را نه خوا
سلطت اختیار نموده بنای درکار خود بگذارند احوالی ایران دست
ایرام و الحاح زده عرض کردند که پادشاهی سلطنت را خداوند عالم
بأنحضرت و آنحضرت را ببا کرامت کرده باز اختیار سی در تفسیر حکم الهی
نبیت و این سلطنت حق آنجناب است بنحویکه از روز اول صیانت احوال با کرده
عرض و نفوس مسلمانان را از چنگ دشمنان قوی بنای داده اند باز در مقام
محاربت ایشان باشند و ستمدیدگان ایران را بامید و بگری بگذارند ^{نمیگذارند}
شاهنشاهی نیز قبول فرمودند که احوالی ایران هرگاه سلطنت مادر غث و آسایش خود
طالب باشند در صورتی این سؤل یعنی بقبول و مقرون بمحصل خواهد شد که آثار
را که مخالف مذهب استلاف کرام و ابایی عظام نواب هما بین ماست تا که
در منہج حقیت خلفای اشدین ناسک ساک شوند ایشان نیز از راه
حقانیت بدون شایبه انانیت مستغرق اند از این حکم قدسی را بسمع اعدایان
انصاف نموده و بیفقه برامی توکید و استقرار ^{علیت} نمطلب نوشته بجزانہ عامره سپردند
شاهنشاهی نیز در ازای انمعنی ایچی روانه دولت علیه عثمانیه کرده از ^{سیدان} غلیظه
حشمت باسط باطن امن و امان گانترایست آن الله بامر بالعدل و الا ^{حسان}
سیدان البربرین و خاقان البحرین خادمین الشریفین ثانی اسکندر و اولقرین ^{داور}
وارا درایت کنجی و غلام خدیو کردن شکوه انجم اختشام پادشاه اسلام ^{ناه}

بحولیت که بر شمس شریف شهادت آنحضرت نکارش میساید عقیده اسلامی
و بحال دو مرد دولت قاهره نادر به حکام ممالک ایران اینک بعد از
رحلت حضرت سید المرسلین خلافت با جماع است بر جناب خلیفه اول
ابا بکر صدیق و بعد از و نبض و نصب آنجناب بر فاروق اعظم عمر بن خطاب
و بعد از کثیری و اتفاق اصحاب بنو النورین عثمان بن عفان رضی الله عنهم
و بعد از ان با میر المؤمنین علی ابن ابیطالب علیه السلام قرار یافته و بموادی آج
و انی هدایه السابقون الاولون من المهاجرین و الانصار و الذین اتبعوهم باحسان
رضی الله عنهم و رضوا عنه و بقوامی آیه شریفه لقد رضی الله عن المؤمنین اذ یأبوا بک
تحت اشجرت معلّم باقی قلوبهم و حدیث شریف اصحاب کالنجوم با هم باقتدایم
اقتدایم خلیفه برحق و در بطور وصلت فیما بین ایشان محقق بوجه یکدیگر رسم
بیشایه مغایرت و منافرت مسلوک میشدند و بحدیکه رسم مواعیات
فیما بین ایشان مرعی بوده که بعد از رحلت خلیفه اول و ثانی از در دنیا
از جناب مرتضوی سوال حال ایشان کردند آنحضرت فرمودند که ایما
فا سلطان عادلان کانا علی الحق و ماتا علی الحق و خلیفه ثانی در حق
آنجناب سفر نمودند که لولای علی لک عی و تطایر این که بحال رضا مند علی ایشان
از یکدیگر ولالت دارد بسیار مستغنی از بیان و مذاکر است و در سال
و شش هجری که شاه اسمعیل صفوی خروج نموده است از سب و رخصت

براهین با طوع و جح قاطعه اتفاقا و افهام جواب شد چون در عرض هفت سال
این مقدمات بامد و شد و خواص صورت انجام یافت درین سال هجده سال که
تکلیف مطایق سنه هزار و صد و پنجاه و شش باشد که به همایون قانی
ظفر معرون خاقانی بعزم اینکه در حاکم دم با گفتگوی محلی از هوا نفی نیت
اقتل فتنه را منطفی و مایه فساد و نزاع را از میان اهل اسلام منتفی کرد و اندر
و از تمام ممالک ایران و بلخ و بخارا شیوخ الاسلام و قضات کرام و علما
اعلام را برای مذاکره مقادله این امور بکوب منصور احضار و بر سر میهمان و ارباب
سرمین گردیدند مطالب بحدود را با مقدمه ملک موردی طی نمایند در نیوقت که
در نجف اشرف بعتبه بوسی و تقبیل ترای و ضمه علیه غزویه فایز و مشرف گردیدند
جسی از علما نجف اشرف که برای معالی و حله محال توابع و بغداد و ادر حوزة
ماضی ساخته مجدد امرهایون بفرغ فاذ پیوست که چون در مذمت اسلام حکونه
قصودی و قوری واقع نیست الا فاذ بیکر بدو دولت صفویه در بیان است
شیوع یافته علمای کرام که دعایم اسلام اند با یکدیگر مجلس مجاوره و مذاکره آراسته
منهل است یحیه را که از هجوم افواج با اختلاف اسم آمیخته لای شکوک و شبهات
گشته است اصفا و بزلال حق و ارشاد و مادر معین صفوت و سداد نایره
اطفا دهند لهذا ما مورین بنهج مقرر در درگاه عرش استیلاء حضرت مسیح
الدین و امام المتقین علیه السلام بطی مقالات و اظهار عقاید پرور خسته حقیقت با چرا

قراری که اهلای ایران عرض و تحریر کرده اند و نزد اعیان تحقیق یافته
عقاید اهل اهل ایران صحیح و فرقه مزبور قابل تحقیق خلفای کرام از
اهل اسلام و ائمه حضرت سید الامام علیه الصلوة والسلام می باشند
و هر کس که با آن فرقه اظهار عداوت دینی کند او از دین خدا و رسول و ائمه
دین اروپایی بوده و در دین محاکمه آن با سلطان عصر و در عقوبت با
سید بطش و القهر خواهد بود ^{شبهه} اقل الداعیان علمای بخارا و پنج
اینکه عقاید صحیح اسلام اهلای ایران بخوست که علمای فوق بیان نموده این
فرقه اهل اهل اسلام و ائمه حضرت سید الامام میباشند و هر کس که با آن
جماعه دنیا اظهار عداوت نماید خارج از دین و محروم از شفاعت حضرت
سید المرسلین بوده و در دنیا باز خواست آن با پادشاه عصر و در عقوبت با
علی الاطلاق خواهد بود و اخذ فیما معتقدین عقاید مسطوره را در فروع
با ائمه مذاهب اروپا میباشد منافی و مغایر اسلام نیست و صحابین
اعتماد اهل اسلام و قتل و تلبس و اسراف یقین که مسلمانان و ائمه
محمدیه و برادر دینیانند بر یکدیگر حرام است ^{کتاب} و بیان اینست که
همانچنانکه ائمه و سید ساجد است و در میان آن چون قبل ازین حکم
همایون بنده میباید عرش ساری مبارک تا فذ کشته بود فرمان پذیران
و مهورین بر وفق مقر طایف کاری کنند همایون را که پهلوی خرج مقرنس منزه

بمخاطباتی ثلاثه نموده بمنعنی منشاء ظهورشاد و نسب اموال عباد و مردود و
بمنفعت و معادوات فحاجین اهل اسلام شد تا انیکه بتخصای فل^{الهم}
مالک الملک توفی الملک من تشا^{سلطت} شاهنشاه عالم پناه برتبه
و جهاداری فایز گشته بخوکیه در قوف مذکور شد در شورای صوامی^{منغان}
از اعیان اشکشاف نموده مانیز عرض عقاید اسلامیه خودم
حال نیزه در روضه مقدسه علیه علویه از اعیان مجدد استفا^{استفا}
و نموده عقاید اسلامیه و اعیان پنج مسطور است و خلفای^{استفا}
رضوان الله علیهم اجمعین را بترتیب مذکور خلیفه علی التحقیق حضرت
سید المرسلین میدانیم و شک شبهه ندانیم و از رفض و تبرای^{استفا}
بخوکیه جناب قدوة العلماء و الاعلام شیخ الاسلام و افندیان عظام
دولت علیه عثمانیه تصدیق مذهب جعفری را کرده اند مقلد طریقه^{استفا}
عقیدت و راسخ و ثابت میباشیم و آنچه سمت تحریر یافت محض از علو^{استفا}
و اود و صمیم قلب و تقدیم ادعا مصفا از شایع غش و قلب است و کلاه
خلاف این عقیدت از ما بطور رسد از دین سگانه و مورد غضب خداوندگار
و سخط شاه زمانه باشیم عقیده اقل و اعیان و دلتین علیین^{استفا}
بخف اشرف و کربلائی معلی و حله بغداد اکرام حضرت صادق رضی الله^{استفا}
عنه و زیه رسول اکرم و محمد و ائمه اهل بیت و مسلم است و از

قرنه را نیز تصرف کرده بودند مقرر شد که چون مصالحه شده سروان
دست از محاصر باند و رسته روانه اردو شوند و مقرر شد که قلع ^{کرکوک}
واردیل و قرنه و باقی ولایات را که تصرف درآمده بود خالی نموده به
کاشتهقان احمد پاشا بدهند پس موکب همایون از نظر بغداد حرکت از
جسر که در حوالی نیکه بسته شده بود عبور و شیروان را مضرب خیمه ^{چون}
ساختند در میان انقلاب و مصالح و درجه و شیروان و توجه موکب
پاشا هم داده و بهر سیراب غم سکین شدند آن دیار در حینکه موکب ^{همایون}
از دربند جانب روم توجه میکرد و محمد علیخان قوقلو بایالت دربند تعین و فرجی ^{مستعد}
او مانور و در حین درو و بهمنان حیدر بیگ پاشا سر کرده بخوار چیان ^{بایات}
شیروان و خطاب خانی را فرستادند و در بیت و دویم شعبان در قشک ^{جست}
موصل مضرب اوقات غزو جاه بود خبر انقلاب شیروان رسید تو ضعیف ^{انتهای}
آنکه بعد از منوح قضیه طهیر الدوله ابراهیمخان که محمد علی بیگ ولدش ^{نام}
او موسوم و بایات اذربایجان فایز کردید سام نام محمول الحال محمول
النسب بسام حبس و رومی مبتلا گشته در حدود اذربایجان او ^{عاش}
شاهزادگی و پسر خاقان مغفور شاه سلطان حسین نموده ابراهیمخان
بینی او را قطع کرده مرخص ساخت و اذربایجان و غستان رفته بسرویه ^{در میان}
کرنیه بسیر و محمد ولد رخای که در ایام توقف موکب منصور و در غستان

در حال زیب و فراخجام داده بودند هکلی مورد عنایت گشتند به نسبت ده
الف خرج تذهیبند فلک پیونذ شده بودند سرکار حضرت اسیه سیرت
کوهرشاد و یکم والده شاهزادگان کار نظرسه میرزا و امام قلی میرزا
نیز صد هزار نادرسی تحویل داده شد که صرف مرمت کاشی کاری و دیوار
صحن مقدس نمایند و شش ماهه مرصع بجا هر شصت و مجر طلای کراهنها و قفل استانه مقدس
ساختند و از آنجا عازم کربلائی معکلی گشته در غره ماه شوال شرف اندوز طوا^{یع}
روضه ملایک طواف و زائر کار نواب محمد علیا و ستر کبری مانوی حم سرا
عفاف رضیه سلطان یکیم بنت خاقان شهید شاه سلطان حسین نیز بیست
نادرسی برای تعمیر مسجد جامع پشت سرمبارک تحویل کارکنان کردند و بعد از پیروز
رایات نصرت آیات از سمت سبب بجانب بغداد انعطاف یافت و بخندم
و از باب استحقاق اماکن ثلاثه اسماء اربعه علیهم السلام و انجمنه داماد
بوجود حیفه یک الف بصیغه تذرو جانیز از خزانه احسان عطا فرمودند و در^{باش}
مکر اسپان کوه سکر گردون خرام و شکشهای لایق بدر بار سپهر^{احتشام}
فرستاده او همه جا حاضر و حق خدمت داد این تقدیم میرسانند و از
طرف قرین الشرف شاهنشاهی نیز آنچه حق احسان و بنده پرور می^{لاری}
مرحمت و عنایت گستر می بوده در باره او و فرستادگان او بطهور آمد
و چون سرداران جانب عربستان بصره را در حال شدت محصور قلع

ماور بودند کشته قلعه قرمن را تبصره نگریه داده بسام و محمد ملحق
کشته محمد عزیز این عهد از یوا قوه جمعی از روسای و اشرار در بندر امان
مغانی که مطنه فساد ایشان میرفت از مرحله هستی دوره جمعی را نیز که
از حقوق دولت پوشیده بودند کور کرده روانه مغان ساخت و خود
با استحکام قلعه و بروج در بند پرداخت و حقیقت حال بعضی عاکفان شد
جلال رسانیده اگرچه عاشر خان افشار سردار از با بجان که در ایدون
میویشند این خبر با جمعی برای سکین داده شرعاً بجانب شروان مغان
و حاجی خان چشکرک سیکر یکی کجبه در کنار گرفت و مشغول بستن
جسده بود روانه لیکن بعد از آن که انیمراتب بعضی اقدس کریم خان
افشار سیکر یکی ارومی را برای تسدید راه بجانب مغانات مامور
از غاریان را نیز معاشرت عاشر خان تعیین فرمودند امرهایون
با حصار اندامینه که در بلاق امدان توقف داشت غرض از این
شاهزاده نیز در هجدهم ماه رمضان در منزل کلدان در حینکه موکب
از کرکوک عبور و عازم سمت بغداد بشرف تقبیل سلطه اقدس خان گشته
فتح علیخان افشار چرخچی باشی و جمعی از خوانین و پادشاه هزار نفر از غاریان
کافی را لازم موکب شاهزاده و روانه میفرمودند حاجت شاهزاده بعد از ورود
تبریز بحکم هما یون جمعی را برگردانی فتح علیخان افشار بیشتر روانه

سراز اطاعت باز زده از ولایت آوار به پنهانهای کوه و جنگل متواری
میسود و در نیوقت که لوای فلک فرسای را مستوجب ^{ببینی} دید سام
را که هنوز باد نخوت و در مانع داشت از راه کوتا ^{ببینی} شایسته کرد
و جمعیتی نزد او منعقد ساخته در مقام تحریک اهل طبرستان و دربند آید
از آنجا که عوام کالای عام را از کنه امور خبر و وقوفی از تمیز خیر و شر و نفع و ضرر
نیستند با نعوای او بعضی از هنگام طلبان آن دیار و نفیته گشته ^{ببینی} شتجات
با حال شیردان از جانب ایشان آید شد میکرد تا اینکه این مراتب ^{ببینی} محمد علی
سرور و دربند عرض اقدس رسانید چون قلع و در بند سرحدیت داشت ^{ببینی} حیدر خان
نیز از موقف ^{ببینی} معاونت او مامور گشته بنا بر اینکه اهل غارتان
و دربند با اعتبار قرب جوار بمردم شیردان نیز سرایت کرده بود در غایت
شماخی و شایران حیدر خان را گرفته محبوس و بعد از چند روز مقتول و اموال
او را غارت کردند و محمد ولد سرخای را با سام بشردان آورده قلع و ^{ببینی} قسور
که مقر حکومت بود تصرف ایشان داده لوای مخالفت افراشتند و امانی ^{ببینی} شایران
و طبرستان نیز طوعاً و کرهاً مقلد قلاده ایشان شدند آنچه که بدر بند رسید
و امن زن آتش نفاق اشرار یک کینه و برینه ازین دولت و الادر سینه داشتند
کردیده از رومی و رومی کار را بیکر و کردند از انچه جماعه مغانی و غیره که مامور
بمحافظت قلع و قمع من اعمال دریند میسودند جمعی از افشاریه را که با ایشان

[illegible]

که با شور خان ملحق شود و خود نیز متعاقباً نیز متوجه مقصد گردید

در وقت علیخان روز چهارم دقیقه سام و اشترار شتران و لکزیه با

نقاره خانه و فوجی عظیم از لکزیه و شیر و اسبی از فرز کوهی که بالای باغ شاه

پیش آمده باراده انیکه داخل قلعه شوند میای جنگشته فتح علیخان و

عاشور خان نیز همراه ایشان گرفته جنگ پیشه بتامند الهی برور سرخه

ساعت و اقبال شاهنشاهی سیلی زن چهره تهور و عنان تاب فوج حلاوت

ایشان کشته هزار نفر متجاوز سرورنده با علم و نقاره خانه ایشان

بدست آمد محمد ولد سرخانی خمدار و باقیه السیف فرار نموده سام ^{معه بود}

بجانب کربستان کرخت پس در این محاصره قلعه قشور و خسته در آمد

دور قشور انصرف و جمعی کثیر از لکزیه را که بمحافظت قلعه اشتغال داشتند

زنده دستگیر کردند و تمام احوال سام در بیان وقایع سال آینده مذکور

در بیان علیخان محمد علیخان شیرازی بهر حال خارج قلعه و کشتن آن

چون در حین توقف یک جهانش در حوالی دربند کلب علیخان کوه

برسداری و قلیخان محمد و آبا یالت قاری تعین روانه و چون مشا را بها

مدتی در سمت بربرده کار را بیشتر محفل کرده بودند لهذا محمد حسین خان

میراخور باشی را که از سفارت روس برگشته در درگاه معالی مسعود سوار

نعمین و مجامیری روانه و کلب علیخان و قلیخان را بهر اسب و قشور ^{معه بود}

سپاه و یکصد و پنجاه و هفت تفرقه سلطان طاهر چارم روز جمعه پنجم
ماه صفر بعد از انقضای شش ساعت و شش دقیقه از منزل مابعد شش و
بقعه محل قتل کوکبه جلال کرده و عسکری رخت غنیمت بودی نهیت کشید
و سپاه شامی شب رو با خطاط گذاشته اظهار انکسار کرد و خود نو بهار از سر و
رایت نهضت اخراخت و خاقان جهان آرامی ربع از رعد و ابرازار
ططنه کو خصم افکنی و کشورشائی مبداء و اساخت افواج قاهره چمن سار
نمایش کرده بعم دفع عسکر بمن برخاستند و جنود اشجار از غنچه داران
و موج ابشار سر و بر را بمغفر و جوشن برآراستند و در منزل کنکار قدم مجلس
بانهاران زیب درین انعقاد و جشن نوروزی بفر و فیروز می انقضای وقت
در آن اوان احمد پاشای عالی ادعلی که از دولت قیصری عسکری منصب
و در قارص بود از جانب محمد علی نام رفسنجانی کرمانی که بصفی میرزا اشتهداد
داشت و اعیان دولت عثمانی او را ساخص اعتبار کرده بعیت عسکره
کرده بودند و دستجات بعضی از ولایات اذربایجان فرستاده عبارتی که
بر حوصله بود در آنها درج و نقد جلالت را بزرگانه خرج کرده بودند
مربور بنظر رسیده هیچ مانده غضب و محرک سلسله نهضت موکبها برون گشته
دار و حوالی اهر شدند و آرا بجا بمسامع علیه رسید که عسکر مزبور عظمای
منصب گشته چون محمد اقا فرستاده و الی فدا و که برای انجام امر صلح بدر بار

و داخل شهر استرآباد گشته و لد محمد حسین خان که از جانب پناهنده
بود فرار و نزد بهبود خان چاوشلو سردار انگارفته حکم معنی دربار
تأویب استرآباد بعهده بهبود خان عرصه دریافت محمد حسین خان نیز از اردو
همایون مابین اسرار مکرر گردید و مامورین با جمعیت و استقباذ بر سر استر
رفته بر اهل ولایت مستولی و بنا بر اینکه قیامین بعضی از قاجاریه محمد حسین
نسبت بکنکار و بیگناه قعدیات بطور رسیده آلودایات نیز پامال ^{انداز} شد
او گردید بعد از ورود موبک همایون بکرامتشان ابراهیم خان ولد ابراهیم ^{حسین}
که نسبت بر او زاده کی با تخت دست داشت بسپه سالاری حدود کرد ^{سان}
و لرستان قلی تعین و فوجی از غازیان با با او نامور و مقرر فرمودند که
در حدود کرامتشان توقف و از حد گذرانی منتهی و ولایت ^{همه}
افواج منصوبه مشغول قتل و غارت می شد و پادشاهی بعد از امرا
در چهار مرتبه میباشسته باشند و بخوکی سابقا مذکور نصر الله میرزا که در سال
پیش متوجه خوارزم بود بعد از ورود و مرده و ساعی سرگردان خوارزم
و از آن بانفاق ایماق را متفقول ساختند انیمراتب بر من ^{سید}
عبدقلی خان و اسپه سالاری مامور و روانه خراسان ساختند که تدارکات
خوارزم و دیه و در سال دیگر بجز تنبیه بویست متوجه خوارزم شود از ماه ^{شماره}
درای توجه جانب فخر و علیت که از فرغت ^{سید} میاید

یکدیگر را دیدن نمایند و بعد از ورود ریاست همایون بحدود کورسی جستان
مقدونیه رسید و معروض شده و الا شد و حقیقت او بر تنه وال است که
بعد از آنکه دست اولیای دولت عثمانی تمکین محمد علی فسخانی معوض صهی
ثانی قرار یافت از جمله تدابیریکه در کار او بکار بردند این بود که خزانه دهد ایما
محمد خان او سمنی محمد ولد سرخای و حکام آوار در جغتای و لند خدایان طبرستان
محال در بندارسال نامه مملقانه بهر یک نوشته ایشان را ترغیب با نقیاد و
صفی میرزا نموده یوسف پاشای دالی خسته از دولت عثمانی مامور بمحال
خزانه دایم فرامین بعد از ورود بجوالی کوهی ظهورت خان که در آن اوان خان
داشت بود با اتفاق علیخان قلمی چکر یکی تعلیم در آن نواحی در مرصه کهن
یوسف پاشا از راه احتیاط پشت بکوه داده میان خصل سقناق کرده فاش
و عطا با و هدایا و فرامین را با جمعی از بزرگواران و از دغستان معوض حوین
نیز که در بلدی راه و رسیدیم بکیری و خرم بودند پیش از وقت فوجی را در
مهاجرت ماسه بن فرستاد عبور انظار یافته مزاده جمعی از ایشان را از تیغ
گذرانیده فوجی را نیز گرفتار قید اسارت و تمام هدایا و فرامین را بدست
آوردند یوسف پاشا از استماع این خبر فرین دهشت هراس گشته کشته
وز عمارت خوف و حراس در عرض راه چون نقش قدم از باد آمده فاش
بعد از آنکه چاکلی بر من اقامت رسید بملهمی رشت خان را در ازای نیکو خدمتی

رفته بود در استنبول توقف داشت با انتظار وصول خبر از جانب مومنی البیه
بمحل بتانی طی میشد حکم همایون خطاب به دارمی ابرووان اصدای یافت که متوجه
رعایا حد و سوز نکشته سایر اینکه از طرف روم بدست آمده باشند مخلص
بمسکرقارص مرسله با او از در ارتباط آید سردار مزبور بوجوب فرمان
عمل نموده عسکرش را لیه در جواب نوشته که از مقدمات مصلح در پیش ما
خبر نیست و من اردو است عثمانی مامورم که صفی میرزا را برده در ایران
متکمن سازم بعد از آنکه بواسطه عسکر معروض شده خد فکشت اعلام شد
که آمدن ایشان موجب تصدیق ایشان است همان پذیر باشند که عفو
رایات همایون بشوق ملاقات او و صفی میرزا و اید آنحدود خواهد شد
پس این غریب نهضت بجانب قارص افزاینده در عرض راه خبر گرفت
نام رسید پس انتقال آنکه نهجیکه در طی صادرات سال قبل مذکور شد سام
بعد از واقعه شیروان که شکست یافته منتهزم شد اراده داشته که نزد
کریم بجانب کریمستان رود و لاهورث خان مطلع شده سر راه بر او گرفت
در بیت و چهارم ذیقعه او را با چندین کس زنده دستگیر کرده تعقیب
قر قلیخان فرستاده بمیراثب را بوضع اقدس رسانید مقرر شد که یک حشم
سام را کور کرده او را با چند نفر از کرفقاران ^{میه} نیز و احمد باشا ^{عسکر}
بقارص و انفسه فرستند که چون صفی میرزا نیز نزد او دست بردار آن محمول

و از معارف روم بود با چند نفر از سردگان او جاق و شکسته
لایق بدربار کیوان رواق فرستاده مستعد شد که مقصود آنطرف را در باب
عثمانی صورت دهد بعد از آمد و رفت مکرر این سهول در حضرت خسروی موقع
قبول یافت حضرت سر عسکر کسری را با چند نفر از رسانی روانه دربار عثمانی
نموده چون بهستان نزدیک شد ~~در آنجا~~ معلوم و توقف متعذر بود
عده او در درجه خسته و افاکک و قورداست لهذا موالی با این دوم
ماه رمضان المبارک از قارص بجانب اریه چاهی نهضت نموده از آنجا
ستوجه اخفه و افاکک گشته آنجا رسید و پس بر محل اقامت ساختند
محل و غلات آن روزی بمصرف رسید و چون منظور آن بود که در آن
واقع شود کسان با عی ماسو کشیدند که در حوالی روع در میان یکدیگر از
آب و هوا و غلف امتیاز داشته باشند چند هزار دست خانه و مرا
مرغوانی و چوب ترتیب دهند و خود را راه آچی قلعه و رواق
کعبه پیراع و در ابتدای فلقعه وارد میگردانند برای شلاق اختیار
شده بود کردید بعد از چند روز که در آنجا آرامی گرفت چون غنیمتیه در آن
نصب العین صمیه بود با وصف اینکه رستان اشتداد داشت در دست دوم
فلقعه با فوجی از عازیان سبانی بجانب دغستان توجه فرموده از
جسر جواد عبور و همه جاد و منزلی یکی بغیر نموده و ششم و یکم از در بند

فاتیل وارکلی میرزا ولدش لوالیکری کاخت سرافرز شد چون بعد از انجام
مهمات سمت شرقی امیرمایون با محضار نصرالدین میرزا صادر شده بود شاهزاده
نیز موکب والا سوخت پس آیات جهانگشا از حدود بخوان عازم مقصد از شرق
کوچه دیگر عبور و درش فرسخی اریه چائی در موضع بخالتی بنه و اغروق را گذارشته
روز بیست و نهم جلوسی الاخری موکب مایون را بجانب قارص نهضت دادند
و در خارج قلعه قارص ماچه آیات نصرت آیات را با وجع سموات برافراشتند
چند دفعه عسکر و پاشایان باز و حامیشت بدویر قلعه رد و برگشتند چنانکه
و هر دفعه جمعی از ایشان قتل و دستگیر شده بقیه فرار می شدند و قلعه را می
و حرم نیز بوجوب مایون در دو روز و نهم حجب وارد و دومی معلی گردید پس در آن
قارص شکافی حکم ترتیب یافته جمعی از غارنایان با توپخانه به طرف توپخانه
چون احمدخان لکزی حکمتی بوجوب امرو زمان پادشاه والا جاه روم حجب
لکزی بمعاذت عسکر قارص آمده بود لکزی که حال مریمینوال دیدند سبب
مجموعی از فتنه برآمده آنست که تیر کردند جمعی از طلایه داران معسکر نصرت اثر از
وزارت ایشان با خبر و بتعاقب مایور گشته جمعی از ایشان را عوضه ملک ساختند
چون ایام محاصره امتداد و اختلال احوال عسکر استمدادی یافت بسیاری
لکزی و سبب اغار فرار کردند و عسکر از راه اضطرار عبدالرحمن پاشای
امام قزاقی کشیدلی که از دولت کسری معدلت قیصری بکتابت موسوم

مسئول بود حرارت غریزی فانی شده بر جای خویش هر دو دید و ریشنبه
مجلس سهروانی باشکوه سیما نظم مراتب قامت سران و سروران بخلع ^{بر تن}
زینت و زیب یافت و قریب سه ماه یلاقات شکی بقریخام سپهر شام
کردید و در آخر جوار حد و دشکی عصف عنان کرده از در و در عبور از
سمت حاجین از راه میان کوه علامه کوچی شلاق ابروان کشتند ^{نزد}
راه تخت روان طے فرمودند باز بغایت حکیم علی الاطلاق شقای عاجل کم هست
کشته مزاج اقدس صحبت بهبودی و در دوارد هم جادی الاخری جولهای گنجینه
خیام غوث تکین کردید در میان عماریه باکین پاشای بر سر سیوم و مال ^{عسکر}
چون متواتر خبر میرسید که از دولت عثمانیه کین محمد پاشا وزیر ^{عسکر}
منسوب و با جلایک پاشای الی ابدین و ده نفر از پاشایان بیکر و جمعیت
وارد جام مسجد و مزار سمت ماموریه بجانب ابروان می آیند لهذا نظر میرزا ^{راکه}
از سمت دبار بکر و موصل می آیند قنین و بسارعت افواج منصوره ^{راکه}
کرمانشاهان و لرستان و کردستان مشغول شد ششی بودند معسکر شاهزاده
مامور ساختن چون کتون خاطر اقدس آن بود که شاهزاده ارجمند امام ^{فلی}
دابر اسیمنخان و لایبر اسیمنخان که بعد از قضیه ولادتش باین نام نامی اخوت ^{برادر}
بود متاهل فرمایند لهذا حکم مهابون تهیه اسباب سحر و سرور تا گذشته ^{روز}
بساط نشاء و نرم و بساط در شلاق کوچه ^{راکه} استند و بعد از انجام کار طوی نام

گشتند و غاریان را چهار دسته کرده چهار جانب حیاء و انداخته
تمامی آنطایفه را که باطنیان خاطر در آن نواحی ساکن بودند در روز مکتب^{ال}
و چنان فصلی باین کیفیت تصور میکردند تا تخت و غارت کرده دو آب
و انعام افزون ~~بشد~~ بدست آوردند و بعد از آنکه سه چهار روز مشغول^{کسب}
و تاخت و تاز اطراف بودند قاضی روستا و سرکردگان دغستان^{درگاه} وارد
شهر بستان و پیرایه پوش خلع عفو و احسان گشتند و روز عید الضحی صرف
تمام بجانب در بند کرده امور انجاری را نیز انتظام داده از راه طبرستان
عازم بردع و در نیم محرم دارد مقصد دولت شدند بیت روزا ^{مضرب} امکان
سراوقات غزویشان گشته چون آب و علف سمت شمار و در حال
دور بودند بیت و نیم ماه فرور بانه و اغروق حرکت و از کمر عبور فرمود
دار و محال ارض گشتند و بستان و قاجار^{معه} و در مثل مطابق سال^{معه}
و حماه و مشت جوی چون از دربار سلطان قضا سپید آسند و جنود شتا
عزم ایران زمین چمن کرده اظهار صولت بهمنی و عسکر و می سرا و پرف اعلان
و اعیه و دین قنی میس نمود و او فلک لر یعنی مهر منیر بر شیب کرد و در آن^{آب}
بد افه عسکر سرما کرم مرحله پهای در دوشنبه شانزدهم ماه صفر با افواج و بکا
در نقطه اعتدال ربیع متدقی گشته جوهرش قوامی نامیه بعد از آنکه و فرخنده سدا^س
شوکت برد عسکر و می را که قومی جدا و دشمن در خفتان^{سپ} و شمشیر

غله و ذخيره بر عسكر عثمانی سدد و هر روزه جمعی از قسوں رومیه در حوالی
اردو عزمه تسبیح میکشند و از هر جهت عرصه بر عسكر تنگ گشته و انست
که تیغ زمان او مردان خشم پیوند بنا را بجنگ طور و زنک گذاشته هر روزه
بعد ربع فرسخ با سوار و پیاده سکر و مطرین ترتیب و دیرانه پیش آمدند
تا اینکه بچند کوچ به نیم فرسخی اردوی همايون رسیدند و رایت توقف فرما
همان شب جمعی از سپاه کینه جو با شاره و الا بر ششم بخون بحوالی اردوی
رومیة رفته و لوله و انقلاب بحال ایشان افکندند آن شب تزلزل باحوال
شکر و راه یافته جمعی فرار کردند عسكر چون حال بر بینوا لدید با عیان عسكر عثمانی
طرح مشاورت افکند و بنا گذاشت که همان شب سوار و پیاده بار دو همایون
شبنون زند عصر آن روز که روز جمعیت و یکم ماه مذکور باشد پاپار و غرض
از جانب نصر الله میرزا رسید مشهور بانکه عسكر جانب دیار بکرا دلا حاکم
بسمت بابان و شهر روز فرستاده سلیم خان حاکم بابان او را مدخل
کوچ و بنه خود را در قلع و سورد اسس متحصن ساخته بار و سامی کمراد بخدمت
بخدمت شاهزاده پوسته از آن طرف سر عکر مزبور با احمد اردو لاتی طواف
کرا و بلباس راجع و با جمعیت موفور عازم موصل گشته از بیطرف نیز
بقصد مقابله رایت غریب افراشته در حوالی موصل تلافی فریقین واقع و محض
تهاجم جنود سحر و شکست بر عکر و مدینه فتنه ده منی کثیر از انجاء قسائل عسكر

اختیار خراسان را با مام قلی میرنده و انتظام مهام عراق را با ابراهیم خان
تفویض و هر دو را با تدارکات شایسته در پنجم رجب روانه مقصد ^{عراق} بنه
را با مأموریت توقف در مداخلات حدود و پنجوان و تبریز فرمودند خود نیز در روز
مذکور بفرم مقابله عسکر است افراز لواءی ظاهر گشتند و مرکز ضمیر الورد
بود که در نواحی قارص و ازین الزوم بر هنرن هنگام جمعیت عسکر شوند
مقارن خبر رسید که دست اجل بر قهای عسکر زده اورا خواهی نخواهی
باین سمت می آورد و لهذا کوبه هایون در نهم ماه مذکور از ایروان عبور و ^{مراد}
دو فرسخی ایروان را که مقام جنک عبدالله پاشای کوبری اُغلی بوده قرارگاه
دولت ساختند یکن پاشای عسکر نیز با صد هزار سوار و چهل هزار پیاده سنجی
و اسعد لاهام روز دهم بعد از ظهر آمده در دو فرسخی اردوی هما یون دانه
کوه را محل نزول ساخت و خیام اقامت افراشته با استحکام مکان و ^{مدا}
سنگ و مطرکس درخت پس در چهارشنبه یازدهم از طرفین بصفیه صفوف و ^{مدا}
انوف کشته بامیره بالاء و اتش طعن و ضرب در دامن خرچ و الا گرفت بعد از
حملات متواتره بقدر خدای قادر شکست بر لشکر عثمانی افتاده جمعی کثیر
از اینجایم بقتل رسید و عسکر بسکر خود بخشجست و بطلب شب را با طفر
ایات نیز بمقر حلال متصرف گشته جمعی از جویوش دریا خروشن محافظت طرق
سمت قارص و محاسن اطراف اردوی عسکرها مورشد تاراه ^{تخصل}

علیه السلام بدولت عثمانیه کلیم و اظهار عهد از ابرام و اهرار معلوم شد
که اعیان اندولت از قبول آنکار در مقام تخاشی و انکار میباشند لهذا
واقع عسکر و انزام عسکر و م نامہ دوستانہ با علیحضرت پادشاه ^{چاه} کند
روم نوشته مصحوب چاپاری از راه بغداد روانہ دربار عثمانیه فرمودند
مبنی بر اینکه هر چند از ایلات ترکمان و طوائف عجم که در ایران سکنی
دارند فرمان قدر قدرت شاهی ایشان را خواهی نخواهی تابع
مذهب بن رسالک طریق و گاهی ساخته خلل و تغیر در بنیان آن راه
نخواهد یافت اما تکالیفی که از جانب الجماعه با مذولت شده چون ^{عکس}
اعلام و اعیان آن دولتی بود و جام قبول آنها دامن الفت بر حیدر
و چهار دران امر بیشتر موجب خوزتری و منشافتنه انگیزی ^{از آن} و لهذا
تکالیف بکمال و ترک آنها که مقصود مامول ارکان دولت عثمانیه و
نزاع بود با کلیه از نظرف بعمل آمد من بعد اساس محبت و دوستی بین ^{الحضرت}
استمرار و استقرار خواهد داشت پس موبک همایون و فریخته ^{مقیم}
ماه فریور از مراد تپه که مقر جلالت بود از راه چورس محمودی ^{منصبت} فرمودند
و نیز در همان احوال شہنشاہی معتبر از جانب پادشاه و الاحاجہ حسین با
تحف و ہدایا وارد در گاہ ^{مجلس} شدہ نامہ و ہدایا از نظر اقدس کنیز ^{نہدند}
تسین انمقال آنکہ دو نفر از اولاد حکمرانی ^{شہنشاہ} کہ یکی سلطنت خطا ^{و دیگر}

با بقیه سیف سالک طریق فرار کردند پس خود یو بهیال الشکرانه ایزد متعال
پرواخته نوشته شاهزاده را محسوب کنی اگر قناران و وزیر بایست اردو
عسکر فرستاده هنوز آن شخص داخل اردوی او نشده بود که کوکبه سپه دار
روز یعنی آفتاب کتی فروز عزیمت ملک شام نموده مقارن آن انقلاب^{و آشوب}
در میان اردوی او بهیمه بیدار کرد بر فلک تیز کرد و غار صعود کرده
معلوم که همان روز عسکر جلیل الشان که در حال قدرت و توان بود
نا توان گشته ملک مستی را و دیع و با هر دون ترک نزاع نموده ع
رو می چون خود را بیم دیدند بیدار^{است} و پاکشته سر اسیمه پاکیزه داشته
قشون با یکدیگر اطراف عسکر و میه بودند فی الفور بایشان در آویخته جمعی را
مقتول تمام توپخانه و خیم و اسباب انجاء را که بر جا مانده بود بحیطه ضبط^{تصرف}
در آوردند فوجی از جنود نصرت بودند نیز از جانب اردوی همایون بفرم^{قب}
اسب جدات برانگیخته تا ریه چای همه جا انجاء را که فوج مشغول
بودند عرضه شمشیر ساخته و دوازده هزار نفر زنده دستگیر کردند پس خود یو^{چنان}
بشاعت مردت جمعی از کز قناران را که خروج و نا توان بودند مرخص ساخته
با اتفاق جاسوس حسن آقا که از کردگان اوجاق و عطای کز قناران روسیه
بود روانه قاصد و چهار هزار نفر را روانه ایران نموده جمعی را هم روانه تبریز
ساختند و چون قبل ازین که در باب کن و سر نهایی حضرت امام معتمد صادق

ما موریه بنیه انجما عت شده بود حقیقت احوال خان مشا را لیه انیکه
در دینکارزم ابوالغاریخان و عموم پیش سفیدان و اشراف خوارزم
طریق استقبال سموده مراسم خدمت بتقدیم رسانیده لکن جماعه
بسیار نیکانیه اتفاق و جمعیت در حوالی او ریج نموده بمقابله آمده شکست
یافته جمعی شیرازیان مقتول و مال و اسیر بسیاری را انجماع بدست یان
در آمد چون انطایفه دیگر مجال توقف در آن مملکت نیافته مساکین خود را
نسب و تاراج دیدند کوچ خود را برداشته سمیت کوه بلخان که در حوالی
استرآباد واقع است فرار کردند علی قلخان خدی بی با نظام اموران نوادگی
والی اندک مملکت خوارزم نمکن داده بموجب امرهایون عطف بنان و در او انیکه
موکب فیروز می نشان در سا و جلد غ مکر می توقف داشت در آن ارض
نرمست بنیان کردید پس حکمهایون خطاب بانطایفه عرض دریافت و
تعمین شد که فراریان موت که بلخان آمده اند هزار نفر از جوانان کار آمد خود
بر طایفه بر کاب فرستاده خود بدستور سایر نیکانیه در مکره این طایفه
ابلی و انقیاد قیام نمایند انستو بنیه مجدد باشند و ریاست نصرانیات
نرمست چوبیس و محمودی معبود و از راه امدان عازم فرامان و از انجا نظر
از راه مارندران و استرآباد و روانه ارض اقدیس ناحیه موکب جهانشا
متوجه بهمنان و در چهارم و پنجم و در آن خطه خلد بنیان گشتند و تا

بسلطت چین منسوبست و پادشاه چین آوازه عظمت و صولت و
قدرت شاهی در این نواحی شتهار داشته در مقام اهل
فجاست و مونس در آمده سه نفر از معتبرین دولت خود را در
راه دوستی کشوده بود و مضمون نامه اینکه از امر سلطنت و پادشاهی ایشان
که بحکم الهی اتفاق افتاده بسبب این شحال میباشیم در عالم اتحاد و ایل
و رابطه کیدلی از ایدلایک در حوزه اقتدار ما میباشد هر قدر که در کار
باشد برای خدمت اندولت حاضر و مهیا خواهد بود و نیز ایلچیان
معرض رسانیدند که بعضی مالک مابین چین و توران واقع است که اینست که
در آنجا بستان طریق خدمت نمی سپارند چون اختیار مملکت بودن
بحضرت شاهنشاهی است از جانب پنجاب فوجی تعیین شود که اهل مملکت
که متعلق بتوران باشد وضع و تعلقات دولت ما را با بیطرفی و اکتفا
که بیاید شتبه حد و سورد و لیس معین باشد چون موکل بمیان بنام
خراسان بود برای خدمت برین قرار گرفت بعد از ورود بدختر اسان
جمع ابا بنجام این امر را مورد روانه کردند پس جواب اتفاق آمیز شاه
مردود قوم و نه توقوز است شمشیر ابرق طلاء باقی نقالین حکمت شاه و ایلچیان
مذکور ارسال و ایلچیان را رخصت انصراف عنایت فرمودند و سالیقا
نهارش یافت که علیقلیان بصدور نامه فرامانی از طایفه یوت خوارزمی

بصالح نامه نگار شدند و ایچان فلک شاد روان ابر آراسی بر
اطعانی تشنه کانون در حد و شهرستان فصلین قطره زمان گشتند
جشن نوروزی در ارض اقدس منقض شد چون سیرت مرات کلات
جنت آیاتیکه در آن قلع خدا آفرین بل شک معموره روی زمین اصد
شده بود مکنون ضمیر نور میبود در بیت و پنجم ^{بیچ} الاول اذر ارض
نشان عازم آنکان و چید روز مجلس ردد و دار است ^{عشرت}
تاشامی آن نرمت شرت انتظام امور انجا پرداخته کردای نقد
با حال بحوکان و نفایس بکیران که پرورشور از اقالیم جهان در ^{نمکان}
جمع آمده بود بعضی عرض در آنده بتحول انشای هوشیار و معتمدان
مفروز از کلات عازم عراق گردیدند سابقا سمت ذکر یافت که در ^{مغان}
بعد از تخیل امر سلطنت مقدمات رکن و غیره را از علیحضرت پادشاه ^{سلاطین}
روم خواش مند شدند و چند سال کربان انمطلب در دست گرفتند
چون از کشاکش آهه آمد و رفت ایچان کل دعوی بند خلاف انقطاع
نیافت بعد از تشبیه کن پاشا از مطالب معمود کوان بدولت عثمانیه ^{سط}
چاپار و نمرا تنبلا اعلام نموده پادشاه و آگاه نیز جمعی منقسم داشته
لطیفانه می که سابقا در دختستان بدر بار علی آمده بود مجدداً ^{چاپار}
رای تحریر رسانیده و همین سرود و مسامحه و در دست اندر نموده موافق

موسک شازاده بحدود اشرا با طایفه بیوت نیز بموجب فرمان عمل
و مد زمان مقرر را تدارک و تسلیم نموده بودند و رایات جنگش در
محرّم سنه ۱۱۵۹ صفهان بهضت و از راه رادکان و بیابان طبرستان کوچ
بر کوچ عازم ارض اقدس و در بیت و سوم ماه صفر وارد مشهد مقدس
گردیدند و بیابان انصاری را پس از مسافتی که گذشت و در آنجا
شب شنبه بیت و هشتم ماه صفر که شکاران درین لباس نجوم با
فایض غلیک انک بالواد المقدس پا برهنه با تخمین آرمی محفل سر
پرداخت اسباب زرین و سیمین و در نرم فلک چیدند و خدمتگذاران
قضا و قدر با طهای کلد و گرمی و کور آریوان چرخ نیلی کشیدند و او
جهان را در پیشه بعد از انقضای پنج ساعت و دوازده دقیقه بر شکر
بر سخنگاه حمل خرامیده خواند و اران قومی نامیه در کلات جهان با
نخاین نشو و نما کشوده و کوه را می غلطان شبنم و لالی آید بر قطرات سخا
منظوم و عقود منشور طبق عرض کند اشتند و کنجوران طبايع از اهل یاقوت
لاد و شقایق زمر و فیروزه و سبزه و شکر بر که آنچه در مقام من امکان
ممکن بود بر ساحت کذا حبه و کلاه می ملع عرصه خاک امینا و مرصع
ساخته خسرو خاور می با طهارت کرمی رفع برودت از عرصه جهان کرده
و پیران چاکدست چاقا قلم شاخار صفحات دشت و ادراقی کلار

امرهم بالیفاء العهد کما دور و فی کتابه المجد یا ایها الذین آمنوا وولوا
وصلی الله علی محمد وعلی آله و اصحابه و اولیئهم خلفاء
الراشدین الذین بذلوا فی اصلاح الدین غایة المجهود چون در محراب
شورای کبری معان که اهالی ایران از نواب همایون ما استدعی قبول
سلطنت شد بنا بر اینک از بدو خروج شاه اسماعیل مغوی سبب رهن در ایران
شیوع و معادات و بغضت میانه روم و ایران ظهور وقوع داشت نظیر
بدهب تحیفه اهل سنت جماعت که مختار بابی کرام و اسلام و عظام بالود
از سلطنت ایشان تخاصی و بعد از آنکه الحاح مکرر از آن گروه ناشی شد امر فرمود
که هرگاه انطایفه باللسان و بالحنان تبارک اقوال لا طایل و بحقیقت خلافت
خلفای کبار و صوابان الله تعالی قایل شوند بمجول مشول مایل خواهند
ارشان نیز حکم اقدس را قبول و از حالات سابقه کنول کردند اعلی حضرت قدر قدرت
عظم سلاطین جهان و ائمه خاقین دوران خدو سلیمان حشم خسرو خورشید علم
ناصر اسلام و المسلمین قاصع الکفار و المشرکین خاقان البرین و سلطان
البحرین ثانی اسکندرد و القرنین خادم الحرمین اشرفین برادر جهان داور
کردون بارگاه پادشاه اسلام پناه ظل الله السلطان افغانی محمود خان
الله طلال خلافت علی روس العالمین خلیفه اهل اسلام و فروع مشعل و نور
تو کمانیه بودند برای مزید الفت بین الحضرتین و رفع غوایل شور و شیلان

در حینکه سا و جلاله مضرب خیم عزویشان بود بانام مقصیری وارد
ارودی همایون و از جانب شاه سکندر جاه روم بقیقه محلی
بمهرنامه دولت باو داده شد پس افندی را رخصت از صراف
از رانی داشتند بعد ارورود افندی بدربار عثمانی اعیان دولت
احمد افندی کسریه را که در قارص از جانب عسکر بخدمت اقدیس
پایه وزارت داده بفرست ایران مامور و با هدایا و تقایس
روانه ایران و از طرف شاهنشاهی مصطفی خان شاملو و کاتب حروف
تحت ملای مصر بلالی غلطان که حاصل عمان را در جیب و دامان داشت
با و در پنجه قاپی قاص که از تحایف غرابند و نستان بود برای
والا به بانامه صحنه کاتب حروف و هدایا را مصطفی خان تسلیم نمود
در دهم محرم الحرام سنه ۱۱۴۰ که نوکب همایون از اصفهان حرکت
سکرد و کتبیان را روانه ساخته خود مجدداً راه نیرد کرمان عطف عثمان
بجانب خراسان فرمودند و صحنه که از نظرف مسوده را قلم حروف
مروم شده بود این است الحمد لله الذی امام عبید بن القیس ایفا قتل
السلطین و حریمی عبید بن الامس بن الانام بانطماس انهار المنارة
من بین الخواصین و السلطین و اصالح بصالحهم ما فسد من امور المسلمین
و اذنب قلوبهم تشفی صدور قوم مؤمنین و نزع فی صدورهم من غل حقود

[illegible]

سیانہ فریقین نواب ہمایون مامطالب جسٹہ کہ درو ثابق سابقہ
مستور است از پادشاہ سکندر دسگاہ مامول و بعد از ان کہ از آمدن
سفر انحضرت ہر سہ مادہ را متعلق بقبول و دو مادہ را بمعاذیر شرعیہ و مجاور
ملکیہ موکول ساختہ بموجب نواح نواح ختام خواہشمند فتح این امر کردیدہ
اگرچہ نواح ہما یو ما کہ بہر ماہ محبت غنچہ شای از ہمارا ایمطالب کشتیم سوا
بمنفعہ تباغض و دفع تناقض و از ازالہ انا رعنا دمنظوری نداستیم لیکن بنا
خواہش آن پادشاہ سلیمان مقام و حفظ ناموس اسلام کا لیف مہر
متروک و طریق مسالمت مسلوک داشتہ این نوید آرام بخش را بخدیو فلک و خوش
اعلام نمودیم اما چون بعضی از ممالک عراق و ادر با بجان در ارفتنہ سابقہ
سلاطین ہر گمان تعلق داشت کہ بسبب خلاف امیر ہر شاہ اسمعیل بدولت
علیہ عثمانیہ انتقال یافتہ ضمناً اظہار شد کہ ہر گاہ بر طبع اقدس پادشاہ اسلام
پناہ شاق و مخالفت رسم وفاق نباشد یعنی از ان دو مملکت بر عظمیہ
حضرت محوزہ ممالک محروسہ بشیر طرف انضمام باید و انصرت را از راہ برادر
در رد و قبول اختیار ساختہ بودیم و در نامہ ہما یون کہ از ان دولت والا
موصوب اقوال والا ماجہ تصیف افندی عز و صل و خشنیدہ اندراج یافتہ و
کہ اگرچہ نظر بآنر مشکورہ و مساعی مہرورہ کہ از دولت نادر بہ در محاورہ ازلہ تا
بدع بطور پوستہ دوستین علیین را متحد میدانیم لیکن بنا بر بعضی ہمتا

دولتین تسلیم شود لهذا ما نیز مراتب مطهره را بمحضی داشته عهد فرمودیم
که صلح مذکوره و عهد و شرط همیشه بین الدولتین و اقطاع خدای
حضرتین موبد و برقرار و محدد و پایدار بوده ما دام که از جانب اندو^{عظمی}
امری مخالف عهد و میثاق و فاق بطور زبرد از مظهر حق و خلل در
قواعد آن راه نیابد ضمن نکست قانناینکست علی الف و من اوفی طاعنا
عذیه قویته اجر اعظمی حرره نکست فی شهر محرم احرام سنه الف و مائتین
س و اربعه علی مهاجر با الف سلام تحیه دریا و قایم تو شقا علی سال
یکصد و شصت و هجری شمس شنبه نهم بیع الاول بعد از انقضای
یازده ساعت و سی و دو دقیقه خسرو زرین کلاه اقطاع بدر الامان محل
نقل که کسب جلال و عدول از جاده اعتدال نموده آغاز زیارتی که در موسم
جوش و غرور چهارگشته بید مجنون سرپوشید کی برآورد و زنجیر خط و مانع
یافت شبنم ازنی نرگس عرق فتنه کشید کل برای گرفتاری جل هزاره نکست
ابو ایچیان ساز و سازنگ ابواب تعمیر بر روی سیداران مشکوف و ستر
کشدند و سخوران هزار دایستان از زر ابواب الفها با لجم غنچه نوشتند و ارباب
قدم نرگس سبیل از روی اوراق دفتر کل سخنان خلاف بیدار در حضرت سلطان
بصد شاخ و برگ سبز نمودند و کتک داران و شجار دمان کلها را با شمشیر
و چوبش خار بختن نوشتند و فرشان قومی با میه بزرگان چهار را بزرگ

میت المداخام باشند و ملاقات و حکام سرزاه ایشان را محل محل
سالمین مکید برسانیده صیانت حال و مراعات احوال ایشان را لازم
دانند از برای تاکید مودت و توثیق محبت در سال شخصی از آن
دولت در ایران و از ایران در آن دولت بوده اخراجات ایشان از
طرفین داده شود اسرای طرفین مرخص بوده بیع و شرای ایشان
بروای نموده هر یک که خواهند بوطن خود روند معاشرت ایشان نشود
حکام سرحدات از حرکاتیکه منافعی دوستیست احتراز نمایند
این امالی ایران احوال ناشایست را که در زمان صفویه احوال شده باشد
تا که در اصول عقاید مذهب اهل سنت ممالک بوده خلفای ایشان
را بخیر رضی یاد نمایند و انجماعت من بعد که بکعبه معظمه و مدینه مشرفه
و باقی ممالک اسلام آمد و شد کنند از طرف رسوم بدستور حجاج روم
و امالی مایر بلا و اسلامیة ایشان مسلک کنند ایشان دور و سائر
خلاف شرع و حساب گرفته نشود و همچنین در عیالات عالیات هم مدام
که مال تجارت در دست انجمنه نباشد حکام و بیاثرین بغداد باج نخواهند
و هر یک که مال تجارت داشته باشد مال حسابی ایشان اخذ شود
و زیاده مطالبه نشود و از طرف غیر با تجار و امالی و زمینها
در رسوم از اهل ایران روم و از روم با ایران سینه حمایت نشده بود

و او ضاع را و کرکن یافت نظر شد میرزا را با شایر رخ میرزا و با می شایر
و جواهر خانه و نفایس اسباب سلطنت از عرض راه بخیال لایسنا فیها
نصب و لایسنا فیها لغوی و آنکه کلمات ساخت و خود دارد و ارض
اقدس کشته تیغ زهر انگون میرجمی را جلاد داده بجا خرنش و به سفک و ما
بیکنا مان پرودخت در بیان خاتمه کار خاقان غفران مانت کیفیت
قتل او با او داد و عقاب و بیهوشی او بود و حال تا نکامیکه از سفر خوانم
بزرگتر عازم دغستان شد و در سلطنت و جهان داری گایه و در راه درسم
مسیرت و عجز نوازی قرزانه بود اها ایران نیز از خرد و بزرگ یک
و ترک فدویانه نقد جان وادر راه او باختد بعد از آنکه دغستان
کو که خلافت مصیر شد بنا بر استبدادی و مساوس و توها و چند قوه
العین جهان داری و جابانی رضا قلی میرزا را که فرزند همین محمد و شد
احلاد و بود از نظر انداخته دیده جهان بین او را از بینای عاقل خست
و بیخستی تغیر در احوال او راه یافته اشخصه مزاج گشت و بعد از آن حال
از مالی ایران نیز که پرور و ده حقوق این دولت بودند امور چند
بظهور آمد که بیشتر ب تغییر نقدت انحضرت کشته ورق حسن سلوک را کردند
از انجمله در حینکه از در بند ریت افراز توجه بجانب ارباب ارم گشت مالی
فارس و بنادر عموماً با قحطان و میرانی که برکت تربیت انحضرت بر تیره

کشیدند و نسجیان آزا به نیم غوره خوشه‌های تاک را در او بختند و قمری را
طوق قرابوی کردند افکندند فاخته را بخاکستر نشاندند و درخت سرسبز را
دو شاخه کردند و چشم نرگس را از حدقه برآوردند و از بخار طرف جو بار را از
موج زنجیر برپا نهادند و از سروهای بار در کله‌سارها در رسته خیابان
چمن ترتیب دادند پای دسته کل را بچوب پیمان بستند و درختان قوی
ساق‌کنده برپادوش بدوس در مجلس گذار نشاندند و آن کله‌های ششی را
بر آتش سوختند مسیحان کل مریم را چون زنار کلو کشیدند ساحه کله‌های
کاشن محمدی آتشکده نو بهار کشت شد ناله بیل لاله آتش بجان انداخت
دست تطاول برآزمنت و نسیم کلاه شکوفه را رزیده بر شاخه بکیده
گذشت کل در کمال خواری برای حورده برآز دخت آویخته شد و خون لاله
و شقایق در هر گل زمین ریخته اندام نمفتند از چوب حقایق چمن کبود گشت و جو
را آب طاقت از سر گذشت بعد راه خلاف کردند و کل رعنا دور و بی زبید
کردن فرازان باغ باغی گشته سرکشی برآوردند و قورچیان صبا اسباب
کل را بیغما بردند جگر لوطکان کاشن از بزه و سر بریده و شسته و خنجر بریده و کل
کشیدند و چمن سرپایان سائین جوانان ریاچین و نوزادگان کله‌های
خویش بر بید جشن نوزادی در خارج شهر کرمان باد دولت و ایام
یافتند از اینجا موکب و الا عازم مشهد مقدس گردید و چون بخت را دارون

دو و نزدیک ترک و تاجیک آید و نادیده آید و آتش را شنیده بود
شریک خود قلم میدادند و کار بجای می بردند که بجای آنکه بخود بوم آن
کرده آبادی ازین بوم و بر ویرانه غارت گزیده بود و الف الف و کاف و قاف
در خان نه میشد مفادله با عیشر عشران نمیکرد و حاله میکرد و فقره نقدی
در باطنداشت و از برای دنیا ری میشت و در هم بود و الفها رسید میرسانید
و مسکین فی ستم سبی که در سفره عوض نان خشک کجج باد ریشه خیمه خج
و نه برای نان شب بقصر مهاب چشم سفید میکرد و سلیمان اسم نویسی نمود
اگر اچاناً احدی در مقام ناکام درآمده از قبول آن کردن می بخت
رسمان و طاب بگردنش میچیدند و اگر برای استشهاده باشد عای
و اسئل و تقریباتی لیا فیها دم میزد و در دم شهاده نگاه میداشت
پس باریت از خوف جان در صد تسلیم و رضا و محض و کفایت
ماضی باشد بعد از آنکه تقصیرات ایشان در درازنیت سکه
بر زمین علی الحساب کوش و بنی ایشان را قطع و چشمه ای ایشان را کور کرد
محصلان شد بد برای تحصیل آن جوهر بود و از آنجا خفت محصلان شد
در شهر بر زن بهر زن و مرد یکدیگر و چهار میکشتند در آنوقت نزد مطهره
خوشتد طلعتان و با بهانه لباسی را می بختند و کتاب بر فلک
بهر کس عین خیر میشت زری بودی میبرد و در یک کل جامه جانش خاک

ایالت کل فارس و عمان سرافراز گشت بود اتفاق نموده ملک علیخان
کوشه احمد لوی سرور که خالوی شاه در دکان بود بقتل رسانید و لو بمخالفت
برافراشتند و همچنین امالی شیر و آن حیدر خان افشار حاکم خود را ^{مقتول}
ساخته محمد ولد سرخاسی لکزیه را بشیر و آن آورده در آن ناحیه بنا
فنا و کد اشتند و امالی تبریز نیز سام نام مجهول الحال را که کیفیت احوال
او در طی وقایع سال قبل نگارش یافت سلطنت برداشتند و قاجار ^{شیر} را
بازگمانیه متفوق گشته سرسهرشی بر آوردند ظهور این امور ^{ماده} پشته است
طرفین و اسباب وحشت و نفرت آماده گشته حرکاتش از نظم ^{ماده} بی افتاده
در راه مردست بست باب ابوابش را با بی طریق که عمال مالک را در محکم
حساب حاضر میکردند و بی اندیشه روز حساب در مقام مواخذه ایام ^{اخذ}
و عمل در آمده بدون آنکه از جانب احدی تقریر و حکایتی باو می شنیدند
واقع شود این جماعت را که در ولایات و سستی ملک ناخنی نداشتند که
تقاضای سر توانند خارج دهند یا بر فلک کشیده و زناخن بدر می کردند
تا آن بیکنا مان بدست و پاکشته هر که بده الف بیت الف که ^{الفی} هر فی
نختر تو مان باشد از دست چوب با فلدهای شکسته بیای می ^{میشوند}
ایند فوضرب و تا در این شان شدید تر می کردند تا دستیاران ^{و عمان}
خود را تعلیم دهند ایشان نیز ناچار از خوار خویش و بیگانه و ^{و مخا} می

نادره کار سحر افروز و نغمه سرا و نواز پرداز و ما نطق عن الهوی ال
 هو الای حی یوحی میا خند و هرگاه العیاذ بالله قصوری و منقصتی
 در او امر علیه واقع میشد ایشان بیاد می انداختند و خود را شاهد نظر
 نموده بر خط و حال و جمال و لاری شاه اعتقادش افزوده بزرگ انیری
 و نیر یک سارنی میپرداختند مع هذا ازین تغذیات بهیچ وجه لطیفی حرارت
 غریبهی نکسته نایره بیدار را بجای میشتند داده که چند نفرند و داری
 و سلطان را در میدان نقش جهان اصفهان التلش افروخته سوختند
 و در دهم محرم سنه ۶۰۰ که از اصفهان حرکت شده بجانب خراسان آمد
 بهر مملکت که وارد میشد کله مناری از روس و روسا و ضعفا میبکنا
 ترتیب میادفت در آن اثنا امالی سینان نیز از اطاعت سر باز زد
 عیقله خان که برادر زاده و پرورده ظل تربیت او بود با اتفاق ^{سلطان} کلها
 جلایر سردار کابل مامور تنبیه انجما عتیکشت مقارن او عمالی ^{شاه} کار
 که پیاپی حساب آمده بودند از شدت ضرب شتم نادرسی در و غما بر
 سر شدند و صد الف با سم علی قلجان و پنجاه الف با سم کلها سب خان
 ابواب نوشتند ^{سلطان} محمدان تحصیل انبوجه مامور و سرعت برق و باد روز
 گشتند علی قلجان چون میدانست که عذر و انکار را بهیچ وجه در حرم خاطر
 نگذاردی باریت و او را بشنیدن جواب تحقیق صدق کذب گانه با سبکی

و جمعی بسان سروساها بیک قیامی قدس بر مدار میگردند بکشا کثر از حنا
از پایش در می آوردند و اکثر بیکنا مان نقد جان را بجلاده مال تسلیم نمودند
باز بجای برای ایشان میسر گشته این حواله از ورغ ایشان بهمایه داز
همایه بجد و از محد بملکت و در دست دست پست سرایت میکرد و الحق کتا این
دور را نمید بلسل انمید انت که بچه معنی است و تا بخیر عدل نوشیوان
نی فهمید که از چهلست است هیات این و جوه محال از کجا بوصول و مطلوب
پادشاه چگونه بوصول می پوست عشق تا بصوری هزاره
بعد از آنکه لا وصول گشتن این جوه معلوم رای عدلیت پرای میشد بیکنا این که
بجای هر دانی از الف نخورده هزار چوب خورده بودند در تقصیر اینکه حوالیات
موصول میگما حاصل و حقوق ثابت و یونی معطل گشته بایانی مجموع
و چشمهای نا بینا بجز و عقوبت برده عدم رولنه می ساختند ایند فو محصل
بهت طمع کاری و اخذ همتانه و اغراض معرض مصادره درآمده و
ابواب در فرزند نام ایشان کوفته گشته انبویه و از ایشان میخواستند
هم بهین منوال در زیر چوب و دخت افرا را از برای خورد و بزرگ بشاخ
می راستند و نه نفر از خدا بجزر است پاید جاق کسوان شان بل چارکن
ایوان و دولت معدلت بیان ساخته بود که آنچه بزبان الهام بیان بخاطر
دجی ترجمان نش میگذاشت فی العور زبانها را بحدوق و تحسین و مدح و آفرین آن

سز سرتاج داشت یک گردش چرخ نیلوفری نه نامور بجایماند و نه نامور
صبحکایان که این خبر انتشار یافت اردوی مهابون بهم برآمده طایفه
افغان و اوزبک با اتفاق باجه خان ابدالی که هواخواه دولت نادری
بودند باس حقوق آن اوجاق یا مرعیداشته با فشاریه و لشکران اردو
اغاز ستیز کردند افشاریه نیز جمعیت خود را منعقد ساخته با افغانه بمجادله
پرداخته افغانه ایشان را از پیش برداشته پیشانیدند و او را دور
عاریت کرده از انجا روانه قندمار شدند و افشاریه حقیقت حال ^{قلعیان} قلعیان
که در هرات مسبوع عرض نمودند علی قلیخان چون یکران مراد را در زیر
دید مسارعت ورزیده وارد مشهد مقدس و سهراب خان خود را با طایفه
بختیاری و جمعی دیگر بر سرکلات فرستاده از اتفاقات مستحفظین برجی از بروج
کلات نزد بانی در خارج حصار گذاشته از انجا آب برای خود می آوردند
غافل شده نزد بان را در همان مکان گذاشته از شب و فرزاقا
نیچر بوده اند مامورین پی با تمنعی برده علی الغفله بیامردی معالجه نمیشدند
مقصود صعود نموده داخل کلات و حصن حصین و قلعین خدا آفرین را که از
امکنه روسی زمین است تصرف نموده نظیر میرزا و امام قلی میرزا با اتفاق
شاهزاده کامکار شاهرخ میرزا هر یک براسی و اردو بجانب مرو فرستاده
خانم میرزا بهادر علی قلیخان که در آنوقت در کلات بود تا خارج کلات

مستحق گشته آغاز مخالفت نمود طهارت بقلی خان نیز که از بدو حال هرگز
خیالی خیانت پیرامون خاطرش و شایسته نفاق حوالی باطن و ظاهرش
نمکته بود متوجش گشته اولاً در مخالفت با علی قلیخان موافقت نمود
ثانی احوال که از دواعی ضمیرش مطلع گشت از مخالفت تخلف نموده در صدد
منع او در آمد علی قلی او را مسموم ساخته رایت استبداد برافراخت و در عین
خود را با طرف ممالک منتشر ساخت جمعی که از بیم سطوت قانی سر برکشان
کنام می کشیده کناره کرد و ادبی بی سامانی بودند با علان ^{خسته} بر درگاه
در مقام طغیان درآمدند از آنچه اگر ادب خوشان بودند که یکباره ^{خسته} تر کاهل
کرده بای سرکشی گذشتند و ایلیان خاصه را که در فوق را دکان مسودند
تاخت کرده بردند پادشاه بعد از ورود بارض اقدس بغرم تنبیه اگراد ^{خوشان}
مکشتمه در شکستنه یازدهم جمادی الاخری سال هزار و صد و شصت در نزل
فتح آباد و فرسخی جوشان محمد خان قاجار ایروانی و موسی بیگ ایرلوی
خانهای و قوچه بیگ کوندوزلوی افشار و می باشاره علی قلیخان و همسر
محمد صالح خان فرقلوایرودی و محمد قلیخان ایرومی کشیکچی باشی و جمعی از
کشیکان که پاسبان سرایروده دولت بودند نیم شب داخل سرایروده گشته
پادشاه را مقتول و سر برآوردند و در عرصه جهان منکبید در میدان
ایرومی بعب طغدن ساختند سرشب بر قتل و تاراج داشتند ^{تن} سحرگاه

تحایف و نفایس که فزون از حوصله حساب و قیاس محاسبان و تهمینه
و عیث است ^{که} نفوذ و اسباب و اثواب و جواهر خانه نادری را از کلا
علم نقل مشهد مقدس داده دست به تدبیر و اسراف کشوده بمصرف بر رنج
و شریف بر شانه نقره خام را بهای شایسته و کوه شاهوار را بجای سنگ
و سفال نخرج داده حسن علی بیک معین المملکت با سرب یک غلام نظام
بخش کارخانه سلطنت ساخت و خود بعیش و عشرت پرداخت و بر این مختار
برادر خود را که از کوچک تر و زبردان دیگر بزرگتر بود سردار و صاحب
اختیار صفهان نموده با آنجا فرستاده تمامی ایلان از انشاریه و سایر
الموایف عراق و آذربایجان و جماعه بختیاری که خاقان مغفور کوچانیده
در محال خراسان سکنی داده بود فرصت یافته کوچیده روانه ابدطمان خود
و اگر از خویشان بعد از آنکه مطایمی خاص و از اگر انبار نفایس نموده و از
بناخته بنا خجالت گذارشته عیث و بر خویشان رفته ایشان مطیع
ساخت و بیهوشیت فحط و غلامی خراسان از آنجا عازم مازندران گشته
هفت ماه متجاوز در مازندران توقف کرده در آنجا اقامت یار خان تو
کرده اقامت و عطا خان کرده اوز بیکه با فشو نهامی خود در شهر و بود
همینان آمده قشونهای نزد ابراهیمخان گذارشته خود بجای پاری نزد عیث
آمده ایستاد و آنجا که در آن جوان سرب خان غلام مدد را بدو معتمد

بتعاقب شاهزادگان پرداخته چون ایشان نرسیده بودند
و دوست محمد کوچک که قوچی نصرالدین میرزا بود تعاقب امام قلی میرزا و شاهزاده
را از سه فرسخی برگردانیده قربان علی نام در حوض شک بنصره میرزا
دو چار شده نصرالدین میرزا شمشیر کاری بقربان علی زده او را از اسب
انداخته خود بدرفت جمع از قراولان مروی در راه بنصره میرزا برخورد
اورا گرفته بکلات آوردند رضا قلی میرزا را با پانزده نفر از اولاد و ^{حفاظ}
خورد و بزرگ که در کلات بودند بزور به عدم فرستاده نصرالدین میرزا ^{قدیر}
را بشاهرخ میرزا با رضی اقدس آوردند و برادران در شهر مقدس
مقتول و شاهرخ میرزا که در آن اوان چهارده ساله بود مخفی در ارگ
مقدس محبوس ساخته خبر قتل او را منتشر کردند منظورشان آنیکه اگر در پادشاه
استقلال یابد شاهزاده را بر طرف کند و اگر اهل ایران پادشاهی او را قبول
نکرده از اولاد خاقان مغفور خواسته باشند شاهزاده را برای سردری ^{دست}
داشته باشد در پای تخت علیشاه و در ^{دست} شمس و مال ^{دست} شاه
چون علیقلیان از انجام کار شاهزادگان دیده و دل را فروغ و فراع بخشید
در بیت و هفتم جهادی الشافی آن سال در ارض اقدس جلوس کرده خود را ^{علیشاه}
نامید و سکه و خطبه بنام خود کرد و در آن تاریخ پانزده کرد رفت سکوک که ^{کردی}
یافتند هزار تومان باشد و خزائن کلات موجود بود سوای جواهر خانه دبا

فاز و یک تازان کترین از مکن کین بتعاقب پرده اخته مع شیرا برایشان
دار، ها خند و سرورنده بسیار بدست آمد با اعتبار یکی وقت و ضیق معبر
عبور عسکر نصرت پروردوران روز از ان تنگنا میسر بود جزایر چنان محل
نشان البصیانت قتل جبال مامور بهمان مکان را محل زول گو که به منظور
وران نشان ایدار از لکریه در غستان و آوار جمعیتی منعقد ساخته از سمت
دیگر معاونت سرخای می آمد چون از شکست واقف بود جزایر چنان سرکوه
لکریه سرخای تصور کرده در کمال اطمینان آمدنی شد بعد از آنکه کاشف معلوم
خود را با اصل دست و کریان یافت تا چار آغاز زد و خورد کرده با
کروفری راه یاران خویش پیش گرفته جمعی که سرشان سر بار دوش بود
کردن زیر تیغ نماده بسیار بدیدار عدم شتابند زور دیگر لوای جهان بجا
فوق شقه افروز نهضت شد که مقارن آن روسا و معتبرین قموق وارد
لردوی همایون و طالب امان کشته بعضی ساسند زکله سرخای کوچ خود را
مدتی پیش ازین بجانب آوار دستاده خود نیز با اولاد بعد از مقدمه
بسمت آوار و چرخ کمر نخت و بانبندگان خود از سال گذشته آراوه کموده عفو بنده
لنسان خدیو جهانیم چون آوار سرخای سرحد یقین پوست و اهل قموق را
نیز در سال پیش همواره مورد امان ساختن بودند لهذا بکار ایشان نیز در
بعضی نسبت به احمد خان اوسمی عطف عنان بجانب عار قموق قاضی افاقه نوشته

دولت علی شاه بود حسنعلی بیگ خود او را در کارخانه سلطنت محل
خود میداشت نهیدی برای نگه داشتن او را روانه اصفهان ساختند که در
عناذری توس اقتدار ابراهیمخان نماید ابراهیمخان بخیالات او برده
بقتل رسانیده افاغنه و اوزبک با جمعی از روسا که در نزد او بودند بدانه
زیر می احسان بدام الفت کشیده با خود متفق ساخت و پروبال بلند پرواز
نگاشته ب فکر خود سازی پرداخت و سلیمخان قرقلوی قشاک از جانب خان
مغیر سرداری آذربایجان مامور ساخته و بنا بر بعضی بواغث از علی شاه متهم
گشته بود ابراهیمخان از باب ملامت درآمده او را نیز با خود بکشتن و بکشتن
از روسای کار برداشته جمعی از بجنده را با افاغنه و اوزبک در اصفهان میبودند
کرمانشاهان فرستاد و میرخان ولد یار بیگ خان شمس قوچی باشی
که در آن اوقات بحکومت کرمانشاهان مامور و با قشون ابراهیمخان
جنگ کرده مغلوب و شکست خورده تمام شهر کرمانشاهان را بتجار و
در آنجا بودند غارت کرده بان نواحی استیلایافته ابراهیمخان اصفهان
آهنگ آذربایجان نموده علی شاه از بعضی اندیشه ناکشته از بازگردان
عزم تنبیه برادر کرده ابراهیمخان هم امیر صدق خان را از آذربایجان احضار
نموده سپاه را مستعد جماعت خود را مستعد ساخته و بین زنجان و ملایان
نزد قرقلویان واقع شده قوچی باشی را با علی شاه طریق اتفاق پیش گرفته

در بیان درود بمان و طرح بنای سلطنت در ان موضع نیست
لکن در هنگامیکه از بستان نزمت نشان ایران با سیدی
تجارت رو با فرس و کی گذاشت از هر طرف سرکشی قویشاخ مانند چار
سز بر فراخت و هجوم سبزه بیکانه ریا حین بر رنگ و بوی این بستان
در میان گرفت باغبان بی اندیشه و بستان را بر غفلت پیش از پیر شدن
نوازی زغن و زراغ و صفیه بانک کلان مشغول گشت اگر چه خدیو کردن قرار
که سرتاج سلطنت صوری و خود نمی آمد پیش نهاد همت والا آن بود که بعد از
ولایات ضعیف این باغبان باغبان از رانی دارد و ملک ایران را با
قلع مفتوحه در بسته صاحب ملک سپارد خود در کلاحت و بورد که کن
ما یوف آنحضرت است بر اورنگ انزوانست بیادشای عالم
معنی پردارد ورن او ان که بقوت سرچینه تاسد الهی و نیروی با روی شعی
ان خدیو عالم آگاهی کلید فتح تمامی ممالک از دست رفته بدست آمد و زور
اقبال سیمون قال ایرانیان را از زیر بار کدان این تنگ بر آورد و دست
و سرش اغیار را بشمشیران غم بند از سران فرقه طاعت کشتن توتاه کرد
برای کنکایش این امر خطیر چون حوصله و سعته هسج یک از بلدان نو
میکب کرده ان بخت را بر نیافت جوکهای معان را که عرصه دلپذیر در
و فراتر علف و وسعت محروم و نزمت مکان بی نظیر بود بقصد مشی مقرر

مالی اینجا در راه از در استیجان درآمده بعد از گذشتن کوکبه منصور

مقام خلافت درآمده و جمعی را بجنیه با عانت سرخای فرستاده بودند

ایمعهنی و وجه جنیان نایره غضبانی کشته جمعی را به تنسیه قاضی و جماعه ^{آق} کو

ما مورد قاضی با جمعیت خود در مدد جدال درآمد شکست فاش و

مقتول و تمامی اهل آق قوشه غارت زده ما سورت شدند و دیگر قاضی

بعذر خواهی ایام ماضی شدند و امت را او نیزه کردن بندگی ساخته وارد

معلکت شدند بالتاس و اسرای آق قوشه که در قفس سیاه بود بالتایفه رد

کردید پس حوالی قلعه قریش مضرب سادات جدال کشته و کسی سید و

خود را بر رسم کهنه بی شستان دولت و چند نفر معتبرین را بدر بار معلی ^{ستاد}

مستبدی غفونجشایش و متعدد امثال حکم فرمایش کردید لهذا تقصیر و عفو نمودن

کشته بنا بر این که لکزه سمت قوریاره نیز هزار اسب عنوان شکش و خانوارها

معبر بر رسم کرده و همچنین که خدایان طبربران هم خانواریهایی فرمایش را بجلال

این امر سپرده متقبل خدمت و انقیاد گشته بودند و امور داغستان بهر جهت

صورت انجام یافته بود تا صفولا دخان شمال و باقی سران داغستان

که بمکب والا پیوسته بودند بنوارشات شایسته بهر مندر ساختن ^{حسب}

انصراف داده خانواریهایی داغستان و طبربران را ما مورد بدر بندوز ^{مام}

اشهد عزم را از راه شیردان بجانب صحای و لکشی مخان منعطف ^{خسته}

سرافرازی به تقبیل شده ایمان افروغ بر افروغ میسر و در
سپهر اشتباه نظم انقاد پذیرفت پس آن طایفه را تا بدرگاه و جلال
پناه احضار و بواسطت معتمدان مکنون خاطر اقدس را بایشان
روده فرمودند که شاه طاهر پشای عباس هر روز پناه و پادشاه را در
دور میبرد و سرزبان موجود اند ایشان را با کس را که برانزده است
و اندر پناه است و سلطنت هر روز با آنچه حق کوشش بود درین
بجا آوردیم و ولایات ایشان را با سرای ایشان از دست افغان
واروس آوردیم و خلاص کردیم حال صحت و قوت در آن میفرستیم
رخت میخانه و خوش بشینیم بعد از ابراع این پیام حاجی محمد محصوم نام
که از جمله مقتبسان او در حضور اقبال معان بود و در میدان ارادت کوی
سبقت از همکنان ر بوده بوض انمضمون جبارت و زیند نایب
و می نام و نشان خواهد بود سرا و قدم پیر معان خواهد بود و نیز یکی
انجماع دست بردار من عجز و ابرام زده عرض کم و ند که امروز پادشاهی
حق آنحضرت است که با شمشیر اشرار خاک ایران را از دشمن باد پیمای
و برق صاعقه بار آتش در خرمن هستی اعدا انداختند هرگاه خورشید
از خاک ساران برگیرند ما دیده از خاک نگاه او بر نمسکیم از استان
پیر معان سرچرا کشیم دولت درین سرا و کشایش درین در است

لشته فرامین مطاعه جمیع ممالک محروسه عرصه و ریافت که حکام

در مسا وقضاة و علما و اشراف و اعیان هر ولایت در پادشاه

جدی در صوای معان در پایه سریر ملک سیر تقویریتای حاضر شوند و

حکم هماون بنقاد مقرون شد که نزدیک بحسب حواد در مکانیکه رود ^{است}

و ارس بهمی پیوند و داند و هزار دست رواق و منظر و سرانی

پردوز چوب و فی برای خاصان و روسای شکر با انضمام ^{دولت شاه} حدمات

روح نختاد باغات با صفا و میدان و باران و وسیع انضا ترتیب داده

عمارات عالیہ نیز مشتمل بر حرم سرا و بیوتات که شباهت عیان خود

کیوان الوان باشد برای نمودل حضرت با چوب بستون با این قصبه

برافزیند درین وقت که از تنبیه سرکشان و انتظام امور داری

فراغت رویداده تطف غنان فرمودند بعد از ورود بحسن قلوبی با

معدودی موکب هماون پیش افتاده شش منزل صعب المساک را در یک

شان روز طی کرده و در قلع اقصو شده اند و بخار شب نیمه شرف خنده

صیلم صوامی معان و مقرایات حکایت ساختند و علی پاشا ^{مومل} وانی

که از دولت عثمانیه طلب صلح آمده بهمانی عبدالباقیخان در کمنجه توقف

میداشت مفارن آن وارد گشته شرف جبهه ساسی استان ^{شان} سپهر

عمریافت و با موملین و لایات بهم آغاز آمدن کرده هر روزه نوح

ایران مذهب آنحضرت است و را سربند مذهب خود شناخت و فروخت
مهر طریقه و اجتهاد آنحضرت باشند ایشان نیز مشتق از این حکم تراجم
ادعان اصفا داشته کل جعفری این مذهب را از ایشان دستار روزگار
ساخت و شیعہ برای توحید و استقرار این مذهب مرقوم و بمنز صاف اعتقاد
مختم ساخته بخانه عامره سپردند آنحضرت نیز مسئول ایشان را پذیرا
قبول و کلشن آرزوی ایشان را بار و زحمه حصول ساخته فرمودند که
چون پادشاه آسمان خواجه روم خادم حرمین شریفین است این عمده
از جانب شما بمل آمد منہم بپادشاه مذکور ایچی فرستاده بشرط قبول
بچ مطلب بنای مصالح میگذاریم که رفع اختلاف صورتی و معنوی از
میان امت محمدیہ من بعد رسم الفت مابین روم و ایران مسلوک باشد
اول آنکہ چون شما از عقاید سابقہ نکول و طریق اہل سنت را بتقلید امام
جعفر صادق علیہ السلام کہ از ائمہ حقہ است اختیار قبول کرده اید ^{قضات}
و علما و افتدیان کرام روم اذعان صحت آن کرده و در اواخر
مذهب شمارند ثانی آنکہ چون کعبہ معظمہ و ارکان اربعہ مسجد احرام بایمده
تعلق دارد ائمہ این مذهب نیز در یک رکن بایشان شریک بوده بایمده
جعفری نماز بگذارند ثالث آنکہ ہر سالہ از طرف ایران امیر حاج تعین شود
کہ بطریق امیر حاج مصر و شام در کمال عزار و احترام حاج ایران را بکعبہ

آنحضرت فرمودند که ما را هوس تاج و افسرد هوای سرور می آید در
سینه شمع شمعان را موقوف دارند که منافعی رضای خاطر و در
ارادته باطن و ظاهر است تا یگاه کریبان این مطلب در کشاکش سرخچه
کفکوی مسود چون میانه از حد گذشت حضرت ظل الهی فرمودند که از زنا
رجعت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم چهار خلیفه بود از یکدیگر منکر منکر ^{فیت}
شده اند که هند و روم و کشتن یکدیگر فتنه ایشان نمایند و در ایران
سابق همین مذهب رایج و متداول بود فاقان کیمی نشان شاه ^{کیم}
در مبادی حال بنابر صلاح دولت خود آن مذهب را متروک و دست
تشیع و شیاع و مسلک ساختند بعد از آن سبب در فضل که فعلیه بود
و مایه مفاسد است در آن سه عوام و او باش و ایر و جاری کرده
شر شرارت بچهار دو برهنه بر آنکسیت و خاک ایران را بخون
وقت اداسیخت و مادام که این فعل مذموم انتشار داشته باشد این
مفسده از میان اهل اسلام رفع نخواهد شد هرگاه مالی ایران ^{سلطنت}
راغب و آسایش خود را طالب باشند باید این ملت را که مخالفت مذهب
مذهب اسلام و اروع عظام نوامیس است تارک و نهیب
اهل سنت جماعت ساکت شوند لیکن چون حضرت امام جعفر صادق بن
امام محمد باقر علیهما السلام فدیه رسول گرامی و ممدوح ائم و طریقه اهل

شکوه من میای کوشش کشنده و سادلان سروازادکنک بر دست بید
در گذاره گلشن استخواند کشیکان کلهای همیشه بهار بلب جویبار صفت کشیده
و جبار چنان بلند آواز عرو و صبور نو تو پش و شمشیر از بار خویش بر دوش گرفت
بر یکایان بید مجنون بکده غرق شد له دارد قبای کوتاه دامن شاخ برف
در آستان سقایان ابرازاری تبر دستی هوا صحن چمن را بارزه و ترساند
و در شان باد بهاری ساحت کلزار بسکد حی از خار و فتن بر داخت
بر فراشان با فردشان با فراشغن بارگاه انجم اوتاد مجره طناب آستان
فلک شکوه حورشید قباب دست و بازو می کار نمای اند استین بر آورده
کوهر کار شهاب جهان یاد در صدر انجمن همدوش فرودان ساختن بران سپاه
و عظمای ابر که نو خد مگذاران جان سپارد و حجاب و خدمت پیشگان در بار
خصت بار یافته مانند انجم لاله بدر آن دایره کشند دوران روز غیر و عذر
نقصای هشت ساعت و بیت دقیقه طالع به شد چه اسد خدیو کردون
و قمار فرق و قدان سار ابا فر کوهر کار را استنه با فر غیر و فی دشت شکوه
قدم بر تریخت فر و زنجت جهان بانی که داشته زبان حال با نطق کویا
فرودست نیست بین افتاد بگوید که دوران آرایش از نو بخند
فرودست نیست از نقاره خانه و دوز مبارکیا و ارکوس و نو که شاد و یانه بر جا
فرودست نیست که از این سست بود فرودست نیست که سستی تا سید الهی

مقصود رسانیده در دولت علیه عثمانیه بامیر حاج ایران نیز
حاج مصدق شام سلوک سلوک شود رابع اینکه برای دو مملکت نزد
کراده باشد مطلق العنان و آزاد بوده بیع و شرمی برایشان و بنا
خامس اینکه وکیل از دولین در پای تخت یکدیگر بوده امور مملکتین را بر
صلحت فیصل میداده باشند و ای ایران نیز در این امور خاص
عبودیت را بنقش کار نیران ریاحین بشکند از سی ساخته به عامی دولت
بیزوال برده خستند در بیان این امری شرح جلوس مدو عالم
در این وقایع آن دوران محو غیب غیبی نظم و نظم کردانی و در
بمقام چون تاسید سبب الاطم ساقی بیا که یازد رخ پرده بر گرفت کار
خلوتیان باز در گرفت باز غیبی که خاطر ما خسته کرده بود عیسی و می خدا
بفرستاد بر گرفت رصدندان دقیقه یاب و اختر شناسان اطلب
انتساب روز چشبه است و چهارم شوال المکرم مطابق تو شقائل ۱۱۴۱ که در
روز هنوز در نور و زفیور مانده بود برای جلوس همادین معین کشته کار
قوامی بنای قیصر حسن حسن و غلام سبزه کشته و رنگین فیضان
ریاحین دوش بدوش در نرم گلشن صفار استند و کردن فرار
شجار از غنچه و از مارتاج و طومار بر سر گذاشته بلباس بوته مشجر وار
در حایه مجله بگذارد زانو برانو نشسته بر پرگان چنار دستهای نیار

در میان چاه و آسمان و آن روز از بام تا شام طی است و بلند آن وادی
همانک کرده بسیار بی از لطایف از از شعاب جبال بفاک فکند جمعی کثیر
نمته لکنیه اطفال شیر خواره و شمشیر و غلظت داشت در میان درها و آبها
انداخته بجائی برای خود معتمن شمرده و خوش بقدر قاف نجات کشیدند تا نیکه
خسرو شیر خوار خوشید ازین قله بلند رخت بر منزل غریب کشید و خود کثرت
بزم اسایش از باره کوه سیر برآید و منزل کنیز چون نسب صعوبت
آندن اردوی همایون از آن راه نغذرو داشت امر والا بصدور پست
نهاده و اعدای از راه سیکچه شاه داعی البرز روانه بجهت شود و روز دیگر حرکت
از راه حاجز متوجه قبضت و آن راهی بود غیر سلوک که سرخای در بعضی
مواضع کوه را از سنگ و خشت و صاریج برآورده احداث راهی کرده
که پیاده یکیک در کمال دست و خطر از آن میکشست و سه فرسخ ارتفاع
و چهار فرسخ مسافت آن راه است آنحضرت با همراهیان رکاب تمام
آن کوه را پیاده طی کرده بهمدستی ناخن همت کرده اندر رشته سردرم آن راه
پرسج و خم کشود و در شاترو هم جادوی اولی محل موسوم بقوتقاشین من عبال
قبر را بمحرانقش قدم قلیگاه امم ساختند و بعد از آن روز بقیه کفر و زنی اثر
که از شاه داعی می آمد بار دوی بزرگ و بنه و اغویق که در سماخی میبود
و فتن فرمان بموکب فیروزنی نشان پوستند و چون طها سب قلیخان

و باز وی قدرت گشوده و دست استوب زمانه را بر پشت لبست مشهور
افسوس طمان کل مد باشد از طرف چمن به تقدش یارب مبارکباد برسد
خوش بجای خوشتر بود این نشست سرودی تا نشیند هر کسی اکنون
خویشتر به دوس مناسبت و وجود دانا نیر بنام نامی و القاب کرامی انجسود
زیب و خرافت و ادراکات جهاذ ریش برورد و بوار شبتان
معموره جهان تاقت میرزا قوام الدین قزوینی بخیر فی ماقع را تا ریح
یافته بعضی از نکته سخنان لاخیر فی ماقع خوانند چون غریز قلی ساید و جواد
اندوختن اعمال بلخ که از افتاریه انجا بود در ابتدای حال بارض اقدس
از مستطدن لوبی جهان کشا کرده بعلم و انجان افتار حاکم اند خود حکم
والا نافذ شده بود که در عالم اعلی کرج او و ایل او را روانه ارض اقدس
و علم و انجان از قبول انعیسی برانید بر طبع هما یون کران آمده جنبه او
ضمیمه نور گشت در بیوقت که آغاز بهارستان و نبلستان دولت بردمند
در هنگام پیرایش باغ و گلستان اقبال از جند و کلد بر سلطت و الله از شوک شوکت
گشتان نشاد و سوز خالی بود بر نام قضی و سبط امور فرسان را بشوخی
افند از شادان و ده رضا قلی میرزا تقوی و اختیار مقامات سرکار را بطهارت
جایز که از محمدان انند و است ابر پیمان بود و نهایت و با فوجی از جنود و
و الله در مینه و نمودند که در ارض اقدس از قیام اسفند و و تدارک احتیاج

تاریخ است که مور بود شهر را خالی کرده بنابر شخص قلعه‌داری گذاشت
خدیو سکندر مقامیت سپه‌نوا آن مجره لکام را بجانب قلعه سکنو ام ساخته مکان
سببه واداف قلعه را . . . روز دیگر از جانب جنوب از میان

میان شهر با پای حصار تخمیناً صد و بیست نفر فاصله بود طرح سید غنیم و از سه
طرف دیگر مورچه‌های معین و متفرکشته هر فوج سمتی هر سرکرد مکانی

یافت جمع از تفکیکچیان قادر انداز منارهای مسجد خارج قلعه که مشرف بقلعه

تیررس شخص مستین واقع بود حواله گاه ساخته در منارها آغاز کار

نوده تخت توپچیان رومیه منارهای مزبوره را هدف کلوا تشبیه

و باتش دستنی مهارت در عرض سه روز با سطح زمین هموار کردند پس توپچیان

بصرف منارهای میان قلعه را که رومیه بر کوب سببه داران ساخته بودند

نشانه توپهای صاعقه بار و در اندک روزی رابت سرافرازی آنها را

مکونسا ساخته برات حیات با نا نشینان آن بزم خوار بر احوال قاضی

ادوام کردند و انفجارهای آتشین را که در جویبار خونخواری می ریختند

بود از جویبار صاعقه آری تسکین دادند بعد از حواله‌های بلند سپهر بودند که نازل

منزله نازل مساوی بودند در خارج شهر از جویباری قوی تر نب داده سببه

با قوی کشته بر کوب قلعه‌بان بسیار خند اما همگی آن قلعه‌های جویبار

استقلال علم سیکرند از روح قلعه اساس سببه‌ی آنها را بصدقه توپچیان

که سرور تقي قندار اختصاص دست بدار شکست. روحی ابدالی را نیز با
فوجی از ابدالی روانه ساختند که در حوالی نور فردرهرات بطهارت قلچان ملحق
شود در منزل مزبور از طهورت میرزا ^{علی} این والی را ^و علی میرزا ^{با}
راوده او بقوایم سریر کرد و کس رسید مشور بر آنکه در جنگ سرخای سب
جنگ قبه از پاشایان کنجه و قلیس ستانست کرده بود اسحق پاشا والی سب ^{جمع}
از عسکر عثماني حرکت کرده با مداد سرخای می آمدند والی زادمای مزبور با فوجی از
کر جمیعت و در عرض راه کانت برایشان ریخته با لشکر نفرار و مبه
قتل و اسیر و سلک جمیعت انجاء تفرقه پذیر گشته پاشا و صحت خود را
نیافته قتل و قلیس فرار می نمایند والی زادگان در از این خدمت بخلع مهر شجاع
و انواع نوارش و اصطناع بهره مند می یافتند بعد از هفت روز قبه بغرم تسخیر
کنجه لوای غنیمت افراختند و بیان نویسه سبک هماون ^و کجا ^و تسخیر ^و می
نمود و سادات آن ایام ^و جام چون از انتظام امور شیردان و تنسیه
لکزیه و غستان فراغ حاصل شد در بیت و چهارم حاد می الاول اعلام ^{طفر}
بصوب کنجه برچم کثورتشای کشوده بامر و الا در محاذات ارجمستین ^{تیم}
یافته کوکبه غزو تکمیل با فوج طفر قرین عبور و در روز چهارشنبه ششم حاد می الاخری
در سمت کلیساکند می کنجه قباب بارگاه غزو جاوه بذروه مهر و ماه افرشته
علی پاشا که در ان اوان از دولت عثمانی بایالت کنجه منصوب ^و فتح ^و سلطان

در این سیه گردید و چند دفعه نقبهای زمین میگردید و سیه در
همان تنگای نقب با کارد و خنجر و طایفه دست بگریبان شدند و یک
بزرگام عصر در وقتیکه مستحفظان در پشت سیه مشغول حراست بودند
با خیارهای دستی و تنگهای آخته شکست از قلعه بیرون دویده خیارها را
آتش داده به جانب سیه داران انداخته با تیر و سنگ و تیغ و تفک هجوم آوردند
اهل سیه را تا متهمای میدان دوایند ازین طرف سیه داران اگر او را
جلادت بنیاد با تنگهای آخته برو سیه در آویخته جمیع او را خاک و خون کشیده
تخته را از سیه دور کردند چون شتر را به تاج بخش کشود کمر هر دو را
سیه با پای توجه بر خنجر کرده کنار هر یک از کارگذاران و فرمان پذیران
می پرده خنجر فلکبان انمعنی را یافته بحدی ناپره تو تفک استقل
می ساخت که اگر حرم خنجر الوالعزم دستی از دور بر شعله آن اخگر پر شود
نمی داشت خرمین عمر بسیار می از هر وان طریق جان بسیاری بان آتش خنجر
در میگرفت و دو دفعه چنان اتفاق افتاد و در وقتیکه سرور کردن فرزند
به پشت سیه روی توجه آورده بهمدستی اقبال باید بر سر رشت کار بدست
هوشیار میدادند کلونه نوب شخصی برانیده مغزو خون سران شخص بر سر
و لباس آنحضرت باشند که درهما بخا تجمید جامه کردند و یک دفعه نیز در مسجد
بیرون قلعه که آنحضرت از سیه در آینه آمده و با ایشان میگردیدند کلونه خیار

سک از پای در آورده چنان مسات عظیمی نونه عظیم میم شد
بنحین می کردون توان مرتکبه از دمان بنحین و خماره آیات و
علیه حماره بر قلعیان قوت میث زبان پذیران کو هکن بر شین
جرو سیه کوسیده از طریق کندن نقب داد و داد سستی میداد و
از جانب سیه دران نقب با چسب رسیده آتش زود خاک بنیاد حصار و
از مسخطان بنیاد فنا رفت بکه فوه هفت نقب شعبه های مختلفه بنا کرده
نقابان رومیه به نهانخانه یکی پی رده باطل نموده اما از شش نقب دیگر که
و پانصد من بار و ط بکار رفته بود غافل شدند حوالی محله مسخطان خوابت
و سیار بر فراز این قلعه بلند با فروختن مشعل نور و ضیا کرم کار بودند و
یک نقب را آتش داده از اطراف قلعه و لوله و پورش و بر کاخ فیروز کون فلک
زره و شورش و افکنده قلعیان را تصور انکی همان یک نقب بود که نایره شهر
آتش ان تسکین پذیرفت از خوف و پورش به برج و حصار از حمام و حمام
کرده هینکه فراز آن قلعه استوار مقام استوار مردان کار کردید شراره ان
آتش جانوس بنقبهای دیگر گرفته از اینجا دو در نهاد قلعه افتاده اختراجه
مقصود تر از حارسان بروج با کوب عمود علی پاشا و الی کجه حریق
از این طبع نیز رومیه دو فوه نقب با چسب رسیده کوی ایسیه در این
فلک دند و دیگری مفهده دل را شکافته از آتش درون خانه بوز سستی

در دین کار فرمای قضا و مفتاح ابواب مقاصد در کف تقدیر یزد

همتا است تسخیر صورت تیسر نیافت چون پورس سچا و راه در
میدو کثورتا نبوده فوج از دله ان خون اشام و عا کرده ام انتقام را بر کوه
چند نفر از خوانین کرام و روسای انجم احتشام با طرف قلعه مامور ^{مستور}
را در کمال شدت محصور ساخته جمعی را نیز سربدار می صفیخان بغایری بودند
تقدیس نمودند که باتفاق تاوان و از ناداران کرجه مغول محاصره قلعه
تفیس باشد چون تسخیر قلعه مذکوره بر فرجه اقبال نیروال خسرو داد
دسال غنیمت پذیریدید و مجاری حالات انداستان انشا الله العزیز
در ضمن وقایع آن سال نگاشته قلم صدق مقال خواهد شد سالتوا علیکم
منه ذکر آرد از نتایج فوت اقبال آنکه در ایام محاصره کجبه چون اردوی ^{همایون}
در تیرس توپ واقع شده بودند سیدی در برابر خمیه خسروانی کشیدند که تیر
مراد توپچیان بسک آمده باشد از اتفاقات در خمیه حرم محترم روزی در ^{استایش}
نشسته بودند غرم دیوان سرای همایون کرده همینکه از جارجاسته راهی
شدند بدستوریکه در ایام محاصره هرات اتفاق افتاد فی الفور از قلعه توی
انداختند که کلوله ان در پلوی شدند مبارک بر زمین آمد و جهان افقی به ^{یکجمله}
حفظ الهی از ذوات بهمال گذشت در بیان تنبیه کرشان بکزیه جبار و تند با
صادرات ایم توقف ان مرصده در حینکه آیات جابه و جدال ^{در خارج}

از قتل میان مسجد افتاد یکصد از غلامان را از پا در آورده و بدین پنج مدتی
نیز آن جنگ الهاب است و از هر طرف تقصیری نرزد و خوردنی را که
از رومیه و اهل قلعه را کجور توپ و تفنگ بمبارد اما مستحق فوریت است
فوج علی شاه حکم برکشا بود که در حصار بصر کجور توپ را با در آمدن
و علی شاه بود که باتش نقب سوخته پیرا کباب کرد و از هر طرف نیز علی شاه
توپی داشت که در سر توپی نه سبیه سیود کجور خیمه قلعه گمان راه دنا پیش رفت
و تا عه رمضان اوقات شبان روزی صرف بردن کشته خندق
را بچوبها ضخیم و سنگهای عظیم انباشته سپه را از خندق گذارند و با
شیر حاجی رسانند چون سبب کثرت برف و باران نوبه ماهی سپه
متلاشی شده توده خاک شده دست بردن سپه باز داشته رنگ نبرد دیگر
بختد برین پنج که سمت با من شرق و جنوب قلعه که اینت میگرفت سه
سده می ترسید داده استند دیوار شیر حاجی با حصار و بروج اطراف
یافته نصف قلعه را آب و گرفته و انبیه و غلات در روی آب نوبه خانه
جای شده اما محصورین با ستمها آمده اند عبد الله پاشا می گویند
که در آن اوزان عسکری منصوب و اوزنه آمدنش روز بروز می آمدند
سید اری داده دست از در من قلعه اری برینداشتند و در میان
نوبه که کشش و نمید بود در باب خیر قلو عمل آمده از اینجا که علی شاه

رستان رسیده و خیل سرماکره ز مهریرا گریسته شمرده به سلاق امکان
ت نزد اکشیده راه آن نیز منحصر بیک ممر بود که آن را الکندریه بدو رختها
عظیم و جمعی قوی و ضخیم سد و دلو زده است بجهت بودند هر چند که از پنج بند می
صیقل گرفته بودند اما یورش را صورت امکان نداشت نمود و لهذا حکم و الاغایان
برگشته جمعی هم از روسای انکرده که در اردوی حضرت پروه بودند سلسله
جس و قیدی که قتل آمده انجام کار ایشان را حواله بوقت دیگر کردند و نیز پیر
رسیده که جمعی از لطوایف مختاری که مامور بخراسان بودند از عرض راه فرار
و در کوهستان بختیاری اهل سرکشی و استکبار نموده لهذا بجهت تنبیه انکرده جمعی
از بهادران حضرت پروه مامور گشته که در محل موسوم بزر در کوه قله کوهی
که سقاق انجاء بود پیاده از اطراف کوه یورش برده بعد از کشتن
بسیار لطایفه مغلوب جمعی از ایشان در رودخانه آن ناحیه غرق و جمعی
ببارقه شمشیر صاعقه بار و لیران حریق گشته تنه با عیال و اطفال و شکریه
باشاره و الا و اهتمام کردند و الاور سکنه علیل آباد کوچیده روانه
و در حدود جام پلوشین است ز قتل گردیدند و همچنین حکام کرمان و سستان
با فوجی تنبیه بلوچ و بزرگ مامور ساخته بودند بانهای عریض حکام مزبور
عقبه علیا شده که بپایمزدنی تحت حمزه دست قاتل سرکشان آن ناحیه
قرین خدایان و هوایان و جمعی را ببلدی تیغ کج براه است عدم روان ساخته

کنج توقف داشت جمعی از روسای لاریه جار و آله وارد و در بار
شوکت مبارک نشسته بعبادت روزه نمودند که جمعی ملازم ^{سابق} ^{سابق}
در رکاب خورشید اشراق حاضر سازند چون در آن موقع از تری
بظهور رسید جمعی از خوانین و حکام سپاه نصرت فرجام دادند ^{اندر اس}
مسعود و منتظر فرمان بودند تنبیه انطاکیه مامور کرده فوجی از معکوفین و
اثر بمباران ایشان نامزد و جمعی از کرجیه کاخت نیز بر سر کردگی علی میرزا
ولد امام قلنجیان از آن سمت رودخانه باین امر مامور گشتند و مامورین
بعد از انعقاد جمعیت متوجه مسکن انجاء گشته انطاکیه نیز از قلع ^{مسکن}
خود خست تخصیص بقلعه کوهی که مهین فرزند دودمان البزر بلکه البزر پرورده دان
بفتش بود کشیده مانند کوه کمر بخت بسته دست بچهره سر می کشوند و غلظت
با سوار و پیاده خود معبر گشت کفر دزدی اثر هجوم آورنده روی انجم حشم
اما کلاه کلاه تفنگ ساختند اما خود را نشانه تیر ملاحت و جمعی کثیر از ایشان بموضع
توقف در آمده روی بر تاقند و بسقناق خود شتافتند پس هر که در کان
بکشد و پناه تن از انطاکیه که در دست داشتند از پای در آورده بکند و کوه
در رفت و دروب دروب آن ناحیه را پختند و تمام قراء و مسکن ایشان را
اقتل داده و اسباب و اموال ایشان را غرضه نهب و خوار و ذکور و اناث ^{انطاکیه}
را از دست فرید نیافته بودند مورد قتل و راسا ساختند چون موسم

دو روزی دولت ابد چون رسید در آن روز فیروز تخت استیلا قلعی
ترداد ولایت در بند و باد کویه کردید فصل محل آنکه سابقا سمت ذکر افت
که کناس ایلی که از جانب پادشاه اروس بشارت در اصفهان بهر آ
تقیل عتبا علیا شد و از مترمان رگاب همایون مسود چون بعد از شجر
قلعه شماخی خیال انتزاع قلعه در بند و غیره که در تصرف روسیه بود و ضمیر
یکدست ایلی فرور از غنیمت خاطر اقدس آگاهی یافته در باب انجام
امر سه ماهه استمهال و بدولت روسیه بیان حقیقت حال و پادشاه
خوشنید کلاه نیز چون دانست که احوال و قتل اسودی و قنیت
کار را بهبود نیست او را تخلص ولایات نادون ساخته لهذا در آن
مهرست اندوز عقد مصاحبه فیما بین دولتمین بوجوه پوست ازین طرف
قرین الشرف حکام ولایات در بند و باد کویه و سالیان نهمین و روانه
و مقرر کردید که اسرای که در تصرف روسیه باشد جمیعاً باز یافت
راه قلع سوناق که راس الحکما ملک جانبین است تصرف کرده دارا
روسیه را بدون مزاحمت روانه روس نمایند و مأمورین بخود مقرر
نیز گذشته ولایات را بخوزه ضبط در آورند و بعد از طی مراحل این مدعا چون
اصل بنای شهر و قلعه شماخی در جای نامناسب اتفاق افتاده بود و دست
نقطه لشکر بیکانه سر کوه بشارت نمیتوانست شدت و الا تمغیر امکان

روز و سالیانی که ایام محاصره کنجه امتداد یافت و عسکر سرایرین
مول برنیا ورده فوجی را اولاً بتاحیت نواحی قارص تعیین فرمود
که شاه سلسله خنجان عرق حیت عسکر گشت قارص تعیین فرمود
متوجه کنجه شود عسکر تجاehl پر داخته از معارضه اعراض کرده پس
توجه بان سمت در خاطر والا تصمیم یافته جمعی از دلیران کیوان مهات
و نیز کد اران راجح صلابت را بر کردی چند نفر از خوانین به تدبیر
و ضبط ضابطه محاصره کنجه مامور ساخته فوجی را مستقر داشتند که رفته
در اعدایش توقف کرده هرگاه لکزه جار و تله در غستان که همیشه
کین بسدیان خالی اندالکیز فساد می نمایند با بیکر بکی شیروان و حکام
ان ناحیه تنبیه ایشان پردازند و گروهی را نیز برای محافظت و صیانت
ایروان بجانب خنجان تعیین نمودند بعد از انتساق این امور و انتظام
کارهای نزدیک و دور روز جمعه سیزدهم ذیحجه طرف عصر از حوالی کنجه بخود
ار دو می همایون در جوش و اندریای مکیان درخوش آمده در منزل
الاکوی برج مال شمس الدین بر بعضی اقدس سید که تیمور پاشا رملی عالم
وان با هشتنزار کس از عساکر روم و اکراد و ان روانه تغلیس است
خند یو جها پرور با ستماع انمیزده بهجت اثر با فوجی از دلاوران نزم از
بزم آیکه شاید سر راهی بران خیره سر گریز با گیرند غارم تغلیس گشته اند

تعلق یافته بود قوف و پیدی دیده و در آن صاحب نظر در چهار فرسخی بجای
محل موسوم با قسوه یا بن رود کرد شهر قدیم واقع در محب مکان امتیازی شد
معین و مفکر گشته بدستوری والا بنایان جهالت پیشه و مهندسان در
با تمام آن بنای خیر فرجام دست اتمام بازیده در اندک وز می گنجد آن ^{حصین}
حد و سر قلعه ذات البروج خرج برین ساختند و سکنه و مالی قلعه قدیم را کوچانده
در آن مکان نزلت نشان سکنی و انقلوب را در الملک حکام شبر و آن ^{دادند}
و نیز از اخبار بخت اثر اینکه ایلیارس والی خوارزم حسین وکیل و موت را با
هزار نفر از ترکمانیه بتاخت حدود خراسان فرستاده انجماده و وفقه
کرد و بنی بولکای بانه و فوجی سمت الاوانغ و مملقان که مسکن اگراد و مشکرا
رفته در حینک انطایفه مشغول ترکانازی و سرگرم دست دراز می بودند حکام
آن ناحیه با جمعیت کامل سربوقت ایشان رسید جمعی کثیر را از قلعه ^{یاخته}
دراز می انجند دست بنوارشات خدیوانه اختصاص یافتند بیان ^{کشت}
سکب واد بجانب قارص عزم محاربه عبدالله پاشا عسکر روم
و بقتل رسیدن عسکر در خارج قلعه پروان و وقایع آن چون مدتی
بود که عبدالله پاشا عسکر روم با افواج قضا هجوم آورزد و بوم از آن
بغارص آمده هر چند آوازه آمدن شلیل کلساری مساعت و ام ^{میداد}
اما کوه پا بر جا از نهضت موکبش گرا بخانی بجاریت میگرفت بعد از

نامدار و یک تار از آن غصه گیر و در عازم مقصد گشته در غره محرم سه
هزار و صد و چهل و هشت یکفرسخی قارص^ب امقرار دوی^ب تخم چشم^ب خمد
سوکامان که ز درخ ملکوب ز زرین کوس کوس حلت شب^ب ادای^ب
و غیو کرنا غلغلده در چرخ برین انداخت و اعلام طغرا اثر و ریایات^ب اثر دای^ب مکر^ب
سماک و قبه افلاک افراخت بضا بطه و آیینی که می بایست و فر شکوهی که می^ب
در برابر قله تسویه صفوف کرده پرچم اعلام ز خاکار کشودند چون عسکر
پیش از دقت اعلام خدیو مهر افسر از نهضت کوکبه طغرا واقف و حصار
قلعه داری^ب اما من عافیت ساخته و با استحکام درون و برون شهر پرخته
خود در قله توقف و عسکر و میرا که شمار آن فوج بشمار یکصد و هشت هزار
میسید با تیمور پاشای ملی بخارج حصار فرستاده بود که از روی خیم^ب هشت
بدو بار آغاز رزم نمایند تا عصر تقینه جوی رزم سازان و شورانگیزی جای^ب
سعی و تلاش شد که شاید انطایفه از حصار قله رو بهم آوردی لشکر منصور آورد
مغیبه نیفتا و چون وسعت قله قارص توقف آن عسکر پر شور و شتاب^ب
جمع از ایشان در فرزند تی^ب زنی که مشرف بقله بود نصب خیم قرار داد اطراف^ب
انرا بطریق خندق استوار کرده بودند لا بد تو پچانهای جلور با مرهمایون
سکوالی قلو کشیده بقصد کبریه فی ایشان بستند و بعد از آنش^ب شانه
آن آدامی شعبان و آن نوبت گارز هر پشتم^ب تنهای^ب افسی^ب بکر^ب رسید

همایون را مقور داشتند که کوچ بر کوچ رفته در قلعه لوری باراقامت
گشت و منتظر انصراف مرکب و الا باشند بعد از در و درایات ^{نکته} بها
به فرسخی تغلبس معلوم شد که تیمور پاشا برای محصورین تغلبس ذخیره گذاشته
کار را انجام داده مراجعت کرده آنحضرت اراده فرمودند که از میان
کوه مشهور بقا بغولی از سیرا به عقلت بر سر قلعه قاراچای که در نواحی قاص
واقع و محل توقف جمعی از رویه است رفته انطایفه را تنبیه نماید با و
اینکه در آن زمان یک تازا آفتاب در درجات شوز کرم ترک تاز
بود میان کوهها و درهها بخدی مالامال برف بود که کوه از دشت ^{درا}
از چاه تشخیص نمیافت آنحضرت پیادگان را در آن کوستان بگوید
برف را مور ساخته که شبانه روز آنفوج فیروز قدم فرسای سعی گشته
سپاه کینه خواه دمی را که در انوادی مولناک کوه کوه بر روی هم مترکم
بودند با مال نمودند که شاید سر رشته عبور بدست جنود مسعود افت ^{میگشتند}
و چند مرکب با مون نورد را در ورق آسا بباد بانی قوایم تیر کرد با ^{ند}
بکیران انداختند چنان غرق شد که تخته پاره از استخوان بندی ^{هیچیک}
بخار نیامد غطف عثمان کرده در قلعه لوری بار دوی همایون پستند
و از اینجا ضمیر مقدس را مصحوب یکی از گرفتاران رومیه بر سر نوشت
اورا از توجه مرکب منصوران بمقت اکا ^ا دزده داد و دزده نواز غار

بقدری البصر انصراف موبک نصرت اثر ابر ضعف حال دیوانه
حادثه در بلاد ایران محمول داشته مجده جمیع آن لشکر شکست
با کثرت وعدت تمام که موافق دفتر رسیدن و محاسنای ذخیره می که در
محاربه بدست آمده بمقتاد هزار سوار و سیاه جنگجوی بود عازم اروان
شد و بعد از عید عسکر روم از ارباب چایی این نوید دل پسند و مرده
پونز معروض خود بوالعینه گشته بای سکیباری غازیان بنه و اغروق اردو
همایون را روانه کوچی بکنیر ساخت موبک و الا که عدلش یازده هزار
بقصد استیصال حرکت کرده عسکر که با هزاران کوبه و فرمی آمد فاروق
موسوم با تعداد من اعمال ایر و انکشته چون دست آمد امن خرم
نمیداشت آتش با انکوه و انبوه در دامن کوه فرود آمده کوبه و الا نیز بنه
که در دو فرسخ انکوه در جنب فریاد می کردند اروان واقع و بین العسکرین
میدان مسلح بود برای نزال اختیار نموده عسکر طایرنگش در هوا می
معارضه از اشیاء عارض میبرد بخا حین با روت در قله قاف
بند پروازی قرار گرفته آتش هر یک از شیرشکاران را صید فرای
دیر می را گرفتار کنند لوند بیابانی تصور میکرد اما حضرت ظل العالی که کوه با برجا
جهان بی لشکر گشتی و بدلیل بودند آمدن ایشان را دلیل بر آمد کار و روز عطا
کرد کار و دانسته بادل قوی و عود شکر و عزم ثابت و

سواران و سپاهیان با وسایل صاعقه بار بر اقطافه ممد و کشتن
تاج ایشان و وسیله دومی بر تاخت فوجی دیگر از همان خارج قارن
بجانب اذن ارم مشتافته تمهید خود را بقلعه کشیده بار تخص کشتند
و چون شباه خیمه طلسم شکاف طمت را از برای آسایش طنائ کشتند
فیر و زحمت ایشان بجانب اردوی سیر بیان کرده است و دیگران مکان
مقر کوکبه کروی احتشام و تمام فوجی قارن را با بمبال حکم تور خیمه و غیره
فرجام ساختند و مکتوب شتاقانه بخدمت عسکر نوشته مصوب که از کشتن
رومیه ستاده او را بمیدان جنگ دعوت و ترغیب کردند جوابی نیامد
معلوم شد که بنامی کارش بر تعافل است چون قلعه کعبه و تفتیس محصور سپاه
مقصود و همت والا بمحاصره قلعه ایروان مقصور بود صرف زمانم توجه
بجانب لایروان کردند که شاید عسکر بر سر امداد یکی از حصارهای محصوره جلوه
میدان ظهور شود و کوچ بر کوچ ساحت اوج کلیسا را با فراختن قبه بارگاه
اوج حدود ماه ساختند و بعد از چند روز میفرستند ایروان نزول کوکبه جدول
فرمودند حسن پاشا والی ایروان بقلعه دایمی پرداخت و فوجی از دلیران
رزم ساز بوجوب حکم سرود کردن فرزند قتل و بار بند را مفضل تاخت و تاز
عثمان اقامی حاکم انکاران را دستگیر ساخته با سرورنده بسیار بپایتخت کرد
نظیر رسانیدند عبدالمد پاشای عسکر سابق تجربه اندوز گذشته بمقاداد

افزودند که هرگاه کوبه والا از بالای تپه بمقابله عسکر پروان و ایشان
بمسکرت در آورند و اردویی عسکر نیز از پیش رو آغاز کوچ کرده چنانکه
بالکوبه وارد حمام برآید افتادند و بدین اقبال که با افواج خود عوارمکل را بسته میا
کین در کین ایستاده بودند از فرار تپه مانند رعد بهار می خوشان چون
سپه کوچ ساری خوشان آنکشت کرده رو به شکرگاه رو می آوردند
عسکر روم توپخانه خود را دود بسته کرده یکدسته را بجانب سیار دود
دیگر را بر سر پلی در فضای میدان واقع بود فرار داده خود در پناه تل
ایستاده و از دو طرف ابر خود شدند چنانکه معنی توپ و تفک را صاعقه
بار ساختند و کشتور کیر نیز با فوجی از جزایر چیان هر دم صولت بر توپخانه
نه بالایی تا که عسکر آن را پناه خود ساخته بود پورش نموده جمعی را نیز بر
توپخانه جانب چپ مامور ساخته قول میا یون را بر سر قالیب کرد و می در
آورده توپخانه نامی جلور ایشان بستند تخت جزایر چیان هر دم
که می اقبال طغرل قرین مستاجم گشته توپخانه بالایی تل را تصرف کردند
و بنیان پادیرسی قلیچ سر عسکر نیز از صدمات توپهای گران در هم
شکست و بود می اندام آلوده و کینه تا زان جلادت آیین و نیزه گذاران طغرل
که در طمع و کین میا می کین بودند با شاره سرور روی زمین از سیار و کین
بتفاق سواران پر داخته فوجی نیز به پیش روی پادگان در آمده انصاف

و همت شرف تالاف شب ماموران کمر در پاخته منتظر ظهور سپهر
بودند و در عالم واقع دیدند که جانور مهیب که بجای و شتر و گاو
شاه است دارد در میان خمیر رشیدی که مخصوص آنحضرت در منازل
میشد و بان حضرت کرده خدیو شیر صولت نیز با و حمل در کشته قفای
کردن او را گرفتند آن جانور هم شروع بتلاش کرده او را محکم کشیده
بزانو در آوردند اما پاهای جانور قایم بود آنحضرت کرده خدیو شیر صولت
نیز با و حمل در کشته قفای کردن او را گرفتند این جانور هم شروع بتلاش
کرده او را محکم کشیده بزانو در آوردند اما پاهای جانور قایم بود آنحضرت
با و در آن نخته شکر ریخته که در اینجا حاضر بودند با و اشاره کردید هنوز ایشان
اعانتی نپلور رسیده بود که آنحضرت بقوت بازو می شیر افکن ابراز یاد
مسحکان بران و سرخیلان را احضار کرده اولاً جام کوش و سائر
ایشان را از باده مستی تلخ این بیان پرسیاخته که دشمن سرست می
غریب و باده جمعیتش برپا و راست که در پیش پادشاه نشسته و در
اردو شیر بقلعه ابروان در تنگی چاهی پوسته اگر فوتی در غم و
در رزم واقع شود راه نجات از همه جهت بسته خواهد بود و بعد از آن خواب
شبانه را بیان کرده و بپایان شرف خصم افکنی و بپایان دفعه و ظفر امیدوار
دادند و مقدار آن را در میان جمعیت برپا و راست برپا و راست برپا و راست

شدند و سینه ذیاب در ره حوالی اشتراک سر راه برایشان گرفته اند و از منته
بیشتر بچوب و سنگ و دیران از قنایه تیر و تفکک سپی ایشان را
داده سه چهار هزار نفر ایشان از بیم جان بان دره بی پایان افتاد
مرد و مرکب بچایای عدم شتافتند و حاصل دویروز برای ضیاع و تقسیم
و اعطای جوایز و عطا بادران مکان فیروزیشان مکت و انمکان را برادر
مردومش عسکر را بر او ملحق ساخته محبوب محمد قاسمی ذخیره چی بفارص
و غش سار و مصطفی پاشا و اولاد او را بقتله ایروان روان کردند و جمیع گرفتاران
رومیه اخراجی داده بدرقه همراه نموده روانه اوطان فرمودند و چند نفر از کز
رومیه را برای نقل این سرگذشت بجانب کنجه و قلیس و ایروان فرستادند
پس معنای فتح و ظفر دهر کافی تا بیدار شود و او را کوکبه فیروزی اثر بجانب
سیدق ایروان نهضت یافته نیه تخماف خان را مقرر مویکب نهضت نژده
و بشوکت آسمان فرساکوه البز شکوه ساختند و بابا خان چادشلو
بیکریکی نیسه که بعد از واقعه فتح بموجب امر و الا با ردومی ^{معلی} پیوسته بود با
شش هزار نفر از بهادران ندرم گستر بمحاصره قنوه ایروان مامور و مقرر فرمودند
و در آن مکان شاهزاده رضا قلی میرزا که با حرم محترم از ارض مقدس مامور ^{گاه}
معلی شده بود وارد و بشرف تقبیل با طاق قدس فائز شد و در میان شجاعت
کچ ^{کچ} شش ^{شش} هزار ^{هزار} نفر ^{نفر} از ^{از} جانب ^{جانب} آن ^{آن} زمان ^{زمان} چون ^{چون} شست ^{شست} از ^{از} داور ^{داور} که

بدام افتاده را جرکه دارا حاطه کرده بسرفشالی دست بازیند کار بجای رسیده
یکنفر از چریک ده تن نیکو می پلتن را زنده پیش انداخته می آورد سواران لشکر تاکن
از به چای از عقبشان شتافته در آن روز پنجاه هزار متجاوزان کرده عرض تیغ
داسیر خیمه قرآک شدند و عبدالله پاشای عسکر را ستم نامه قرا چور لوی مغاوی
نمکان کمر گشته زنده می آورد و جمعی او را شناخته چاکه نادر ت او را سب
است با و در او بخت پاشای می توان بهجوم کشاکش ایشان از اسب در عطیده
سر سریش سبک آمده نمجان کشت قرا چور لوی چون صید خود را نیم سمل دید اذرا
کرده سرش را بخت رسانید و چون طالعش در می فطت آن بزرگ ناسازگی
بنوازش کامل سرتواری نیافت و سار و مصطفی پاشا والی دیار کمره که بمصاحبه
سلطان محمود خان پادشاه دیگاه روم اختصاص داشت خلیل پاشا پیش
خراسانی از اسب انداخته چون زخم کاری یافته بود در عرض راه دفا
یافت که نفسش او را بار دومی نفرفرین آورد و زنده دوا زده هزار نفر دیگر از
پاشایان و میر میران بهین پنج سربران سبزه را می کشند و تمامی توپخانه
و خزانه و احوال و اطفال و خایم و دواب و آلات و اسباب عسکر و لشکر
قرآن از حیطه حساب بعضی کتاب در آمد و این فتح روز یکشنبه بیست و ششم
مهرماه سنه ۱۱۱۱ اتفاق افتاد و نامور پاشای علی مدافع از شغال اتش جنگ با کرا و
به دست حبه از جانب اوج کلب و فوجی از راه کربلی و شتران عارم

ابتدای سنه است گذرانیده معاودت نمایند پاشا و فتحکراهی سلطان
بعد از ادراک سعادت کوشش تسلیم شرف پایوس و نشتیم شکستهای لاو کینه
نبردشات خاص اختصاص یافته علی پاشا متعاقب با لشکران خود راه
قارص و فتحکراهی سلطان تا تارک و لایش و ملک قدیم بود از راه نفیس طریق مقصود
پیموده و بعد از آنکه نجیب پاشا والی قلیس از باب استیمان درآمده او نیز بهمین
نیم نور و امان گشته در سبت و دوم ربیع الاول قله خالی و کلبه قلعه را با هر
ایرانی و کرجی و توپخانه و قمرخانه بمصرف سرداران انیطرف داده خود را
عازم قلعه اخسقه کردید اما حسین پاشا والی ایران در سپردن قلعه ایرود
چهل روز استمهال کرد چون آنستعهد پاشا محمول عذر میشد لهذا تسخیر قلعه
بجده نامورین نموده در دوم ربیع الثانی از یلوق تحاق خان بجانب
قارص لوای شورکاش می فراختند و در ویم ماه مزبور جانب غربی قارص که بمجرانک
مخیم بود می پیکان پوشی گشته تیمور پاشا علی حاکم وان که از معرکه پراسوب جنگ ایران
بیا پریمی سعی تدریجی کرده سرعاقبت بدر برده در قارص میسود با حاکم قارص
و پاشایان بقتل داری پرداختند و از کنار راه چای تا ارزن الروم تمام ابنیه و قرا
و نوایع آنروز و بوم عرصه عارت شد چون بعد از مقدمه قتل سر عکرائی اعیان
دولت عثمانی احد پاشا و والی عداور که بهمت تقصیر منسوب ساخته از ایالت بغداد موزول
کرده بودند بر عسکری منصوب و بجنگ و صلح مازون ساخته او نیز در آن اوقات

بست و کشاد امور حسن حسین جهان و قبض و بسط همام قلعه ^{میر} بین چهار
ارکان در دست قدرت اوست بحصول امری که تعلق کرد بدو ان سعی
و طلب کلبه دار الملک مطلب بدست می آید و در خنای کشیده از شش جهت
بسته گشته در مای بسته از هر یک شایش میاید مصداق انیقال منقاد
قلع مزبوره است که در پنج سال نهال پارسجا طایفه رومیه در آن زمینها
تصرف دوایند بجای شاخ و برگ سرکشی افراشته بود که کشتاکن
آمد و رفت ایلمچیان و دهره حرف و صوت سفرایمچو جبه از پا در نمی آمد و در
چند وقت که اینهمه از کرشان رومیه پیامردی جلالت سرور بامی
که آشتندست از قلعه داری بر نه داشتند درین وقت که خبر قضیه
بکنجه رسید اولاً علی پاشا والی انجا میرزا پاشا نامی را با چند نفر از راهسای
مدبر بارگهیان رواق فرستاده طالب امان گشت این مسؤل در حضرت غلله
موقع قبول یافته عبد الباقیان زنکنه را بهر اهی ایشان با زبان امان روان
ساخته بعد از وصول فرستادگان مزبور پاشا می شارایه در مقدمه صف
تخذه و بوجوب ساره اقدس توپخانه و جمیع اسلحه ایرانی را تسلیم نموده مستعد می
گشت کرامی سلطان و الی اراده تا تا کار کام دل از نسیم عتبه علیا در یابد و بعد از
این بندی بجانب مقصد شتاب میفرستد که با سا و قش ^{ایلمچیان} سلطان با اتفاق عبد
المنان در بار سهریابان و جمعی از قزاقان نیز رومیه قلعه را سالماً از آریه چای که

آمره باتشغال محاربه کرده او کسی نماند با جمعی معوض قتل درآمده تتمه بدیدار فرستاده
و از مویات اقبال انکیه بند سلطان مروک بنا بر مصاحت علی در بدو طغیان سلیمان استوار
تاتاریه و شورش مرو و بوج حکم والا اندام یافته بود بعد از آن چند دفعه بستان آن امیر مود
آبی برومی کار نیامد ظهیر الدوله ابراهیم خان که مامور به بستان آن بندگشته بود بند را بسته و با
بقیه با سیاحت نشسته تا مزارع و بستان آن سرزمین از ورود آن بدو سیرابی و گاهی اندوختن
مذکر ناسالچی و من نهی که سبق ذکر یافت در اصفهان شرف اندوز خدمت اقدکشته
در موکبها بویک بود در حینکه ایات نصرت آیات از سلاقی ایروان عازم قارص شد و در آن
انصراف داده میرزا نصیری خلفار ابفارت تعیین و بایک زنجیریل و بعضی ایام برافقت او
دو روز در آن موکبها بویک از قارص بجانب قفقیس و در بند و انتظام او صنایع کرهستان
و قضاات خانان و غیره در آنجا بعد از استرداد قلعات ثلاث چون انتظام امور
کرهستان پیش نهاد خاطر اقدس بود در مجدهم جمادی الاول از قارص عطف عثمان بجانب قفقیس
مقرر داشتند که سرداران قفقیس با طهورت میرزا و علی میرزا و سعید نفر از تا وادان و از پادشاه
کارتیل و کاخت بر روی ساری کار کرهستان روانه در بار فلک بنیان شوند و مامورین در عرض
ادراک خاکبوس استیسان غزو جاه نموده هر چند طهورت میرزا تبغولین و المیکری اولاد حق
بود مملکت داری الحق اما چون علی میرزا از فقه کرجه شرف اسلام مستعد و برادرش محمد میرزا در جنگ
عثمان پاشای عسکر بقتل رسیده و المیکری کارتیل العباد و کاخت علی میرزا عنایت امام
خانی سرافراز و با جمعی روانه ساخته مقرر فرمودند که طهورت میرزا با تا وادان از ملزمان کاب

از زن الروم توقف داشت عریضه فرستاده مقتدا انجام این امر فرمودند بایان و اسباب
قارص و از زن الروم نیز خواص مراعت آمیزد بر بار معنی فرستاده محمد کردند که
کار ابروان صورت دهند مشروط بر اینکه خدیو بهمال فسخ غنیمت آن دیار کرد و ^{امون}
اندا و اصرار ایشان نکرد و چون همت انصاف گزین آنحضرت که از علو طبع خطاب
بر خاقان چین نکیر و سخن با حضرت قهیری وزیر دستار ^{ایرومیه} داشتند با علما
عاجز در یونان مسکت ایشان را ندیده و نقیب الاشرف دقاصی از زن الروم نیز بار ^{ایرومیه}
از روسای ادباق دار و قارص و با اتفاق علما و معتبرین انجا کامیاب قبیل استان
نشان و با وفایان روانه ابرو ایشانند حسین شاه اگر چه رفتن ایشان را دفعی نگذاشت و چون ^{ایرومیه}
بی سود میدان منشور عافیت احسان محبت نجات خود ساخته شروع بخدیو کرده در پانزده ^{ایرومیه}
جمادى الاول آنحضرت سپهر پانند با با تو پچانه و اسیر گماشتگان باند دولت این دولت ابد بود
سپرده خود با اتباع و مستحفظان روانه دیار روم گردید و حکم و الله عز و جل و پست که با ^{ایرومیه}
بیکریکی است و سر کردگانیکه با مور محاصره قلمه بودند آمده درین لوت توقف و منتظر حدود
امر محبوسانند و در وقایع ان ایام انیکه جمعی از لکنیه در شتابه فساد انگیزی سرانگیزیان ضمیمه کرده
با اثر رقبه اتفاق در زید قلوبه را محصور ساختن بوزیر خاص و لاد خان شنجال از انطرف و حاکم در ^{ایرومیه}
ازین جهت جمعیت کامل با فوج ایشان شتابه سصد سروزنده از ایشان بدست آورده ^{ایرومیه}
نهمیت پیش گرفتند و شنجال و جمعی که بعد خدمت شده بودند بنوارش و انعام سریندی یا ^{ایرومیه}
در حد اوقیات که شنجال آمده در در بند میبود او همی با فوجی از لکنیه بر سر قلمه تر خود که مسکن شنجال ^{ایرومیه}

اقبال نیروی اسطوخاسته مایه را یات نظر استمال باشند و قدس مع وض شده و الا
که خان مزبور با عسکر غیر محصور بود و سولاتی که سوار مالک ایران و روس است وارد
گردید با پادشاه سکن در جاه روم و مدینه مکه و کلا یات خواهی خواهی از راه
اندولت بیرون رفت و این دفعه توبت حوشتی مملکت روم خواهد بود علی پاشا و
ریاضت قدس مع کشته در بار قصری فتنه بود و کالت اندولت روم و سادات
سرحد و دوسوراید متور قدیم بین الدولتین استقرار دهد و زمانی هم خان قدیم
نوشته مصوب اسلام کرامی سلطان را در زاده خان قدیم مزبور که در دربار قصری
بجا پار فتنه شده اعلام داشتند که چون حال در میان این دولت با صحت
خود را بجانب ایران موقوف دارد اسلام کرامی سلطان در عرض راه عسکران
و عسکر نیز معتمدی را رفیق او ساخت با عریضه اخلاص آمیزد بر کا معملی و بنا کرد
کفایت حال مقدم آمدن علی پاشا از دربار قصری لطلب صلح معروض شده جلال
اسلام کرامی سلطان فرستاده عسکر و تغلیش فاندوز درگاه سپهر منظر کشته سلطان
مزبور برای ایصال فرمان اعلیت پادشاه و لاجاه روم از خدمت همانین نصرت
طلب شد چون صد و این جبارت از خان قدیم آتش افروز مزاج مقدس بود باغ
رفتن سلطان مزبور شده بود که همیشه با شمشیر آتش فتنه را فروش اندیده ایم و
شور انکه از از شکرابی که در میان ساخته اند شربت فنا چشاندیم ایم را بی کشتن
قدم شفاعت فرمان قدیمی در کار نیست و این حکم را چون تقویم پاریه اعتبار نه

بوده در طبل خانهای خلعت خسروانی سپهر بند و در دمنزلی تخلص از آن برای تعلی
ظهورت میرزا را در محصل ساختند که رفته کوچ خد را از کاخت بیاورد و ظهورت میرزا توفیق الیک
رایسم خود داشت و در مقدمات اسحق پاشا خدمت کرده و کما شمشیر و تدبیر بود چون انجمن
از آنجا بپایان رسانیده ملبوس بود باروسای که جیه توطیه کرده بدون اینکه وارد میشد بخانه خود
شلت و جمع از تا و اودان نیز از همان منزل فرار و کوچهای را بر گرفته سمیت ترق
در پس در کس که امکانه صوب المساک است بدر فتنه خدیو بهمال بعد از در و منزل بنویسند
سپاه نصرت پناه با فوج فوج ساخته هر فرقه اسمیتی برای منع و استمال طواف کر جیه
و در میت و نهم ماه مزبور شعله خیر اقبال قباب بپایان رسید و صول باحت تخلص افکنده
از آنجا جمعی که در مقام اطاعت بودند مورد ایمان کشته گردان بعضی موافقه در آمدند و
خانودر ایشان را کوچانیده و آنه حراسان ساختند و میت روز تخلص مقرر کو که نصرت
کشته از آنجا بعزم تنبیه و الی قدیم رایت نصرت بجانب دربند افراختند تبیین احمد عا
انکه در جنگ عبدالله پاشای کویرلی اوغلی از دولت عثمانیه بر عکری منصوب و عازم حدود
ایروان گردید فرمان و پشان قیصری بنفاد افران یافته بود که خان قدیم سلطنت
از فرقه تا آنکه منعقد ساخته از راه سولاق و دربند متوجه ایروان شود و خدیو بهمال بعد از آن
اینخبر علی علمین سار نو بیکر یکی مشیر و ان را با حکم و قشون استر اباد و فوج از محمود
پیش از وقت بدر بند مامور ساختند که اگر از خان قدیم اثری ظاهر شود در آن نواح
مشغول حدود داری بوده بمحاربه و جنگ و بر و را متوقف داشته مترصد طلوع طلوع

[illegible]

پس سلطان منبردار روانه کنجه و عید الباقیان زنک را با مورس اخراج کرد و در قتل
کرده علی پاشا را که برای مصالحه از دولت عثمانی می آمد بکنجه برده مستطرد و مجبور
در ایات جهالت روز شنبه غنیمت مهم حاکمی الاخر از قلعیس حرکت و از راه جارت
عازم مقصد شد که بعد از عبور از آب قانیق چون لکزیه جارویده را نیز کوشش
بودارد و می بایون را در حوالی آب گذاشته عازم تپه ای که اعراس شده بود
پیش از وقت مسکن خود را خالی کرده به غور از کوه الیز که در وقت صعوبت می توان
سحق بخوده بودند با شاره و الا غنکچیان و جزایر چای از اطراف کوه سورتش برداشته
فلک شکوه صعود و پاشا فرزند می نایره جزایر و فلک قلعه مهری جل را که ناز خنده
سحق را تصرف کردند لکزیه چون خروج بی امان با خود دست و گریه و بر خلاف
بالا از زمین صاعدا سمان دیدند شواخ و زوایای جبال متفرق گشته خود را بجای
کشیدند و جمعی کثیر از ایشان قتل و اسیر و بوات و منازل ایشان احراق شد و از آنجا عازم
نصرت شعار و از راه تنکی داش راه نورد و بود ایلی عاکر شدند و بعد از ورود موکب ایشان
بشماخی خبر رسید که خان محکم که بخارج در بند رسیده بود آواره توچک بجل استنید و عا
عنایت بر تپه و دو منزل را یکی کرده بجانب فریم شتافته لهذا حکم و الا بنفاد پیوست
سلطان که بکنجه وقت دارد از همان راه معاودت و فرمان قیصری را برده بانگی
والا پس از ورود و حسن خان غریب و بعد از ورود بکوالی در بند الیدار نامی لشکریان را دای
بشماخی و ایالت شیروان را بر خای و حکومت

این دولت در راه دور و در راه نزدیک
همه را از نیاز آباد و تاجیک و روس و غیره که در طایفه
و اعلا منتظرین دولت بودند و چون در این راه و طایفه
در ایالت دارالمزینخوا پیش از آمدن تعریف را کشیده داشتند
من الوجوه پیرامون مال دیوان غیر آن نمی کشیدند تا اینکه متعاقب سید و امیر
ایشان باده هزار کس آمده اختیار جمیع دارالمزالی نیاز آباد بموجب نوشته
بوکالت دولت صفویه بر رویه داده بودند و بموجب ساخت از طرف شاه
طها سپهر جمعی بر نفع دولت روسیه مامور شده در خارج رشت تلافی فرقی
قرلباشیه شکست یافته هزار و روسیه که دم و رشت را متصرفه و در
منابع و سهم دوسال در آن نواح بضبط و اخذ عمل و جو ماست دیوانی پرداخت
تا این که مقدم قلندر مشهور با همجیل میرزا و در راه
روسیه برون جنگ و نزاع آمده لایحان و یحسان را نیز که در
متصرفت گشتند و بفاصله چندی نظر پادشاه روسیه از راه خشکی در سمت
قلعه قزلباش عساکر بسیار وارد و در بند و مالی آنجا تیر از بیم غلبه لکتریک
دولت بودند و در بند اذن و رضای اعیان این دولت بنوده از راه

در محل غارتش سلسله جمعیت منتظم ساخته اراوده دارند که بر سر صف اول
شمال بودند لهذا ریایات جهات از در بند شبکه کرده و اردو محاسن
خان محمد ولید او سمی در اینجا توقف داشت کشته خان محمد نیز بالکریه سرور و محاسن
فرو کرده آغاز ستیزه جمعی از ایشان قتل و اسیر گشته تخته راه کرکسی
گرفتند و تمامی آنحال با مال و دجایر تصرف شد و هر روز هم مظاهر در آمد
روز دیگر از اینجا حرکت و منزل منزل بر پنج سابق قتل و هند و سیاه
و محال لکزیه می شد تا وارد قریه کبدین که متعلق بجا صفولا د خان
شمال بود که دیدن سرخانی و او سمی و ایلدار از وصول کوکبه منصوب
اگاه گشته هر یک سر خویش گرفته به سمتی فرار کردند و خاصولا د خان
با اتباع خود در کبدین دیوت همایون ملش کرم حق و بشرف جبهه سیستان
خودشان سر اوار گشته از اینجا اعدام طفر فرجام قاتلی بعزم تنبیه سرخانی
بجانب قنوق و اتمتر از یافته در هفدهم شعبان بدو راق سه فرسخی قنوق وارد
و سرخانی نیز جمعیت موقر فراموش آورده قتل خیال را شکر کرده دره که
جوش دریا خروش بود فرو گرفته بعقیده خود سر راه بران سیل بلاست
ند و به خیال غنایان را از چهار طرف مامور بود و شش شایسته اولاد سینه افغان
وار کرده را دوست لکزیه گرفت و تنش خشک تیز و احداث شور رستاخیز کردند
و تواج و دیگر از دامن کوه در کار صعود بودند که لکزیه تا مقابلهت نیافت

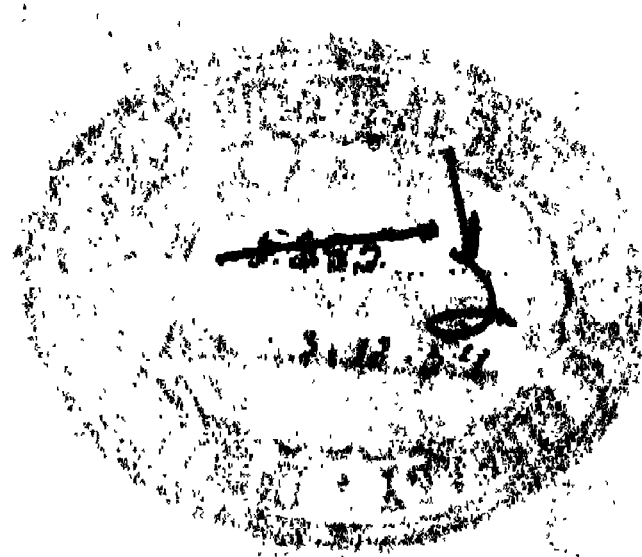
علی بابا بن خیرالدین باقر
در آن زمان که در مدینه متوجه اردبیل شد در شاه بهما سپه سالار و قاضی مدینه
از اردبیل عازم طهران گردید و در مدینه اردبیل و معائنات قاضی و سپه سالار
و محل گذار را بکوزه تصرف در آورد و آن وقت دو سال از طوبی و خیر
طهاسب انقضایافته بود چون خبر اختلال آذربایجان و طهاسب
را بجانب طهران بسمع اشرف رسید بمرعت تمام عازم طهران گردید و در
اندرمان که در جنب طهران واقع است مضرب خیام سلطنت مدینه
قرلباشیه بمقابل امر گرفته در سلمان آباد و فرسخی طهران تلاقی فریقین
شد قزلباش شکست یافته بود و مدینه و شاه طهاسب
از اندرمان عازم مازندران و استرآباد شد اشرف جمعی که در طهران و
سیدال سرور و خود را به پیچ قزوین امور ساخته آنکس
قزوین لابد در مقام اطاعت در آمدند بعد از آنکه موکب
شد از آنجا غریبت استرآباد کرده فتح علیخان قاجار را بکشتن

[illegible]

اندر خسته قرار ما کتب و تمبر
خورد پادشاه بهمان در این
خوستان و لرستان و خلی تا که از دریاخان و سلطانیه و خلی ایل و اردو ایل و
عثمانی و ولایت سمت شرقی و عراق و ازمز با فاعلمه ضرر و متعلق باشد
درین عهد و میثاق صلح اتفاق افتاد و رفع غایله و نزاع و اتفاق گردید و هر یک
مقرر و مقام خویش کشید و در سال چهارم جلوس شهرت را شد پادشاهی
جانب سلطان احمد خان پادشاه روم برسم سفارت برای تا که در میان
صلح و صلاح و تهنیت جلوس دارد و اصفهان و از جانب شهرت نیز
بلوچ با یلچیکری روم مامور و همراه الچی مرزور روانه دربار عثمانی گردید
نفری کردید و یا مفرز شهرت را در ولایت پنهان جاد و عا به شامزادگی
خود سری و ازادگی کرد و به پایان رسید
بهر سیده حقیقت احوال او این که مومی البیه شخصی بود از طایفه عربی و در شهر
یک هزار و یکصد و سی و هفت در خلیل آباد بختیاری منبست شده و دعای
شهرزادگی و پسری خاقان سید شهید کرده میگفتند که
مرزاد بود و ثانی این اسم را که از شهرت نام محمد حسین خان حاکم بختیاری

و با جمعی از فرزندان
شاهان و سلاطین
سلسله بنی سلیمان
عجل الله فرجه و کشف الی سائر
می پردازد متابعت گشته و در شهر و دیار
شکست و در راه در سال سلیم طوبی اشرف احمد پاشا و کلی
از دو کشت عثمانیه بسرداری منصوب و با فوج عظمی با اتفاق جانک پاشا عالم
بابان و عید الرحمن پاشا حاکم مدان و حسن پاشا و قرا مصطفی پاشا عالم مصلح
نماکان منصور شاه سلطان حسین و تخریلک متصرف فیه افاغنه مامور گشته و در
مدان شدند و از آنجا جمعی را بدر آباد و شهر کرد و فرمانان و ایلی نزد اشرف فرستاده
بود که افاغنه طایفه بی پا و سردون اهل بیت مالک سرور و افسر اند چون
پاشان و ارث پادشاهان می باشند ملک طایفه شهبه پاشان
از راه در سلطنت
چاپار فرستاده پادشاه نور که در اصفهان میبود و از دم تیغ جفا شربت شهادت
چنانچه نزد ایلی روم فرستاده و جواب ایشان را بر تباران تند سیم و بنا
نمی نایره افروز خشم رومی که در اصفهان و سردار روم پاشا
و عساکران مژد بوم از بهمان رایست افراز هجوم شده و در تلافی عسکری

سر خندان مختاری را که از این
در شش ماه پیش
و یکی از بزرگان است
با خرم او در مدینه آنجا رسید
در وقت طلب زود خلبه را که در میان جبار حکم شاه طهاسب خوانده
رسم خود را نانی سلیم و کریم و حکام شوش و کوه کیلیس و روسای ایلات
این سمت ترواج جمع آورده که با طاعت او بستانند و امر برای خود تعیین کرده در آن
نواحی کمال مکن بهم رسانید تا این که از جانب حضرت ظل الکی در چینی که شاه طهاسب
در مرض اقدس توقف داشت بارکان دولت عملی صفی میرزا امر والا صدور
داشت که چون شاهرا یکی منکر شاه طهاسب و ادعای آن شخص خلافت
بود که بر ساطی که چیده اند بر چینه اند بر دوش است و الا در چینی که در پشت
عملی میرزا بود او را گرفته و قتل رسانید و این خبر شهر محرم شد

ایران

